

A
29
322

BIBLIOTECA HOSPITAL REAL
GRANADA

Sala:

A

Estante:

29

Numero:

322

U2261994X

1
2
3
4
5
6
7
8
9
10
11
12
13
14
15

(3)
HOMERI
ILIADOS.

LIBER SEPTIMVS,
OCTAVVS, NONVS.

CVM INTERPRE-
TATIONE LATINA.

INGOLSTADII
Ex Officina Typographica
Daudis Sartorij.

ANNO M. D. XCV.

ΦΙΛΙΠΠΟΥ ΕΙΣ

ΟΜΗΡΟΝ.

ΟΥρανός ἄερα τύχλον ἀποσβέσει, ἢ τᾶχα νυκτὸς
 Ἡέλιος φαιδρῶ ὄψιν ἀπεργάσεται,
 Καὶ γλυκὴ νᾶμα θάλασσα βροτοῖς ἀεθίσσιμον ἔξει
 Καὶ νεκρὸς εἰς ζωῶν χῶρον ἀναδράμεται.
 Ἡ ποτὲ μαιονιδῶ βαδυκλεῆς ἔνομ' Ομήρης
 Λήθη γηγυλέων ἀρπάσεται σελίδων.

ΙΛΙΑΔΟΣ ΟΜΗ-
ΡΟΥ Η Η. ΡΑΨΩΔΙΑΣ

ΥΠΟΘΕΣΙΣ.

Ελενα συμβεβλίσαντο, ἔκλιωρ προκαλείται τῶν
ἑλλέων τὸν ἄριστον εἰς μονομαχίαν. ἐννεα δὲ
ἀναστάντων, ἔλαχεν Αἴας ὁ τελαμώνιο, καὶ
ἡγναίως αὐτὸς ἀγωνισαμένους Διγλύσι κήρυ-
κες, ἐσπέρας ἡγρομένης, τῇ δὲ ἔξῃς τρεῖς νεκρὰς
ἀνελόμενοι θάπτισι, καὶ τεῖχον οἱ ἑλλέες κα-
τασπύζουσιν, ἐφ' ᾧ ὁ ποσειδῶν ἡγναίωσεν. ζεὺς
τε αὐτοῖς Διὸς νικητὸς σημεῖα ἐκ αἰσια τῶν μελ-
λόντων δείκνυσιν.

ΙΛΙΑΔΟΣ ΟΜΗΡΟΥ
Η Η. ΡΑΨΩΔΙΑ.

Ἦτα δ' Αἴας πολέμιζε μόνῳ μόνον ἔκλοιε δίῳ.

Ὡς εἰπὼν πύλεων ἐξέσσυτο φαίδιμον ἔκλιωρ
Τῷ δ' ἄμ' ἀλέξανδρον κί ἀδελφός· ἐν δ' ἄρα θυμῷ

Ἀμφότεροι μέμασαν πολεμίζειν ἢ δὲ μάχεσθαι.

Ὡς δὲ θεὸς ναύτησιν ἐελδομένοισιν ἔδωκεν

Ὀύρον, ἐπιπύ κειράμωσιν ἐνξέσῃσ' ἐλάτῃσι

ILIADIS HOMERI,
AVT VII. COMPOSI-

TIONIS ARGUMENTVM.

*Heleno consulente, Hector prouocat Græcorum
præstantissimum in singulare certamen.
Nonem verò surgentibus fortitus est Ajax
Telamonius: ipsosq; cum generosè decertas-
sent dirimunt præcones, vespere facto. Po-
stridie cadauera sublata sepeliunt: & mu-
rum Græci extruunt: ob quod Neptunus in-
dignatus est, Iupiterq; ipsis per noctem si-
gna infausta futurorum ostendit.*

ILIADIS HOMERI, AVT
VII. COMPOSITIO.

H. autem Ajax pugnavit cum solo solus Hectore diu.

IT A locutus, portas egressus est illustris Hector:
Cū eo aut simul Alexander iuit frater: adeoq; in animo
Ambo parati-erant praliari & pugnare.

Sicut autem Deus nautis desiderantibus dedit
Ventū-secundū, postq̄ defatigati fuerunt politis abietib.

Πόντον ἐλαύνοντες, καμάτῳ δ' ὑπὸ γῆα κέλυνται.
 Ὡς ἄρα τῶ τρώεσσι ἐελθόμενοισι φανήνται.
 Ἐνδ' ἐλέπτω, ὁ μὲν ἦδ' ἀρηϊόδοιο ἀνακτῶ
 Ἀρνη γαιετίοντα μεγέσιον, ὃν κορυνή τις
 Γείνατ' ἀρηϊότῳ καὶ φιλομέδουσα βοῶπις·
 Ἐκίθῳ δ' ἠιογήα βάλ' ἔγχεϊ ὀξυόεντι
 Αὐχένι ὑπὸ σφραίνης εὐχάλακ'· λῦσε δὲ γῆα.
 Γλαῦκῳ δ' ἵππολόχοιο παῖσι, λυκίων ἀγὸς ἀνδρῶν,
 Ἴφινόου βάλε δουεὶ κατὰ κρατερῶν ὑσμίνην
 Δεξιόδωλον, ἵππων ἐπάλαμνον ὠκειάων,
 Ὡμοκ' ὁ δ' ἐξ ἵππων χαμάδις ὤεσε, λύντο δὲ γῆα.
 Τὸς δ' ὡς ἐν ἐνόησε θεὰ γλαυκῶπις ἀδύνη
 Ἀργείους ὀλέκοντας ἐνὶ κρατερῇ ὑσμίνῃ.
 Βῆ ῥα κατ' ἐλίμποιο κερλίων αἰξάσα
 Ἴλιον εἰς ἱεῶν τῆ δ' ἀντίῳ ὄρνυτ' ἀπόλλων
 Περγᾶμιν ἐν κρητῶν, τρώεσι δὲ βύλετο νίκην·
 Ἀλλήλοισι δὲ τῶγε συναντέδωλον παρὰ φηγῶ.
 Τῶν παρῆτερος προσέειπεν ἀναξὶς διὸς ἦδ' ἀπόλλων,
 Τίπτε σὺ δ' αὖ μεμαῖα διὸς θυγατερ μεγάλοιο
 Ἥλαδ' ἀπ' ἐλύμποιο, μέγας δὲ σε θυμὸς ἀνῆκεν;
 Ἥ να δὴ δαναοῖσι μάχης ἔτετρακέα νίκην
 Δῆς; ἐπεὶ ἔτοιο τρώας ἀπολλυμένους ἐλεάζεις.
 Ἀλλ' εἴ μοι τι πείσοιο, τό κεν πολὺ κέρδιον εἴη·
 Νῦν μὲν παύσομεν πόλεμον καὶ δῖοσιπτα
 Σήμερον ὕστερον αὐτε μαχήσονται, εἰσόκε τέκμων
 Ἰλίου ἔυρωσιν· ἐπεὶ ὡς φίλον ἔπλετο θυμῷ
 Ὑμῖν ἀθανάτησι διαφραδέειν τόδε ἄστυ.

Τὸν δ' αὖτις προσέειπε θεὰ γλαυκῶπις ἀδύνη,

Pontum remigantes: labore autem membra soluta sunt.
 Sic hi Troianis desiderantibus aperuerunt.
 Tunc interfecerunt, hic quidem filium Areithoi regis
 In Arna habitantem Menesthium, quem clauiger
 Genuit Areithous & Philomedusa pulchra-oculis:
 Hector autem Eioneum interfecit hasta acuta. (bra.
 Ad cervicē sub galea ex-bono-ferro-facta: soluit. a. mē-
 Glaucus autem Hippolochi filius, Lyciorū dux virorum,
 Iphinoum vulneravit hasta in forti pralio
 Dexiadem, equos insilientem veloces, (membra.
 In humeros, hic. a. ex equis humi cecidit: soluta sunt. a.
 Hos autem postquam aduertit dea glauca Minerva
 Argiuos pereuntes in forti pugna,
 Venit de Olympi verticibus properans
 Ilium in sacrum: huic autem obuius ruit Apollo
 Ex Pergamo cōspicatus eā: Troianis. a. optabat victoriā,
 Inuicem autem hi occurrerunt apud fagum.
 Hanc prior allocutus est rex Iouis filius Apollo:
 Cur tu rursus studio-ardens Iouis filia magni
 Venisti ab Olympo, magnus. a. te affectus induxit? f. huc
 An ut iam Danais pugnae dubiam victoriam (venire.
 Des? nam minimē Troianos pereuntes miseraris:
 Sed si mihi aliquid pareres, hoc multo vtilius esset:
 Nunc quidem dirimamus bellum & pugnam
 Hodie: posthac rursus pugnabunt, donec finem
 Troiae assequantur: quandoquidem sic gratum est animo
 Vobis immortalibus euertere hanc ciuitatem.
 Hunc rursus allocuta est dea casta Minerva:

Ἄλλ' ἔστω ἐκέρχε. τὰ γὰρ φρονέουσα καὶ αὐτὴ
 Ἥλιδον ἀπ' ὕλῳ μπιο ματὰ τρώας καὶ ἀχαιούς.
 Ἀλλ' ἄγε, πῶς μέμονας πόλεμον καταπαυσέμεν ἀνδρῶν;
 Τὼ δ' αὖτε προσέειπεν ἀναξὶς Διὸς υἱὸς ἀπόλλων,
 Ἐκλοεὺς ὄρωμεν κρατερὴν μὲν ἔῳ ποδάμοιο,
 Ἡρπυιά πω δαυαῶν περιχέλεσσε τὰ οἶδεν οἶος.
 Ἀντίβιον μαχέσασθαι ἐν ἀνῆ ἠιοτήπ.
 Οἶδέ κ' ἀγασάμενοι χαλκοκνήμιδες ἀχαιοὶ
 Οἶον ἐπόρσειαν πολεμίζεῖν ἔκιοι δίφω.
 Ὡς ἔφατ'· ἔδ' ἀπίθισε θεὰ γλαυκῶπις Ἀθήνη.
 Τῶν δ' ἔλεγε· πειάμοιο φίλῳ· πῶς σύνδετο θυμῷ
 Βυκλῶ, ἢ βραθεοῖσιν ἐφλάδαρε μπιόσσι.
 Σπῆ δὲ παρ' ἔκιορ ἰὼν, καὶ μιν πρὸς μῦθον ἔειπεν,
 Ἐκιορ υἱὲ πειάμοιο, διὸ μῆπιν ἀτάλαντε,
 Ἡ βράνυ μοί ππιδοιο; (κασιγνητῷ δέ τοι εἰμί)
 Ἀλλυες μὲν κέθισον τρώας καὶ πάντας ἀχαιούς.
 Αὐτὸς δὲ περιχέλεσσε ἀχαιῶν ὅστις ἀεισος,
 Ἀντίβιον μαχέσασθαι ἐν ἀνῆ ἠιοτήπ.
 Οὐ γάρ πω τοι μοῖρα δαυεῖν καὶ πῶτμον ὀπασεῖν.
 Ὡς γὰρ ἔγῶν ὅπ' ἀκνησα θεῶν αἰετρητάων.
 Ὡς ἔφατ'· ἔκιορ δ' αὐτ' ἔχάρη μέγα, μῦθον ἀκούσας.
 Καί ῥ' ἐς μέσων ἰὼν, τρώων ἀνέργε φάλαγγας,
 Μέσασθ δαρεὸς ἔλαγ· τοὶ δ' ἰδρυνθησαν ἅπαντες.
 Καθ' δ' ἀγαμέμνων εἴσεν εὐκνήμιδας ἀχαιούς,
 Καθ' δ' ἄρ' ἀθύωαῖν τε καὶ ἀργυρέτοξῷ ἀπόλλων
 Ἐξέδω. ὄρμισιν ἔοικότες ἀργυροῖσσι,
 Φηγῶ ἔφ' ὑψηλῆ πατεροῦς Διὸς αἰγρόχοιο.
 Ἀνδράσσι περπόμειοι, τῶν δὲ σίχες εἶατο πυκναί,

Ita fit ὁ Apollo longè-operans: eadè.n. sentiens & ipsa
 Veni ab Olympo ad Troianos & Achivos.
 Sed agè quomodo cupis pralium sedare virorum?
 Hanc rursus allocutus est rex Iouis filius Apollo:
 Hectoris commoueamus validum robur bellicosi,
 Si quempiam fortè Græcorum prouocabat seorsum solus
 Aduersum se vt. pugnet in graui pugna.
 Hi autem admirati benè armati Achiuui,
 Solum aliquem incitent pugnare cum Hectore diuino.
 Sic dixit, neq; non paruit dea glauca Minerva.
 Horum. a. Helenus Priami charus filius intellexit animo
 Consilium, quod diis placuit consultantibus. (tus est,
 Stetit. a. apud Hectore profectus, & ipsum verbū allocu-
 Hector fili Priami, Ioui consilio par,
 Nūmne mihi aliqua in re pareas? (frater. a. tibi sum.)
 Alios quidem sedere-fac Troianos & omnes Achivos:
 Ipse autem prouoca Achiuorum quisquis optimus est,
 Aduersum te vt pugnet in graui pugna.
 Nondū. n. tibi fors-fatalis est mori & fatū tuum sequi.
 Sic enim ego vocem audiui deorum immortalium.
 Sic dixit: Hector. a. rursus gauisus est valdè sermone au
 Et in mediū procedens Troian. cohibebat phalanges (dito:
 Media hasta accepta: hi autem resederunt omnes.
 At Agamemnon sedere-fecit bellicosos Achivos:
 Et Minerva, & argenteum-arcum habens Apollo
 Sederunt, auibus similes vulturibus,
 Fago super alta patris Iouis ægidem-gestantis,
 Viris delectari: horum autem acies sedebant densæ,

Ἀπῖσι καὶ κορυθαίεσι καὶ ἔγχεσι πεφεικῆμαι.
 Οἷη δὲ ζεφύροιο ἐχέυατο πόντον ἐπι φειξ
 Ορρυμένοιο νέον, μελέανει δὲ τε πόντῳ ὑπ' αὐτῆς.
 Τοῖαι ἄρα σήχες εἶατ' ἀχέων τε τρώων τε
 Ἐν πεδίῳ ἔκλωρ δὲ μετ' ἀμφοτέροισιν εἶπε,
 Κέκλυτέ μεν τῶες καὶ εὐκνήμιδες ἀχαιοί,
 Ὀφρ' εἴπω τά με θυμὸς ἐνὶ στήθεσι κελεύει.
 Ὀρκια μὲν κρονίδης ὑψίζυγος ἔκτελεσεν,
 Ἀλλὰ κακὰ φρονέων τεκμαίρεται ἀμφοτέροισιν,
 Εἰσόκεν ἢ ὑμῆϊς τείλω εὐπυρρον ἔληπτε,
 Ἡ αὐτοὶ πάρα νηυσὶ δαιμείετε ποντοπόροισιν.
 Τμῖν μὲν γὰρ ἔασιν ἀεισιγῆες παναχαιῶν,
 Τῶν νῦν ὄντοια θυμὸς ἐμοὶ μαχέσασθαι ἀνώγει,
 Δεῦρ' ἴτω ἐκ πόντων πρὸς ἐμμεναί ἐκτοεὶ δῖω.
 Ὡς δὲ μὲ θυόμοι, ζεὺς δ' ἄμμι ἐπιμαρτυροῦς ἔσω.
 Εἰ μὲν κεν ἐμὰ κείνῳ ἔλη ταναηκίῃ χαλκῷ,
 Τύχῃα συλήσας, φερέτω κοίλας ἐπὶ νῆας,
 Σῶμα δὲ οἶκα δ' ἐμὸν δομεναὶ πάλιν, ὄφρα πρὸς με.
 Τῶες καὶ τρώων ἄλοχοι λελάθωσι θανάτῳ.
 Εἰ δέ κ' ἐγὼ τὸν ἔλω, δῶη δὲ μοι εὐχῶ ἀπόλλων,
 Τεύχῃα συλήσας, οἶσω ποτ' ἴλιον ἱεῖν,
 Καὶ κρεμόω ποτ' ἠνὸν ἀπόλλωνος ἐκάτοιο.
 Τὸν δὲ νέκυν ἐπὶ νῆας εὐσέλημος ἀποδώσω,
 Ὀφρα ἐταρχύσωσι κρηνημόωντες ἀχαιοί.
 Σήμα τέ οἱ χόσσωσιν ὅππῃ παλατῆ ἑλλησπόντῳ.
 Καὶ ποτέ τις εἴπησι καὶ ὀψιγόνων ἀνδρῶπων,
 Νηὶ πολυκλήιδι πλέων ὅππῃ οἶνοπα πόντον,
 Ἀνδρὸς μὲν τόδε σήμα πάλαι κατατεθνηῶτῳ,

Scutis & galeis (lucentes) & lanceis horrentes:
Qualis autem, Zephyro, diffunditur per mare horror,
Insurgente recens, nigrescit autem mare sub illo:
Sic ordines sedebant Achiuorumq; Troianorumq;
In campo: Hector autem inter virosq; locutus est:
Audite me Troiani & bene-ocreati Achiui.
Vt dicā qua me animus in precordiis iubet (s. dicere.)
Fœdera quidem Saturnides sublimis non perfecit:
Sed mala excogitans molitur (v. ad finē perducit) v-
Donec vel vos Troiam bene-turritam capiat, (trifq;
Vel ipsi apud naues domemini pontigradas.
Quoniam vobis sunt proceres omnium-Græcorum:
Eorum nunc quemcumq; animus mecum pugnare iubet,
Huc veniat ex omnib; pugnator vt sic cū Hect. diuino.
Sic. v. aio, Iupiter autē nobis super (hac re) testis adsit:
Si quidem me ille interficiat protenso (v. longo) ferro,
Arms expolians-ferat ea concauas ad naues:
Corpus autem meum domum reddat rursus, vt ignē me
Troiani & Troianorū uxores fortiri-faciant mortuum.
Si. a. ego hunc interfecero, detq; mihi gloriam Apollo,
Arma adimens feram ea Ilium sacrum,
Et suspendam ad templum, Apollinis longè iaculantis.
Hunc aut mortuum ad naues bene-transfratas reddam,
Vt ipsum sepeliant capite-comati Achiui:
Tumulūq; ei extruant ad latum Hellepontum.
Et aliquando aliquis dicat etiam posterorum hominum.
Naue transfrata nauigans in nigrum pontum,
Viri quidem hoc monumentum est iam diu defuncti:

Ὀν ποτ' αἰεὶς οὐόντα κατέκτανε φαίδιμο· ἔκλωρ.
Ὡς ποτὲ πρὸς ἑρέει· τὸ δ' ἐμὸν κλέε· ὅποι' ὀλείται.

Ὡς ἔφαθ'· οἱ δ' ἄρα πάντες ἀκλῶ ἐχρόοντο σιωπῇ.
Λίθε δὲν μὲν ἀνήγαδαι, δέισαν δ' ὑποδέχθαι.

Ὅψε δὲ δὴ μενέλαο· ἀνίστατο, καὶ μετέειπε,
Νείκει ὄνειδίζων, μέγα δὲ σοναρχέτο θυμῷ·

Ὀ μοι ἀπειλήπηρες· ἀχαιῖδες, ἔκετ' ἀχαιοί.
Ἡ μὲν δὴ λῶσθι πάδε γ' ἔσεται αἰνῶδες αἰνῶς,

Εἰ μή τις δαναῶν νῦν ἔκλορες ἀντή· εἶσιν.
Ἄλλ' ὑμεῖς μὲν πάντες ὕδαρ καὶ γαῖα γήυοιθε,

Ἡμεῖοι αὖτις ἔκασοι ἀήκειοι, ἀκλέες αὐτως·
Τῶ δὲ δ' ἐζῶν αὐτὸς θαρξήσομαι, ἀντάρ ὑπερθε

Νήϊος παίεσθ' ἔχοντα ἐν ἀθανάτοισι θεοῖσιν.
Ὡς ἄρα φωνήσας κατέδύσατο τ' ἄρ' ἔρα καλά.

Ἐνθα κέ τοι μενέλαε φάνη βιότοιο τελευτή
Ἐκλορες ἐν πωλάμηνι (ἐπεὶ πολὺ φέρτερος ἦεν.)

Εἰ μὴ ἀναΐξαντες ἔλον βασιλῆες ἀχαιῶν,
Αὐτὸς τ' ἀτρείδης ἐσυρκεῖον ἀγαμέμνων

Δοξείτερες ἔλε χειρὸς, ἔπ' τ' ἔφατ', ἐκ τ' ὀνόμαζεν·
Ἀφραίνεις μενέλαε διοτρεφέες· ὑδέ τι σε χεῖρ

Ταύτης ἀφροσύνης· ἀνά δ' ἴαχο κηδόμενος περ,
Μηδ' ἔδελ' ἐξ' εἰδος σεῦ ἀμείνοιο φωνή μάχεσθαι

Ἐκλῶει πειραιίδην, τὸν τε συγένοι καὶ ἄλλοι,
Καὶ δ' ἀχλούς τῆτ' ἔρα μάχη ἐνὶ κυδιανείῃ

Ἐρρίγ' ἀπὸ βολῆσται, ὅπερ σεο πολλὸν ἀμείνων.
Ἄλλα σὺ μὲν νῦν ἴζ' ἰὼν μετὰ ἔδν'· ἐταύρων

Τύτ' ἔρα θεῶν ἄλλοι ἀνασίησιν ἀχαιοί.
Εἰ περ ἀδείης τ' ἔρα καὶ εἰ μὸδ' ἔς ἀλόρηθ',

Quē olim præstatē fortitudine interfecit illustrū Hector.
Sic olim aliquis dicet: mea a gloria nunquam peribit.

Sic dixit: hi autem omnes obmutuerunt silentio:
Verebantur quidem renuere: timebant autem suspicere.

Tandem verò Menelaus surrexit & dixit,
Coniurio exprobrans: valdè autem suspirabat animo,

Hei mihi minaces, Achivæ, neq; amplius Achivi,
Sanè dedec' hæc erūt: magis magisq; graue (v. graui-de

Si nullus Dana iam Hect. obuius ear: (causa grauiter)
Sed vos quidē oēs aqua & terra fiatis (i. moriamini)

Sedentes ibi singuli excordes, (v. integri) inglorij ita.
Aduersus istum autem ego ipse armabor: sed supernè

Victoria termini tenentur inter immortales deos.
Sic fatus, induebat arma pulchra.

Tunc tibi Menelæe apparuisset vitæ finis
Hectoris in manibus, quoniam multò fortior erat,

Nisi surgentes inhiuissent te reges Achivorum,
Ipseq; Atrides latè-dominans Agamemnon, (pellasset:

Per dextrā prehēdisset manū, verbumq; dixisset & com-
Insanis Menelæe nobilissime, nec tibi opus est

Hac dementia: contine te dolens quamuis. (pugnare,
Neq; velis propter istā contentionē te meliori cum viro

Hectore priamide, quem horrent & alij.
Et verò Achilles huic in pugna gloriosos-viros-reddente

Metuit occurrere, qui te multò fortior est.
Sed tu quidem sede iens ad agmen sociorum:

Huic autem propugnatorem alium excitabunt Achivi:
Quamuis intrepidus sit, & quamuis belli sit insatiabilis,

Φημί μιν ἀπασιώς γόνυ κάμψαι, αἶκε φύγησι
 Διὸς ἐν πολέμοιο καὶ ἀνῆς Διοσπῆτος.

Ὡς εἰπὼν παρήπεισεν ἀδελφεῦ φρένας ἦρωος,
 Αἴσιμα παρειπῶν, ὃ δ' ἐπέειπετο· τῷ μὲν ἔπειτα
 Γηδύσσυνοι θεράποντες ἀπ' ὤμων τεύχε' ἔλοντο,
 Νέστωρ δ' ἀργείοισιν ἀνίστατο καὶ μετέειπεν,

Ὡ πόποι, ἦ μέγα πένθος ἀχαιῖδα γαῖαν ἰκάνει.
 Ηκε μὲν γ' οἰώξαιε γέρον ἱππηλάτῃ πηλεῦς,
 Ἐδλὸς μυρμιδῶνων βουληφόρος ἢ δ' ἀργηπῆς,
 Ὅς ποτέ μ' εἰρώμαν· μέγ' ἐγηδέεν ᾧ ἐν οἴκῳ,
 Πάντων ἀργείων ἐρέαν γημεῖω τε τόκον τε.
 Τὸς νῦν εἰ πλώσοντας ὕφ' ἔκλειε πάντας ἀκίσει,
 Πολλὰ κεν ἀθανάτοισι φιλὰς ἀνὰ χεῖρας αἰείρει,
 Θυμὸν ἀπὸ μελέων δώμῃ δόμον αἰῶδος εἶσω.
 Αἰ γὰρ ζεῦ τε παῖτερ καὶ ἀδύμῃη καὶ ἄπολλον,
 Ηβῶμ' ὡς ὅτ' ὠκυρόφ' κελάδοντι μάχοντο
 Ἀρχόμενοι πύλιοι τε καὶ ἀρχίδες ἐγχεσίμωρι,
 Φειᾶς παρ' τείχεσιν, ἰαρθάνε ἀμφὶ ῥέεθρα.
 Τοῖσι δ' ἐρδύδαλιῶν πέρμ' ἴστατο, ἰούδετος φῶς,
 Τεύχε' ἔχρον ὀμοισιν ἀρηϊδίοιο ἀνακλῆτος.
 Δίε ἀρηϊδῶος, τὸν ἐπίκλησιν κορυνήτιω
 Ἄνδρες κίκλησκον καλλιζωνοὶ τε γυαῖκες,
 Οὔνεκ' ἄρ' ἐτόξοισι μαχέσκετο διει τε μακρῶ,
 Ἀλλὰ σιθρηεὶη κορυνή ῥήγυσσε φάλαγγας·
 Τὸν λυκόοργος ἔπεφνε δόλω, ἔπι κράτει γε,
 Στεινωπῶ ἐν ὀδῶ, ὅτ' ἄρ' ἐκορύνη οἰόμενον
 Χραῖσμε σιθρηεὶη, πένιν γὰρ λυκόοργος ὑποφθὰς
 Δυνεὶ μέσον παρέρησεν. ὃ δ' ὕπλιτος ἔδει ἐρεΐσθη,

Τεύχεα

*Existimo tamē eū libetē genu flexurū (i. quieturū) si
 Sauro ex bello & gravi pugna.* (effugerit

*Sic fatus, à-sententia-deduxit fratris mentes heros,
 Recta monens: hic autem paruit: huius quidem postea
 Latī famuli ab humeris arma abstulerunt.*

Nestor autem inter Gracos surrexit & dixit:

*Proh facinus, certē magnus luctus Achaidē terrā occu-
 Certē valdē plorabit senex equitator Peleus, (pat:
 Bonus Myrmidonum consiliarius & concionator:*

*Qui olim me interrogans valdē letabatur sua in domo,
 Omnium Achiuorum inquirens patresq; filiosq;.*

*Hos si nunc formidantes Hectorem omnes audierit,
 Sape immortalibus dilectas manus sustulerit,*

Anima è membris vt descendat domum Plutoni intrò.

*Vtinam enim ò Iupiterq; pater & Minerua & Apollo,
 Aetate florere, sicut quādo ad rapidū Celadontē pugna-*

*Congregati Piliq; & Arcades hastis-vrentes, (bant
 Pbea apud muros, Iardani circa fluenta.*

*Inter hos aut Ereuthalion primarius stabat diuinus vir,
 Arma gestans humeris Areithoi regis,*

*Nobilis Areithoi, quem cognomentò Clauigerum
 Viri appellabant, pulchreq; cincta mulieres:*

*Quoniam non arcubus pugnabat, hastaq; longa,
 Sed ferrea claua perrumpebat agmina.*

*Hunc Lycurgus interfecit dolo, non vi utique,
 Angusta in via, vbi claua non ei mortem*

*Arcebat ferrea: ante enim Lycurgus praueniens
 Hasta medium transfodit: hic. a. supinus solo stratus est,*

Armaq;

Τὸ γὰρ ἐπ' ἐξενείριζε τὰ οἰκώρε χαλκῆσ' ἄρης·
 Καὶ τὰ μὲν αὐτὸς ἔπειτ' ἐφόρει μετὰ μῶλον ἄρησ'·
 Αὐτὰρ ἔπειτ' ἐλυκόργος ἐνὶ μεγάρουσιον ἐγήρα,
 Δῶκε δ' ἐρθευθαλίῳ φίλῳ θερέποντι φορῶναι.
 Τῷ ὅγε τ' ἄχ' ἔχον παροικαλίετο πάντας αἰεΐς.
 Οἱ δὲ μάλ' ἐτρώμεον καὶ ἐδείδιον, ἔδ' ἐπ' ἔτι λη·
 Ἀλλ' ἐμὲ θυμὸς ἀνῆκε πολυτλήμων πολεμίζειν
 Θάρσῃ ᾧ ἤμεν δὲ νεώτατ' ἔσπον ἀπάντων,
 Καὶ μαχόμεν οἰεῖσθ' ἴδμεν δέ μοι εὖ χ' ἀδύνη.
 Τὸν δὴ μήκισον καὶ κέρπερον κτάνον ἀνδρα.
 Πολλὸς γάρ π' ἔκειτο παρήσ' ἔνδα καὶ ἔνδα.
 Εἶδ' ὡς ἠβώοιμι, βίη δέ μοι ἔμπεδος εἴη,
 Τῷ κε τάχ' ἀντήσει μάχης κορυθαίολ' ἔκλωρ,
 Ὑμέων δ' οἵ περ ἔασιν αἰετῆες παραχαϊῶν,
 Οὐδ' οἱ παροφρονέως μέμαθ' ἔκλωρος ἀντίον ἑλθεῖν.
 Ὡς νεέεσ' ὀγέρων· οἱ δ' ἐννεά πάντες ἀνέσταν.
 Ἄρτο πολὺ πρῶτ' ἔμην ἀναξ ἀνδρῶν ἀγαμέμνων·
 Τῷ δ' ἐπιτυδείδης ἄρτο κρατερὸς διομήδης·
 Τοῖσι δ' ἐπ' αἰαντες θυεῖν ὀπτιμένοι ἀλλήλῳ.
 Τοῖσι δ' ἐπ' ἰδομενεὺς καὶ ὀπάων ἰδομενῆσ'·
 Μηειόνης, ἀτάλαντ' ἐνναλίῳ ἀνδρειφόντῃ·
 Τοῖσι δ' ἐπ' εὐρύπυλ' ἐναίμων' ἀγλαδὸς υἱός.
 Ἄνδ' ἴδμεν ἀνδραμονίδης καὶ δῖ' Ὀδυσσεύς.
 Πάντες ἄρ' οἴγ' ἔδελον πολεμίζειν ἔκλωε δίφ.
 Τοῖς δ' αὐτοῖς μετέπειπε γερῶν' ἱπποτα νέστωρ,
 Κλήρω νῦν πεπάλαθθε διαμπερὲς, ὅς κε λάχῃσιν.
 Οἷτ' ἔδ' ὀνήσει εὐκνήμειδας ἀχαιεύς·
 Καὶ δ' αὐτὸς ὃν θυμὸν ὀνήσεται, ἀλλε φύγησι

Armaqz spoliavit que ei dederat ferreus Mars:
Et ea quidem ipse postea gestabat ad praelium Martis.
At postquam Lycurgus in adibus senuit,
Dedit Ereuthalioni dilecto seruo gestanda.
Illius hic arma habens prouocabat omnes fortissimos.
Hi. a. valde tremebat & timebat, nec quisquam ausus fuit.
Sed me animus induxit audax vt pugnarem
Confidentia sua, natu autem minimus eram omnium:
Et pugnabam cum- eo ego: dedit. a. mihi gloriam Minerua.
Illum igitur procerissimum & fortissimum interfeci virum:
Magnus enim quidam iacebat extensus hinc atqz illinc.
Vtinam sic atate florerem: vires. a. mihi integre essent.
Ideo citò occurreret praelio varia- casidē- habens Hector.
Vestrum. a. qui sunt praestantissimi omnium Graecorum,
Ne vos quidem alacriter parati- estis Hectori obuiam ire.
Sic increpauit senex: hi autē nouem oēs surrexerunt,
Surrexit multò primus quidem rex virorum Agamemnon:
Post hunc verò, Tydides surrexit fortis Diomedes:
Post hos autem, Ataces strenuam induti fortitudinem:
Post hos autem, Idomeneus & omnes Idomenei
Meriones, similis Marti homicida:
Post hos autem Eurypylus Euemonis illustris filius:
Surrexit & Theas Andramonides, & nobilis Vlysses:
Omnes hi volebant pugnare cum Hectore nobili.
Inter hos autem rursus dixit Gerenius eques Nestor:
Sortem nunc mouete vniuersi: qui sorte electus fuerit,
Iste enim iuuabit bene- armatos Graecos,
Et ipse suo animo iuuabitur, si euaserit

Δηὶς ἐν πολέμοιοι καὶ αἰνῆς Διὸς ἰππῆται.

Ὡς ἔφαθ'· οἱ δὲ κληῖρον ἐσημῆναντο ἔκαστος,

Ἐν δ' ἔβαλον κυνέη ἀγαμέμνονα ἀτρείδαο.

Λαοὶ δ' ἠρήσαντο, θεοῖσι δὲ χεῖρας ἀνέχον·

Ὡδὲ δὲ πῆς εἶπεσκεν ἰδὼν εἰς ὕρανον ἑυρύν,

Ζεῦ πάτερ, ἢ αἶαντα λαχέειν ἢ τυδέ· ὕδον,

Ἡ αὐτὸν βασιλῆα πολυχρῆσιο μυκλήως.

Ὡς ἄρ' ἔφην· πάλιν δὲ γερῶν ἰππῶτα νέστωρ·

Ἐκ δ' ἔδοξε κληῖρος κυνέης ὃν ἄρ' ἤθελον αὐτοί,

Αἶαντα· κήρυξ δὲ φέρων ἀν' ὄμιλον ἀπάντη,

Δεῖξ'· ἐν δὲ ξία πᾶσιν ἀεισήεσσι ἀχαιῶν.

Οἱ δ' ἔγνωσκοντες ἀπλήναντο ἔκαστος·

Ἀλλ' ὅτε δὴ τὸν ἴκανε, φέρων ἀν' ὄμιλον ἀπάντη,

Ὅς μιν ὀπηρεάφας κυνέη βάλε φαίδιμοις αἴας,

Ἥτοι ὑπέχευε χεῖρ, ὃ δ' ἄρ' ἔμβαλεν, ἄγχι παρὰ σταῖας.

Γνώ δὲ κλήρου σῆμα ἰδὼν, γήθησε δὲ θυμῷ.

Τὸν μὲν παρὰ πόδι ἐδὼν χαμάδις βάλε, φώνησέν τε,

Ὡ φίλοι, ἦτοι κληῖρος ἔμμος, χαίρω δὲ καὶ αὐτός

Θυμῷ· ἐπεὶ δοκέω νικησέμεν ἔκτοσθε Διῶν·

Ἀλλ' ἄγετ', ὄφρ' ἀν' ἐγὼ πολεμήμια τεύχεα δύω,

Τόφρ' ὑμεῖς ἔνχευθε διὶ χρονίῳ ἀνακτι

Σιγῇ ἔφ' ὑμῶν, ἵνα μὴ τρώες γε πύδωνται·

Ἡὲ καὶ ἀμφαδίλω, ἐπεὶ ἔπνα δειδίμεν ἔμπης.

Οὐ γάρ πῆς με βίη γε ἐκὼν ἀέκοντα δίηται,

Οὐδέ τ' ἀφρείη· ἐπεὶ ἔδ' ἐμὲ νῆϊδά γ' ἔτος

Ἐλπομαι ἐν σαλαμῖνι γυέδαι τε τραφέμεν τε.

Ὡς ἔφαθ'· οἱ δ' ἔνυχοντο διὶ χρονίῳ ἀνακτι.

Ὡδὲ δὲ πῆς εἶπεσκεν ἰδὼν εἰς ὕρανον ἑυρύν,

Pernicioso ex praelio, & periculoso certamine.

Sic dixit: hi autem sortem signauerunt singuli,

Et iniecerunt galea Agamemnonis Atrida.

Populi autem supplicabant, diisq; manus eleuabant:

Sic autem aliquis dicebat sufficiens in caelum latum:

Iupiter pater (da) vel Aiaci sortē-obuenire, vel Tydei

Vel ipsi regi ditissima Mycena. (filio,

Sic dixerunt: mouit autem Gerenius eques Nestor:

Exiit autem fors galea quam volebant ipsi,

Nempe Aiacis: praeo a ferens per caelum vbique, (rum.

Offedit à dextra (incipiens) omnib. optimatib. Graeco-

Hi autem non cognoscentes, reuenerunt singuli,

Sed quando iam ad illum peruenit ferens per caelum vbique,

Qui ipsa inscripta galeae iniecerat, nēpe illustris Aiax,

Porrexit quidem manū: hic autē imposuit, propē astans.

Cognouit. a. sortis signū cōspicatus: gauisus est. a. animo:

Hanc itaq; ad pedem suum humi iecit, dixitq;

O amici, sanē fors mea est, gaudeo autem & ipse

Animo, quoniam existimo me victurū Hectora nobilē.

Sed agite, dum ego bellica arma induam,

Interim vos supplicate Ioui Saturnidae regi

Tacite apud vos, vt ne Troiani audiant:

Vel etiam palā, quandoquidē neminē timemus omnino.

Non. n. aliquis me virib. saltē volens nolentē terrebūt,

Neq; propter imperitiam: nam neq; me rudem aded

Puto in Salamine genitum educatumq; esse.

Sic dixit: hi autem supplicabāt Ioui Saturnidae regi.

Sic autem aliquis dicebat sufficiens in caelum latum:

Ζεῦ πάτερ, ἴδιδεν μεδέων, κῦδιζε, μέγιστε,
 Δὸς νίκῃ αἶαντι καὶ ἀγλαὸν ἔυχῃ ἀρέσσει·
 Εἰ δὲ καὶ ἔκλορα περιφίλεις, καὶ κήδεαι αὐτῷ,
 Ἰσὼ ἀμφοτέροισι βίῃ καὶ κῦδος ὅπασσον.
 Ὡς ἄρ' ἔφην. αἶας δὲ κορύσσετο νόεσσι χαλκῶ·
 Αὐτὰρ ἐπειδὴ πάντα περὶ χροῖ ἕστατο τέρψῃ,
 Σούατ' ἐπειθ' οἷός τε πελώριον ἔρχεται ἄρης,
 Ὅς τ' εἶσιν πόλεμόνδε μετ' ἀνέρας ἕς τε κρονίαν
 Θυμοβόρην εἶδος μένει ξυνέπκε μάχεσθαι·
 Τοῖσ' ἄρ' αἶας ἄρτο πελώριον, ἔριμ' ἀχαιῶν,
 Μειδίῳν βλοσυροῖσι περσάπασσι. γέρθε δὲ ποσσῖν
 Ηἴε μακρὰ βιβάς, κραδῶν δολιχόσκιον ἔρχῃ·
 Τὸν δὲ καὶ ἀργεῖοι μέγ' ἐγὴθεον εἰσεσθώντες·
 Τρῶας δὲ τρέμῃσιν αἰνὸς ὑπήλυθε γῆα ἔκασον·
 Ἐκλοεῖτ' αὐτῷ θυμὸς ἐνὶ στήθεσι πάτασεν,
 Ἀλλ' ἔπως ἐπ' εἶχεν ὑποτρέσαι, ἢ δὲ ἀναδύσσει
 Ἀψλαῶν ἐς ὄμιλον, ἐπεὶ περκαλέσασατο χάρμη.
 Αἶας δ' ἐγυῖθεν ἦλθε, φέρον σάκῃσιν ἢ τε πύργον,
 Χάλκῃσιν, ἐπταβόειον, ὅ οἱ τυγῆσιν κάμει τέρψῃ,
 Σκυτοτόμων ὄχ' αἰεῖσας, ἕλῃ ἐνὶ οἰκίᾳ ναίων·
 Ὅς οἱ ἐποίησεν σάκος αἰόλον, ἐπταβόειον,
 Ταύρων ζατρεφέων, ὅπῃ δὲ ὄγυδον ἦλασε χαλκόν,
 Τὸ πρῶτον σέρροιο φέρον τελαμώνιον αἶας
 Σπῆρὰ μάλ' ἐκλορεσ ἐγγυς, ἀπειλήσας ὃ πρῶτον ἴδα,
 Ἐκτορ, νῦν μὲν δὴ σάφα οἴσεται οἰόθεν οἶσιν
 Οἷοι καὶ δαναοῖσιν αἰεῖσας μετέασσι,
 Καὶ μετ' ἀχλὴν ἠῆξιμῶρα, θυμολέοντα.
 Ἀλλ' ὁ μὲν ἐν γήεσσι κορώνισι ποντοπόροισι

Jupiter pater, Ida praeses, augustissime, maxime,
 Da victoriam Aiaci, & splendidam gloriam referre.
 Si autem & Hectorem diligis, & curas ipsum,
 Aequalem ambobus vim & gloriam praebe.

Sic dixerunt: Ajax autem armatus est fulgenti ferro.
 Sed postquam omnia circa corpus induit arma,
 Iuit postea, qualis ingens incedit Mars,
 Qui in bellum ad viros quos Saturnides (pugnare:
 Propter animū-rodentē contētionem robore commisit
 Talis Ajax motus est magnus, vallum Achiuorum,
 Subridens terribili vultu: infernē autem pedibus
 Ibat latē gradiens, quatiens longam hastam.

Hunc. a. & Argiui valde latabantur aspicientes:
 Troianos autē tremor grauis incesit per mēbra singulos,
 Hectoriq; ipsi animus in pectoribus palpitabat.

Sed non amplius poterat subterfugere, neq; regredi
 Retro copiarū in turbā quoniam prouocarat certamine:
 Ajax. a. cominus accessit, ferēs scutū instar turris, (bricās
 Aereū, ἐ-7-βου-κορις-factū q; ei Tichius elaborarat sa-
 Coriariorum praestantissimus in Hyla ades habitans,
 Qui fecit scutū varium, septē-bubulis-pellibus-constans
 Taurorū saginatorū: octauum. a. induxit es. (i. laminā
 Hoc ante pectus ferens Telamonius Ajax, (ferream)

Stetit valdē propē Hectorē, minatusq; allocutus est,
 Hector nunc quidem manifestē cognosces cū-solo solus,
 Quales etiam Danais optimates intersunt, (leonino.
 Et praeter Achille virorū-ordines-perrumpentē, animo-
 Sed hic quidē in nauibus curuas-puppēs-habentib; mari
 vadis

Κεῖτ' ἀπομυλῶσας ἀγαμέμνονι ποιμένοι λαῶν
 Ἡμεῖς δ' εἰμὲν τοῖσι οἳ ἂν σέθεν ἀνπάσπαμεν,
 Καὶ πολλέες. ἀλλ' ἄρχε μάχης ἠδὲ πολέμοιο.

Τὸν δ' αὖτε προσέειπε μέγας κορυθαίολος Ἐκλῶρ·
 Αἴαν διοχμῆς, Τελαμώνιε, κόρανε λαῶν,
 Μῆπ' μευ ἠὔτε παιδὸς ἀφαιρῶ πειρήπιζε,
 Ἡὲ γυναικὸς, ἠὲ ἔκ σ' ἔδεν πολεμῆϊα ἔργα·
 Αὐτὰρ ἔργων ἔν οἶδα μάχας τ' ἀνδροκτασίας τε·
 Οἶδ' ἐπὶ δεξιᾷ οἶδ' ἀεισερᾷ νομῆϊσσι βῶν
 Ἀζαλέω, τό μοι ὄβρι ταλαύενον πολεμίζειν.
 Οἶδα δ' ἐνὶ σαδῆϊ ἡνὶφ μέλπεσσι Αἰητῆ·
 Οἶδα δ' ἐπαῖξας μῦθον ἵππων ὠκειῶων.
 Ἀλλ' ἔγάρ σ' ἐδέλω βαλέειν τοῖσ' τοῖσ' ἔοντα
 Λάτρῃσ' ὀπιπύσους, ἀλλ' ἀμφαδόν, αἶκε τύχημι.

Ἡ βρά. καὶ ἀμπεπαλὼν προσέειπε δολιχόσκιον ἔγχος,
 Καὶ βάλεν Αἴαντα· δεινὸν σῆκος ἐπ' ἀβέοιον,
 Ἀκρότατον κατὰ χαλκῶν, ὃς ὄργιστος ἦεν ἐπ' αὐτῷ.
 Ἐξ δὲ διὰ πῆλχος ἦλθε δαιζῶν χαλκὸς ἀτειρήσ·
 Ἐν τῇ δ' ἐβδωμάτῃ ῥινοῦ χέτο. δευτέρως αὖτε
 Αἴας διοχμῆς προσέειπε δολιχόσκιον ἔγχος,
 Καὶ βάλε Πριαμίδω κατ' ἀσπίδα πάντοσε ἴσω.
 Διὰ μὲν ἀσπίδος ἦλθε φαινήσ ὀβειμον ἔγχος,
 Καὶ διὰ θώκεος πολυδαδάλω ἠήρηισο·
 Ἀντικρῦ δὲ παρὰ λαπαρῶν διάμπεσε χιτῶνα
 Ἐγχος. ὁ δ' ἐκλίνθη καὶ ἀλεύατο κῆρα μέλαιναν.
 Τὸ δ' ἐκπασσασμένω δολίχ' ἔγχεα χερσὶν ἀμ' ἀμφω
 Σύν ῥ' ἔπεσον, λείπονσ' εὐκότ' ἄμοφάροισιν,
 Ἡ σὺ καὶ προσίσιν. τῶν τε δέν· ἐκ ἀλαπαδόν·

Iacet iratus Agamemnoni pastori populorum:
 Nos autem sumus tales, qui tibi obuiare possimus,
 Et multi: sed ordire pugnam & pralium.

Hunc autē rursus allocutus est ornata-galea Hector:
 Ajax nobilis Telamonie princeps populorum,
 Ne me tanquam puerum imbecillum tenta,
 Vel mulierem, quæ nescit bellica opera.
 Sed ego bene noui pugnasq; cadesq; virorum,
 Scio ad dexteram, scio ad sinistram mouere scutum
 Aridum: ideo mihi licet audacter pugnare.
 Scio autem in pralio-statario seuo canere Marti:
 Noui etiam insilire in pugna in equas celeres.
 Sed enim non te volo ferire talem existentem
 Clam circumspiciens, sed palam, si assequi-potuerō.

Dixit, & vibrans proiecit longam lanceam, (factū
 Et percussit Aiakis ingēs scutū, ex-septē-pellibus-boum-
 Summā iuxta laminam-aream quæ octaua erat in ipso.
 Sex. a. per pelliū-PLICAS penetravit findens hasta indomi-
 In septima autem pelle hæsit. Secundus rursus (ta:
 Ajax nobilis emisit longam hastam,
 Et percussit Priamide ad clypeum vndiq; æqualem:
 Clypeum quidem penetravit lucidum fortis hasta,
 Et per thoracem ingenuose-factum infixa est.
 E-regione autem iuxta ile discidit loricam
 Hasta: is autē inclinatus est & vitauit mortem nigram.
 Hi autem euellentes longas hastas manib. simul ambo,
 Congressi sunt leonibus similes crudiuoris,
 Vel suis apris, quorum robur non imbecille.

Πριαμίδης μὲν ἔπειτα μέσον σάκος ἔτασε δριεΐ·
 Οὐδ' ἔρρηξεν χαλκόν, ἀνεγνάμφθη δέ οἱ αἰχμή.
 Αἴας δ' ἀπὸ δαυξέων ἐπάλλμενος, ἠ δὲ δία περ
 Ἡλυθεν ἐΓχεῖν· συφέλιξε δέ μιν μεμαῶτα.
 Τμήδω δ' ἀυχρὲν ἐσπῆλτε μέλαν δ' ἀνεκῆκιν αἶμα.
 Ἀλλ' ἔδ' ὡς ἀπέληγε μάχης κορυθαίολος Ἐκτωρ.
 Ἀλλ' ἀναχασάμενος λίθον εἴλετο χειρὶ παχείῃ,
 Κείμενον ἐν πεδίῳ, μέλανα, τριχύν τε, μέγαν τε
 Τῷ βάλεν Αἴαντος δεινὸν σάκος· ἐπιπαθείον,
 Μέσων ἐπομφάλιον· περὲγγισεν δ' ἄρα χαλκός.
 Δεύτερος αὖτ' Αἴας πολὺ μείζονα λαῶν αἰείρας,
 Ἡκ' ἐπιδηήσας, ἐπέρισε δὲ τὴν ἀπέλεδρον·
 Εἶσω δ' ἀπὸ δ' ἔαξε βαλὼν μυλοειδέϊ πέτρῳ·
 Βλάψε δέ οἱ φίλα γόναθ'. ὁ δ' ὑπὶ τοῦ ἐξεπανύθη,
 Ἀπὸ δὲ ἐγχευμφοδῆς· τὸν δ' αἶψ' ὄρωσεν Ἀπόλλων.
 Καὶ νῦν κε δὴ ξιφθέσ' αὐτοχεδὸν ὀτάζοντο,
 Εἰ μὴ κήρυκες Διὸς ἀγγελιοὶ ἠδὲ καὶ ἀνδρῶν
 Ἡλθον, ὁ μὲν Τρώων, ὁ δ' Ἀχαιῶν χαλκοχρῆτων,
 Ταλθύσειός τε καὶ Ἰδαῖος, πεπνυμένω ἄμφω.
 Μέσσω δ' ἀμφοτέρων σκίπτειν χέειν, εἶπέ τε μῦθον
 Κήρυξ Ἰδαῖος πεπνυμένα μῆδεα εἰδώς,

Μικέπαι παῖδες φίλα πολεμίζετε, μηδὲ μάχεσθον.
 Ἀμφοτέρω γὰρ Κροῶϊ φιλεῖ νεφεληγερέτα Ζεὺς·
 Ἀμφω δ' αἰχμητά. τό γ' ἦ καὶ ἴδμεν ἅπαντες.
 Νῦξ δ' ἦδη τελέθει, ἀγὰρ δὸν καὶ νυκτὶ πιδέσθαι.

Τὸν δ' ἀπαμειβόμενος προσέφη Τελαμώνιος Αἴας,
 Ἰδαῖε, ἔκτορα ταῦτα κελεύετε μυθύσασθαι.
 Αὐτὸς γὰρ χάρμη περιχέλευσατο πάντας αἰείρας.

Priamides quidem postea medium scutum laesit hasta,
 Neq; perrupit ferrum: reflexa est autem ei cuspis.
 Ajax autem clypeum percussit insiliens, & penitus
 Transiit hasta, represit autem ipsum irruentem:
 Casim. a. cervicem laesit, ater autem exiliebat sanguis.
 Sed sic quidem cessavit à pugna galea-motor Hector,
 Sed retrocedens lapidem accepit manu forti,
 Iacentem in campo, nigrum, asperumq; magnumq;
 Eo percussit Aiacis ingens scutum 7. pellib. boum constans,
 Medium ad umbonem: circumsonuit autem as.
 Secundus autem Ajax multò maiorem lapidem eleuans
 Misit contortum, & adhibuit vires immensas:
 Perfregit autem clypeum feriens molari lapide.
 Laesit autē ei dilecta genua: ipse autē supinus extensus est
 Scuto inbarens: sed eum statim erexit Apollo.
 Iamq; ensibus cominus vulnerassent se inuicem,
 Nisi praecones Iouis nuncij atq; hominum
 Venissent: alter Troianorum, alter Achiuorum loricatorū
 Talthybiusq; & Ideus, prudentes ambo.
 Et in medio amborū sceptrā sustulerunt, dixitq; verbum
 Praco Ideus, prudentia consilia sciens:
 Ne amplius filij dilecti bellate, neq; pugnatē
 Vtrinq; enim vestrum diligit qui nubes cogit Iupiter.
 Vtriq; bellaces: hoc etiam scimus omnes.
 Nox. a. iam adest, bonum quoq; nocti parere.

Hunc autē respondens allocutus est Telamonius Ajax
 Idae, Hectorem haec iubete loqui.

Ipse enim ad pugnam prouocauit fortissimum quēnque

Αρχέτω, αὐτὰρ ἔγῳ μάλα πέισομαι, εἴπερ ἂν ἦτορ.
 Τὸν δ' αὖτε προσέειπε μέγας κορυθαίολος Ἐκκλιωρ.
 Αἴαν, ἐπεὶ τοὶ δῶκε θεὸς μεγάλος τε βίβλω' τε,
 Καὶ πινυτῶν. περὶ δ' ἔγχει Ἀχαιῶν φέρτατός ἐστι.
 Νῦν μὲν παυσάμεθα μάχης καὶ δῆϊο πῆθος,
 Σήμερον ὕστερον αὖτε μαχισόμεθ', εἰσὸς δὲ δαιμόνων.
 Ἀμμε διακρίνη, δῶν δ' ἐπέσεισί γε νίκην.
 Νύξ δ' ἤδη τελέθει, ἀγαθὸν καὶ νυκτὶ πετέδαι,
 Ὡς σύ τ' εὐφρωῖς πάντας παρὰ νηυσὶν Ἀχαιῶν,
 Σὺς τε μάλιστα ἕτας, καὶ ἐπαίρους οἱ τοι ἕασιν.
 Αὐτὰρ ἔγῳ κατὰ ἄστυ μέγα Πειλάμοιο ἀνακτοῦ
 Τρώας εὐφρανεῖω καὶ Τρωάδας ἔλκεσιπέπλωας,
 Αἴτε μοι ἐν χόρμηναι δαῖον δύσονται ἀγῶνα.
 Δῶρα δ' ἄγ' ἀλλήλοισι περείκλυτα δώομεν ἄμφω,
 Ὄφρα πῆσ' ὧδ' εἴπησιν Ἀχαιῶν τε Τρώων τε,
 Ἡμῶν ἐμαρνάδιω ἕιδος περὶ θυμοβόροιο,
 Ἡ δ' αὖτ' ἐν φιλότῃσι διέτμαζον ἀρδμήσαντες.
 Ὡς ἄρα φωνήσας δῶκε ξίφος ἄργυροῦσιν,
 Σὺν κολοῦν τε φέρον καὶ εὐδμήτην τελαμῶνι.
 Αἴας δὲ ζῶσῃσιν δίδου φοίνικι φαεινόν.
 Τῷ δὲ διακρινθέντε, ὁ μὲν μετὰ λαῶν Ἀχαιῶν
 ἦτο, ὁ δ' ἔς Τρώων ὄμαδον κίε. τοὶ δ' ἔχρασαν
 Ὡς εἶδον ζῶν τε καὶ ἀρτεμέα προσσιόντα,
 Αἴαντος προσφύζοντα μὲν καὶ χεῖρας ἀάπτους.
 Καὶ ῥ' ἦρον ποπὶ ἄστυ, ἀέλποντες σόνε εἶναι.
 Αἴαντ' αὖτ' ἐτέρωθεν ἐυκνήμιδες Ἀχαιοὶ
 Εἰς Ἀγαμέμνονα δῖον ἄρῶν κεχαρηότα νίκη.
 Οἱ δ' ὅτ' δὴ κλισίῃσιν ἐν Ἀτρείδαο γύοντο,

Incipiat, & ego valde parebo, si quidem ipse.
 Hun c rursus allocutus est magnus fulmineus Hector:
 Ajax, quando tibi dedit deus magnitudinēq; vimq;
 Et prudentiam, & lancea Græcorum præstantissimus es,
 Nunc quidem cessemus à prælio & certamine
 Hodie: postea rursus pugnabimus, donec fortuna
 Nos dirimat, det autem alteri è nobis victoriam.
 Nox. a. iam adest: bonum & nocti parere,
 Ut tu latifices omnes apud naues Achivos,
 Tuosq; maximè ciues, & sodales qui tibi sunt.
 Ego verò in ciuitate ampla Priami regis
 Troianos latificem, & Troianas peplostrahentes.
 Quæ pro me supplicaturæ, diuinū ingredientur templū
 Dona autem agè mutud inclyta demus ambo,
 Ut quis sic dicat Achiuorumq; Troianorumq;
 Profecto pugnabant contètionis ergò rodentis animum,
 Et iterum in amicitia dirempti sunt, conciliati.
 Sic utiq; locutus dedit ensem argèteis clauis distinctū,
 Cum vaginaq; offerens, & scitè facta corrigia:
 Ajax autem balteum dedit puniceo colore splendidum.
 Atq; hi digressi: alter ad populum Achiuorum (sunt
 Ibat, alter ad Troianorū multitudinē iuit: illi. v. gauisè
 Postquam viderunt viuum & sospitem aduenientem,
 Aiæcis elapsam fortitudinem & manus inuictas.
 Deduxeruntq; eum ad urbē non sperantes saluum esse.
 Aiæcem rursus ex altera parte bene armati Achii
 Ad Agamemnonem nobilem deduxerūt, latum victoria.
 Atq; vbi iam ad tentoria Atrida venerunt,

Τοῖσ τε βῦν ἰέρδσεν ἀναξ ἀνδρῶν Ἀγαμέμνων
 Ἀρσενα, πεινταέτηρον, ὑπερμενεί Κρονίονι·
 Τὸν δέρον, ἀμφὶ δ' ἔπον, καὶ μιν διέχθιδαν ἅπαντα,
 Μίσυλλόν τ' ἀρ' ἐπισαμένως, πείραν τ' ὀβελλοῖσιν,
 Ὡπῆσάν τε περὶ φρεσίδεως, ἐρύσαντό τε πάντα.
 Αὐτὰρ ἐπεὶ παύσαντο πόνη, τετίκοντό τε δαῖτα,
 Δαίνυντ', ἐδέ π' θυμὸς ἐδούετο δαυτὸς εἴσις·
 Νώτοισι δ' Αἴαντα διλυκεέεσσι γέραςεν
 Ἡρώσ Ατρείδης ἐρυκρείων Ἀγαμέμνων.
 Αὐτὰρ ἐπεὶ πόσις & καὶ ἐσθῆτος ἐξ ἔρον ἔντο,
 Τοῖς ὁ γέρον πάμπρωτος ὑφάνειν ἤρχετο μῆπιν
 Νέστωρ, ὃ καὶ πρῶτον ἀείσει φαίνετο βυλί.
 Ος φρονεῦφρονέων ἀγρήσατο καὶ μετῆπειν.

Ατρείδη τε καὶ ἄλλοι ἀεισῆες Παναχαίων,
 Πολλοὶ γὰρ τεθναῖσι κρηκομόωντες Ἀχαιοὶ,
 Τῶν νῦν αἶμα κελαινὸν ἐύρροον ἀμφὶ Σιχάμανδρον
 Εσκέδασ' ὀξὺς Ἀρης, ψυχαὶ δ' αἰδὸς δὲ χατῆλδον·
 Τῷ σε γρηὶ πόλεμον μὲν ἀμ' ἠὸ παῦσαι Ἀχαιῶν.
 Αὐτοὶ δ' ἀγρόμενοι κυκλήσομεν ἐνθάδε νεκρῶς
 Βυαὶ καὶ ἡμίονοισιν· ἀτὰρ χατακῆομεν αὐτῶς
 Τυτδὸν ἀπο πρῶ νεῶν, ὡς κ' ὀσέα παυσὶν ἔχασος
 Οἴκη δ' ἄγρη, ὅταν αὐτε νεώμεθα πατρίδα γαῖαν·
 Τύμβον δ' ἀμφὶ πυρῶ ἔνα χεύομεν ἐξαγαρόντες,
 Ἀκρίτον ἐκ πεδίου· ποτὶ δ' αὐτὸν δέμομεν ὄκη
 Πύργως ὑψηλῶς, εἰλαρ νηῶν τε καὶ αὐτῶν.
 Ἐν δ' αὐτοῖσι πύλας ποιήσομεν ἔν ἀεραβῆας,
 Ὀφρα δ' αὐτῶν ἰππηλασίη ὁδὸς εἴη·
 Ἐκτοδεν δὲ βαδείαν ὀρύξομεν ἐγγύδι τάφρον

His taurum immolauit rex virorum Agamemnon
 Marem, quinquennem præpotenti Saturnio.
 Huc excoriatuerunt, curarunt, & ipsum partiti sunt totū
 Et in frustra secarunt scite, infixeruntq; verubus,
 Assaruntq; peritè, detraheruntq; omnia.
 Postquã verò cessarunt à labore, pararuntq; conuiuium,
 Epulati sunt, neq; animus indiguit conuiuio aquali:
 Tergo verò Aiace perpetuò honorauit
 Heros Atrides latè dominans Agamemnon.
 Sed postquam potus & cibi desiderium exemerunt,
 Hic senex primus omnium texere cœpit consilium,
 Nestor: cuius & antè optimum apparuerat consilium,
 Qui ipsis bene sapiens concionatus est, & dixit.
 Atride & ceteri principes Achiuorum
 Multi quidem mortui sunt comati Achiuu,
 Horū nunc sanguinè nigrū ad pulchrè fluentē Scamand.
 Diffudit asper Mars: animæ. a. in infernum descenderunt
 Ideo te oportet pugnã quidè prima luce intermittere A-
 Ipsi verò congregati aduehemus huc cadauera (chiuorū
 Bobus & mulis, & comburamus ea
 Pauld longè à nauibus vt ossa filiis quisq;
 Domū referat, cum iterū reuertemur in patriam terrã,
 Tumulum autem circa pyram vnum congeramus egressi
 Indiscretum ex campo: apud autè ipsum adificemus ciud
 Turres altas, propugnaculum nauium & nostrum:
 In ipsis verò portas faciamus bene coagmentatas,
 Vt per ipsas equestris via sit:
 Exterius autem profundam fodiamus propè fossam,

Ηχ' ἴππους καὶ λαὸν ἐρακάοιο ἀμφὶς ἔϋσα,
 Μὴ ποτ' ὀπιθεῖσιν πόλεμοι Τρώων ἀγερώχων.
 Ὡς ἔφαθ'· οἱ δ' ἄρα πάντες ἐπήνησαν βασιλῆες.
 Τρώων ἀντ' ἀρορῆ ἦσεν Ἰλίου ἐν πόλει ἄκρη,
 Δεινὴ τετριχῆα παρὰ Πειάμοιο θυρήσιν·
 Τοῖσι δ' Ἀντιῶωρ πεπνυμένω ἦρχ' ἀγορεύειν,
 Κέκλυτέ μεν Τρῶες, καὶ Δάρδανοι, ἢ δ' ὀπίκτεσι,
 Οφρ' εἴπω τά με θυμὸς ἐνὶ στήθεσσι κελεύει.
 Δεῦτ' ἄγετ', Ἀργείων Ἑλένης καὶ κτήμαθ' αὐτῆ
 Δώομεν Ἀτρείδῃσιν ἄγειν· νῦν δ' ὄρκια ποισά
 Ψυδόμενοι μαχόμεσθα· τῷ ἔνυ τι κέρδιον ἡμῖν
 Ἐλπομαι ἐντελέεσθαι, ἵνα μὴ βρέζομεν ᾧδε.
 Ἡτοι ὄγ' ὡς εἰπὼν κατ' ἄρ' ἔζετο. τοῖσι δ' ἀνέστη
 Δῖω Ἀλέξανδρῳ Ἑλένης πόσις ἠνυκόμοιο,
 Ὃς μιν ἀμειβόμενοι ἔπεα πτερόεντα προσηύδα,
 Ἀντιῶωρ σὺ μὲν ἔκ' ἐτ' ἐμοὶ φίλα παῦτ' ἀγορεύεις·
 Οἷδά καὶ ἄλλον μῦθον ἀμείνονα τῷδε νοῆσαι·
 Εἰ δ' ἐτέον δὴ τῷτον ἀπὸ σπυθῆς ἀγορεύσεις,
 Ἐξ ἄρα δὴ τοι ἔπειτα θεοὶ φρένας ὄλεσαν αὐτοῖ.
 Αὐτὰρ ἐγὼ Τρῶεσσι μὴ ἵπποδάμοις ἀγορεύσω.
 Ἀντικρῦ δ' ἀπόφημι, γυναικῆ μὲν ἔκ' ἀποδώσω.
 Κτήματα δ' ὅσ' ἀρύμην ἐξ Ἀργεῶ ἡμέτερον δῶ,
 Πάντ' ἐδέλω δόμεναι, καὶ ἐτ' οἴκοθεν ἄλλ' ὀπιθεῖναι.
 Ἡτοι ὄγ' ὡς εἰπὼν κατ' ἄρ' ἔζετο. τοῖσι δ' ἀνέστη
 Δαρδανίδης Πειάμοι θεόφιν μῆτωρ ἀτάλαντῳ,
 Ὃς σφιν εὐφρονέων ἀγορήσατο καὶ μετέειπε,
 Κέκλυτέ μεν Τρῶες καὶ Δάρδανοι, ἢ δ' ὀπίκτεσι,
 Οφρ' εἴπω τά με θυμὸς ἐνὶ στήθεσσι κελεύει·

Quae equitatum, peditatumq; arceat circumducta,
Ne quando ingruat bellum Troianorum superborum.
Sic dixit: illi verò omnes collaudarunt principes.
Troianorum rursus concio facta est Troia in arce summa
Frequens, turbulenta, ante Priami fores,
His autem Antenor prudens incepit concionari:
Audite me Troiani & Dardani & auxiliarij
Vt dicam quae me animus in pectoribus iubet.
Eia agite Argivam Helenam, & opes cum ipsa
Demus Atridis abducendas. nunc autem foedera fida
Fallentes pugnamus, quare nihil ut de nobis
Spero perfici posse, nisi fecerimus ita.
Ille quidem sic loquutus resedit. his autem surrexist
Nobilis Alexander Helenae maritus formosae,
Qui ipsum excipiens verbis alatis allocutus est:
Antenor, tu quidem non mihi grata hac dixisti,
Nosti etiam aliam sententiam meliorem ista excogitare.
Quod si hanc verè, ac seridè dicis,
Certè iam demum tibi dii mentem ademerunt ipsi,
Ego verò inter Troianos bellicosos dicam sententiam,
Nego disertè: vxorem quidem non reddam:
Opes verò quasq; abduxi ex Argo nostram domum
Omnes volo dare, atq; etiam de meo alias adiungere.
Ille quidem sic locutus confedit: inter hos autem surrexist
Dardanides Priamus, deo consiliarius similis:
Qui ipsis bene sentiens concionatus est & dixit:
Audite me Troiani, & Dardani, & auxiliarij,
Dum dico quae me animus in pectoribus iubet.

Νῦν μὲν δόρπον ἔλαθε κατὰ στρατὸν ὡς τὸ πάρος περ,
 Καὶ φυλακῆς μνήσασθε, καὶ ἐρηγῆρθε ἕκαστος
 Ἡῶθεν δ' Ἰδῶν ἴτω κοίλας ὀπι νῆας,
 Εἰπέμεν Ἀτρείδῃσ' Ἀγαμέμνονι καὶ Μεγέλαω
 Μῦθον Ἀλεξάνδροιο τῷ εἴνεκα νεῖκος ὄρωρε.
 Καὶ δὲ τόδ' εἰπέμεναι πυκινὸν ἔπ' ὄ, αἰὲν ἐδέλωσι
 Παύσασθαι πολέμοιο δυσισχέῃ, εἰσόκε νεκρὸς
 Κήομεν, ὕσερον αὐτε μαχισμῶν εἰσόκε δαίμων
 Ἀμμε Διακρίνη, δῶν δ' ἐτέρωσί γε νίκῃ.

Ὡς ἔφαθ'· οἱ δ' ἄρα τῷ μάλα μὲν κλύον, ἢ δ' ἐπίδοντο.
 Δόρπον ἔπειδ' εἶλοντο κατὰ στρατὸν ἐν τελέεσσι.

Ἡῶθεν δ' Ἰδῶν ἔβη κοίλας ὀπι νῆας·
 Τὺς δ' ἔνυρ' εἰν ἀγορῇ Δαναὸς θεράποντας Ἀρηῃ,
 Νηὶ παρὰ πρύμνῃ ἀγαμέμνον' αὐτὰρ ὀ τοῖσι
 Στὰς ἐν μέσοισιν μετεφώνεον ἠπύτα κήρυξ,

Ἀτρείδαί τε καὶ ἄλλοι εὐκνήμιδες Ἀχαιοί,
 Ἡνώγει Πειαιμός τε καὶ ἄλλοι Τρωῶες ἀγαυοί
 Εἰπεῖν, αἰκέ περ ὕμμι φίλον καὶ ἠδὺ χροῖτο,
 Μῦθον Ἀλεξάνδροιο, τῷ εἴνεκα νεῖκος ὄρωρε.
 Κτήματα μὲν ὅσ' Ἀλέξανδρ' ἔκοιλας ἐνὶ νηυσὶν
 Ἠγάγετο Τροίῃ δ', ὡς περὶν ἄφελ' ἀπολέσθαι,
 Πᾶντ' ἐδέλει δόμεναι, καὶ ἔτ' οἴκοθεν ἄλλ' ἐπιτεῖναι,
 Κνειδίῃ δ' ἄλοχον Μεγέλας κυδαιλίμοιο
 Οὐ φησὶν δάσειν· ἢ μιν Τρωῶες γε κέλονται.
 Καὶ δ' τόδ' ἠνώγειον εἰπεῖν ἔπ' ὄ, αἰὲν ἐδέλητε
 Παύσασθαι πολέμοιο δυσισχέῃ, εἰσόκε νεκρὸς
 Κήομεν, ὕσερον αὐτε μαχισμῶν εἰσόκε δαίμων
 Ἀμμε Διακρίνη, δῶν δ' ἐτέρωσί γε νίκῃ.

Nunc quidem cœnam sumite in vrbe sicuti prius,
 Et solitas excubias agite, ac vigilate quisque,
 Mane autem Idæus eat concavas ad naues,
 Vt dicat Atridis, Agamemnoni & Menelao,
 Sententiam Alexandri, cuius gratia contentio orta est.
 Illud etiam caute addat, si velint.

Cessare à bello tristi, donec cadauera
 Comburamus: postea iterum pugnabimus donec fortuna
 Nos dirimat, detq; alterutris victoriam.

Sic dixit, illi hunc valde quædã audierunt, & assensi sunt:
 Cœnã deinde sumpserunt per exercitum in suis quisq; ordi-
 Mane autem Idæus iuit concavas ad naues. (nibus.
 Ipsos autem inuenit in cõcione Danaos ministros Martis
 Nauis apud puppim Agamemnonis: ille verò his
 Stans in medijs, vociferatus est argutus praco:

Atrideq; & alij ocreati Greci,
 Iussit Priamusq; & alij Troiani illustres,
 Dicere, siquidem vobis gratum incundumq; sit,
 Sententiam Alexandri, cuius gratia contentio exorta est.
 Opes quidem quasq; Alexander concavis in nauibus
 Adduxit Troiam (vrinam prius periisset)
 Omnes vult dare, & de suo alias adiungere:
 Charam autem vxorem Menelai in chytis
 Negat se redditur, ùquanquam Troiani eum hortantur.
 Illud etiam iusserunt addere: si velitis
 Cessare à bello tristi, tantisper dum mortuos
 Crememus, postea iterum pugnabimus, donec fortuna
 Nos dirimat, detq; alterutris victoriam.

Ως ἔφαθ'· οἱ δ' ἄρα πάντες ἀκλύεργον τόσισσιν ἤ.
 Οὐδὲ δὲ δὴ μετέειπε βολῷ ἀγαθὸς Διομήδης,
 Μῆτ' ἄρ πῖς νῆϊ κτήματ' Ἀλεξάνδρου δεχέσθω,
 Μῆδ' Ἐλένην, γυναικὸν δὲ καὶ ὅς μάλ' αὖθις ὄσιν,
 Ως ἦδη Τρώεσσι πῶλεδρον φείρατ' ἐφθίπαι.
 Ως ἔφαθ'· οἱ δ' ἄρα πάντες ὄππασιν ἦες Ἀχαιῶν,
 Μῦθον ἀγασσάμενοι Διομήδεος ἰπποδάμοιο.
 Καὶ τότε ἄρ' Ἰδαῖον παρσέφει κρείων Ἀγαμέμνων,
 Ἰδαῖ ἦτοι μῦθον Ἀχαιῶν ἀντὸς ἀκείης,
 Ως τοι ὑποκρίνοντα, ἔμοι δ' ὄππασιν ἔστω.
 Ἀμφὶ δὲ νεκροῖσιν κατακείμεν ἔπι μαλαίῳ.
 Οὐ γάρ πῖς φειδῶ νεκρῶν κατατεθνηῶτων
 Γίγεται, ἐπέειπε δάνασι, πρὸς μελιαιόμεν ὄσιν.
 Ορμια δὲ Ζεὺς ἰσῶ εἰργάσθ' ὡς ἴσῃσι.
 Ως εἰπὼν, τὸ σκῆπτρον ἀνέχετο παῖσι θεοῖσιν.
 Ἀφορρὸν δ' Ἰδαῖος ἔβη ποτὶ Ἴλιον ἰσῶ.
 Οἱ δ' ἔατ' εἰν ἀρορῆ Τρώεσσι καὶ Δαρδανίαιες,
 Πάντες ὁμηγερέες, ποπιδεργμοιο ὄππὸτ' ἀνέλδοι.
 Ἰδαῖος· ὁ δ' ἄρ' ἦλθε, καὶ ἀγγελίῳ ἀπέειπε
 Στὰς ἐν μέσοισιν· τοῖ δ' ὀππλίζοντο μαλ' ὄσιν,
 Ἀμφότερον, νέκυστ' ἀγόμεν, ἔτεροι δὲ μῦθ' ἔλλω.
 Ἀργεῖοι δ' ἐτέρωθεν εὐωσέμων ἀπὸ νηῶν
 Ωτρυνον νέκυστ' ἀγόμεν, ἔτεροι δὲ μῦθ' ἔλλω.
 Ἡέλιος μὲν ἐπειτα νέον παρσέβαλλεν ἀρβύρας,
 Ἐξ ἀκαλαρρέταο βαθυρροῦς Ωκεανείο
 Οὐρανὸν εἰστανίαν, οἱ δ' ἔλλωτον ἀλλήλοισιν.
 Ἐνθα διαγῶναι χαλεπῶς μῦθ' ἀνδρα ἔκασον·
 Ἀλλ' ἔδαπνίζοντες ἀπὸ βεῖτον αἰματόεντα

Δάκρυα

Sic locutus : illi verò omnes quieti facti sunt silentio.
 Tandem autem interlocutus est fortis Diomedes:
 Neg, fortunas Alexandri quis accipiat,
 Neg, Helenā : manifestū est etiā ei qui valde infans est,
 Quod iam Troianis perniciēs extrema imminet.
 Sic locutus : illi verò omnes acclamarūt filij Achiuorum,
 Sententiam comprobantes Diomedis equorū domitoris.
 Et tunc Idaum allocutus est rex Agamemnon:
 Idæ certē sententiam Achiuorum ipse audis.
 Quemadmodū tibi respondeant : mihi autē idem placet.
 Sed de mortuis cremandis nihil inuideo,
 Neg, enim vsus quisquam cadauerum mortuorum
 Est, postquam occubuerint, igne cremandi sunt ocius,
 Fæderis autē esto testis Iupiter altisonās maris iunonū.
 Sic fatus sceptrum sustulit omnibus diis:
 Ideus verò rediit ad Ilium sacrum.
 Ipsi verò sedebant in concione Troiani & Dardani,
 Omnes frequentes, expectantes quando rediret
 Ideus. hic autem rediit, & legationem exposuit, (dam:
 Stās in mediis. hi. a. accingebātur valde celeriter (caden-
 Vtrūq; ad op° : alij ad cōportādos mortuos, alij. a. ad sylvā
 Argiui verò ex altera parte bene transtratis è nauibus
 Properabāt mortuos comportare, alij autem ad sylvam.
 Sol verò dein recens percussit radiis arua.
 Ex leniter fluente profundo Oceano
 Cælum ascendens : illi verò occurrebant sibi inimicem,
 Tunc dignoscere difficile erat virum quenque:
 Sed aqua abluentes puluerem & sanguinem concrexum,

Δάκρυα θερμά χέοντες ἀμαξάων ἐπέεισαν.
 Οὐδέ τίνα κλαίειν Πείαμ' ἢ μέγας· οἱ δὲ σιωπῇ
 Νεκρὸς πυρκαϊῆς ἐπενύθειον ἀγνύμενοι κῆρ.
 Ἐν δὲ πύλῃ πρήσαντες ἔβαν σιωπῇ Ἴλιον ἱεῖον.

Ὡς δ' αὐτὸς ἑτέρωθεν εὐκνήμιδες Ἀχαιοὶ
 Νεκρὸς πυρκαϊῆς ἐπενύθειον ἀγνύμενοι κῆρ.
 Ἐν δὲ πύλῃ πρήσαντες ἔβαν κοίλας ὄπῃ νῆας.
 Ἡμ' δ' ἔτ' ἄρ' ἔγωγε ἴδω, ἐπὶ δ' ἀμφιλύκη νῆξ,
 Τῆμ' ἄρ' ἀμφὶ πύλῃ κριτὸς ἔρρετο λαὸς Ἀχαιῶν.
 Τύμβον δ' ἀμφ' αὐτῶν ἕνα ποίεον ἐξαγαρόντες
 Ἀκριτον ἐκ πεδίου· σποπὶ δ' αὐτὸν τεῖχος ἔδειμαν.
 Πύργους δ' ὑψηλὰς, εἴλαρ νηῶν τὲ καὶ αὐτῶν.
 Ἐν δ' αὐτοῖσι πύλας ἐνεποίηον εὖ ἀραρυίας,
 Ὅφρα δ' αὐτῶν ἰππηλασίη ὁδὸς εἴη.
 Ἐκτοθεν δὲ βαθεῖαν ἐπ' αὐτῶν τάφρον ὄρουξαν,
 Εὐρεῖαν, μεγάλην· ἐν δὲ σκόλοπας κατέπηξαν.
 Ὡς οἱ μὲν πονέοντο κερηκομόωντες Ἀχαιοί·

Οἱ δὲ θεοὶ παρ' Ἴλιω καθήμενοι ἀστραπυπηῆ
 Θεσύντο μέγα ἔργον Ἀχαιῶν χαλκοχρῆτων.
 Τοῖσδε δὲ μύθων ἤρχε Ποσειδάων ἐλοσίχθων,
 Ζεῦ πάτερ, ἦ ῥά τις ἔστι βροτῶν ἐπ' ἀπέριστα γῶν
 Ὅς τις ἐτ' ἀθανάτοισι νόον καὶ μῆτιν ἐνίψει,
 Οὐχ ὀρέας δ' ὅτι αὐτε κερηκομόωντες Ἀχαιοὶ
 Τεῖχος ἑτερίσαντο γεῶν ὑπερ, ἀμφὶ δὲ τάφρον
 ἤλασαν. ἔδδ' ἐθεοῖσι δόσαν κλειτὰς ἐκατόμβας;
 Τῆσδ' ἤτοι κλέος ἔσται ὅσον τ' ἐπικίδναται ἠώς.
 Τῆσδ' ἐπιλήσονται ὅτ' ἐγὼ καὶ φοῖβος Ἀπόλλων
 Ἡρώ Λαομέδοντι πολίσασαμεν ἀνθρώπων τε.

Lachrymas calidas fundentes plaustri imposuerunt.
 Neq; sinebat flere Priamus magnus; illi autem silentio
 Mortuos rogo aceruatim imponebant, moerentes corde.
 Quos cum cremassent igne, redierunt ad Ilium sacrum.
 Similiter autem ex altera parte fortes Achivi
 Cadavera rogo aceruatim imposuerunt, tristes corde:
 Quibus igne crematis abierunt ad concavas naues:
 Quando autē nondū dies, sed crepusculum matutinū est,
 Tunc circa pyram lecta surgit manus Achiuorum:
 Tumulum autem circa eam unū fecerunt egressi (runt
 Indiscretū extra campū: apud autē ipsum murū adifica-
 Turres altas, & propugnaculum nauium & ipsorum.
 Inq; ipsis portas fecerunt bene coagmentatas,
 Ut per ipsas equestris via esset.
 Exterius autem profundā circa ipsum fossam foderunt
 Amplam, altam, & in ea sudes acutas desixerunt.
 Sic illi opus faciebant criniti Achivi.
 Dij verò apud Iouem sedentes fulgurum auctorem
 Spectabant magnum opus Achiuorum loricatorum.
 Quos interloqui orsus est Neptunus quatiens terram:
 Iupiter pater, ecq; est mortaliū p̄ immensū orbē terrarū,
 Qui posthac aliis immortalib. mentē & cōsilium suum
 Non vides quod rursus capite comati Achivi (aperiat?
 Murum struxerunt pro nauibus, circum autem fossam
 Duxerunt, neq; diis dederunt inclytas becatombas?
 Illius profectō gloria erit qua diffunditur Sol.
 Eius autem obliuiscetur, quem ego & Phœbus Apollo
 Heroi Laomedonti adificauimus laborantes.

Τὸν δὲ μᾶζ' ὀχθήσας παρσέφει νεφεληγερέτα Ζεὺς,
 Ω πόποι ἐνωσάμε' ἐυρυδενές, οἷον ἔειπες·
 Ἀλλ' ὅ κέν τις τῦτο θεῶν δέσειε νόημα,
 Ὅς σέο πολλὸν ἀφαιεότερος χεῖρας τε μέν' ὄ τε.
 Σὸν δὴ τοι κλέ' ἔσαι ὅσον τ' ὀπκίδναται ἠώς·
 Ἀρχει μὰν ὅτ' ἂν αὐτε κρηκομόωντες Ἀχαιοὶ
 Οἴχονται σὺν νηυσὶ φίλιω ἐς πατρίδα γαῖαν,
 Τείχ' ἀναρρήξας, τὸ μὲν εἰς ἄλλα πᾶν καταχρῦσαι,
 Αὐπὲς δὲ ἠϊόνα μεγάλῳ φαιμάδοιο καλύψαι,
 Ὡς κέν τοι μέγα τείχ' ἀμαλδύωται Ἀχαιῶν.
 Ὡς οἱ μὲν τοιαῦτα πρὸς ἀλλήλους ἀγόρευον.
 Δύσπετο δ' ἠέλι' ὄ, τετέλεστο δὲ ἔργον Ἀχαιῶν.
 Βυθόβρεν δὲ κατὰ κλισίας, καὶ δόρπον ἔλοντο.
 Νῆες δ' ἐν Δήμνοιο παρῆσαν οἶνον ἀγρῶσαι.
 Πάλλαι τὰς παρῆκεν Ἰησονίδης Εὐνή' ὄ,
 Τὸν ῥ' ἔτεχ' Ὑψιπύλη ὑπ' Ἰήσωνι ποιμένι λαῶν·
 Χωεῖς δ' Ἀτρείδης, Ἀγαμέμνονι καὶ Μενελάῳ,
 Δῶκεν Ἰησονίδης ἀγόμεν μέθυ γλίαι μέτρα.
 Ἐνθεν ἄρ' οἰνίζοντο κρηκομόωντες Ἀχαιοὶ,
 Ἄλλοι μὲν χαλκῷ, ἄλλοι δ' αἰθῶνι σιδήρῳ,
 Ἄλλοι δὲ ῥινοῖς ἄλλοι δ' αὐτοῖσι βόεσσιν,
 Ἄλλοι δ' ἀνδραπόδεσι. Πίνοντο δὲ δῶτα δάλειαν.
 Παννύχοι μὲν ἔπειτα κρηκομόωντες Ἀχαιοὶ
 Δαίνυντο, Τρῶες δὲ κατὰ πόλιν ἠδ' ὀπκῆροι·
 Παννύχ' ὄ δὲ σφιν κακὰ μίθετο μηπίετα Ζεὺς,
 Σμερδαλέα κλυπέων τῶς δὲ χλωρῶν δέ' ἦρει.
 Οἶνον δ' ἐν δεπέων χαμάδις χέον, ὕδρ' ἅπ' ἔπλη
 Πεῖν πίειν, πῶεν λείψαι ὑπερμηνεῖ Κρονίῳ.
 Κοιμήσαντ' ἄρ' ἔπειτα, καὶ ὕπνῳ δῶρον ἔλοντο.

Hūc autē valde ingemiscēs allocutus est nubij coactor
 Eben terra quassator, latē potens, quid dixisti? (Iupiter:
 Alius aliquis hoc deorum reformidasset inceptum,
 Qui te multò imbecillior manibusq; & robore.
 Tua imò gloria erit qua diffunditur Sol.
 Agedum rursus cum comati Achiui
 Abibunt cum nauibus dilectam in patriam terram,
 Murum disruptum hunc in mare omnem demergito,
 Rursus autem littus magnum arenis operi.
 Ut tibi magnus murus euanescat Achiuorum.
 Sic illi quidem talia inter se colloquebantur.
 Occidit verò sol, absolutumq; est opus Achiuorum.
 Boves autē mactabant in tentoriis, & cœnam sumebant.
 Naues autem è Lemno appulerant vinum vehentes
 Multa quas miserat Iasonides Eunew:
 Quem peperit Hypsipyle sub Iasone pastore populorum.
 Seorsum autem Atridis Agamemnoni & Menelao
 Dedit Iasonides ut veherent vini mille mensuras.
 Inde vinum emebant comati Achiui,
 Alij quidem ære, alij autem splendido ferro,
 Alij autem pellibus, alij verò ipsis bobus:
 Alij autem mancipiis, & instruxerunt cœnam latam.
 Per totam noctem dein comati Achiui
 Epulabantur: Troes verò in vrbe & auxiliarij.
 Totâ nocte verò ipsis mala moliebatur sapientif. Iupiter,
 Terribiliter tonans: illos autē pallidus timor cepit. (nuit
 Vinū autē ex poculis in terrâ fundebāt, neq; aliquis susti-
 Antè bibere quàm libasset præpotenti Saturnio.
 Cubarunt autem postea & somni donum ceperunt.

ΙΛΙΑΔΟΣ ΟΜΗ-
ΡΟΥ Η Θ. ΡΑΨΩΔΙΑΣ

Υ Π Ο Θ Ε Σ Ι Σ .

Zeús ἀπαγορεύσας τοῖς θεοῖς μηδετέρῳ βοηθεῖν τῶν στρατῶν, ἵπτι πλὴν Ἰδλίω κατέρχεται· καὶ πῶτερον ἴσον μαχομένους τὰς Ἑλλήνας, ἐλάττηνας τῶν Τρώων καθίστησι· Ἡρα δὲ καὶ Ἀθηνῶν ἵπτι βοήθησαν τοῖς Ἑλλήσιν ἐξίσσας ἐπέσχευτο Ἰρις, Διὸς κελύσωντ· ἑσπέρας δὲ γυρομένης Ἐκλιωρ ἑδημηγόρησεν ἐν τῷ πεδίῳ, ὥστε στρατὸν πεδύεσθαι, ἔπειρ δὲ ὅλης νυκτὸς καίειν.

Οἷτα θεῶν ἀρρηθῆ, Τρώων κράτ·. Ἐκλεως ἔυχος.

ΗΩ Σ μὲν κροκόπεπλ· ἐκίδνατο πᾶσιν ἐπ' αἶαν,
Zeús δὲ θεῶν ἀρρηθῶ ποιήσατο τερπικέραυ·.
Ἀκροτάτη κορυφῇ πολυδείρας δὸς ὑλύμποιο·
Αὐτὸς δὲ φ' ἀρρῶδε, θεοὶ δὲ ἅμα πάντες ἄλλων,
Κέκλυτέ μου πάντες τε θεοὶ πᾶσά τε δέαιναί,
Ὅφρ' εἶπω τά με θυμὸς ἐνὶ στήθεσσι κελύει.
Μήτε τις ἔν' ὕληϊα θεὸς τόγε, μήτε τις ἄρσιν
Πειράτω διακέρσαι ἐμὸν ἔπι· ἄλλ' ἅμα πάντες
Διαιεῖτ', ὄφρα πάχιστα τελευτήσω τάδε ἔργα.

Ὅν δὲ

ILIADIS VIII. LIBRI
ARGVMENTVM.

Interdicit Iupiter diis, neutris ferant auxilium, neq. Troianis, neq. Gracis, sed sinant suam queng. sorte decernere: ipse in montem Idam digreditur: unde Gracos a quo pugnātes mar te antea, territos dat in fugam, & intra munitiones factas modo compellit: Iunonem, & Mineruam Gracis ferentes auxilium, per Iridem deterret, & reuocat, nox pralium dirimit. Troiani victores agunt excubias propè munitiones Gracorum: & excitatis multis ignibus, de belli ratione deliberant.

Θ·Deorū concilium, Troum victoris, Hecctoris gloriatio.

AVrora quidē crocea veste spargebatur totā per terrā
Iupiter verò deorū cōcionē habuit gaudēs fulmine,
Summo in vertice cacuminosi olympi. (bant:
Ipse autem ipsis concionabatur, dū verò simul oēs audie-
Audite me omnes dij, omnesq. dea,
Vt dicam quæ me animus in pectoribus iubet.
Ne qua igitur sæmina dea illud, neque aliquis mas
Tenet rescindere meum propositum: sed simul omnes
Comprobate, vt velociter perficiam hæc opera.

C 5

Quem

Ον δ' ἀν' ἐγὼν ἀπ' ἀργύρε θεῶν ἐδέλοντα νοήσω
 Ἐλθόντ', ἢ Τρώεσσι ἀρηγόμεν ἢ Δαναοῖσι,
 Πληρεῖς ἢ κατὰ κόσμον ἐλθούσασσι ἕλυμπόνδε.
 Ἡμῖν ἐλῶν ῥίψα ἔς Τάρταρον ἠερέοντα,
 Τηλε μάλ', ἢ χυβάτισον ὑπὸ ρηϊνός ὄχι βέρεθρον,
 Ἐνθα σιδήρεά τε πύλαι καὶ χάλκεα ἕδος,
 Τόσων ἔνεργ' αἰδέω ὅσων ἕρσνός ἔς' ἀπὸ γαίης.
 Γινώσεται ἔπειδ' ὅσων εἰμι θεῶν χεῖρις ἀπάντων.
 Εἶδ' ἄρα περὶ ἡσάδε θεοί, ἵνα εἴδετε πάντες.
 Σειρῶ χρυσείῳ ἐξ ἕρσνόςθεν κρεμάσασσας,
 Πάντες δ' ἐξ ἀπῆεδε θεοὶ παῖσά τε δέαινας.
 Ἀλλ' ἔκ' ἀν' ἐρύσσειτ' ἐξ ἕρσνόςθεν παδίωνδε
 Ζῆν ἕπατον μήσωρ, ἔδ' εἰ μάλ' πολλὰ χέμοιτε.
 Ἀλλ' ὅτε δὴ καὶ ἐγὼ παρῆφρων ἐδέλομι ἐρύσσει,
 Αὐτῆ κεν γαίῃ ἐρύσσειμ' αὐτῆ τε παλάσῃ.
 Σειρῶ μὲν κεν ἔπειτα παεὶ ῥίον ἕλυμποιο
 Δυσάμῳ· τὰ δ' ἔκ' αὐτε μεθήσασσι πάντα ἧλοιο.
 Τόσων ἐγὼ παεὶ τ' εἰμι θεῶν, παεὶ τ' εἰμ' ἀνθρώπων.
 Ὡς ἔφαθ'· οἱ δ' ἄρα πάντες ἀκλύ ἐβήοντο σιωπῆ,
 Μῦθον ἀγασσάμενοι μάλ' αἰδ' κρατερῶς ἀργέειεν.
 Ὁψέ δ' ἐδὴ μετέειπε θεὰ γλαυκῶπις Ἀθήνη,
 Ὁ πατέρ ἡμέτερε Κρονίδη ἕπατε κρειόντων,
 Εὐνυ καὶ ἡμεῖς ἴδμεν ὅτοι δένει ἔκ' ἐπεικτόν.
 Ἀλλ' ἔμπης Δαναῶν ὀλοφροσῆμ' αἰχμητῶων,
 Οἱ κεν δὴ χακὸν οἶτον ἀναπλήσαντες ὀλωνται.
 Ἀλλ' ἥτοι πολέμῳ μὲν ἀφροσῆμ' εἰ σὺ κελούεις,
 Βαλλῶ δ' Ἀργείοις ὑποσπόμεν, ἥπης ὄνησει
 Ὡς μὴ πάντες ὀλωνται ὀδυσσάμενοιό τεοῖο.

*Quem verò ego seorsum deorum velle intellexero
 Venire, ut vel Troianis ferat auxilium, vel Græcis,
 Is saucius indecore redibit ad Olympum:
 Aut ipsum correptum proiciam in Tartarum obscurum
 Procul valde, vbi profundissimum sub terra est barathrū.
 Vbi ferreaq; portæ & æreum solium:
 Tantum infra infernum, quātum cælum distat à terra.
 Cognoscet postea, quantū sum deorū fortissimus omnium.
 Quin agite periculum facite dij, ut cognoscatis omnes,
 Catenam auream de cælo suspendentes,
 Omnes appendamini dij, omnesq; deæ:
 At non trahetis de cælo in terram (traveritis.
 Iouem summū sapientissimū, etiamsi valde malū labo-
 Sed quando iam & ego lubens volam trahere,
 Cum ipsa terra traham, ipsoq; mari,
 Catenam ipsam dein ad summitatem olympi
 Religabo, illa verò suspensa omnia pendebunt.
 Tantum ego super deos sum, & super homines.
 Sic dixit: hi autem omnes conticuerunt silentio,
 Orationē mirati: admodū enim duriter concionatus est.
 Tandem autem interlocutus est dea casus oculis Minerva.
 O pater noster Saturnide, summe regum,
 Nos quoq; bene nouimus quòd tua potentia inuicta est:
 Attamen Danaos lugemus bellicosos,
 Qui iam cruda expletes fata pereunt.
 Veruntamē à bello quidē abstinēbimus, quoniā tu iubes,
 Consilium verò Argiuis suggeremus quod iuuerit,
 Ne omnes pereant, irato te.*

Τὼ δ' ὀπμιείησος παρσέφη νεφεληγερέτα Ζεὺς.
 Θάρσει τετοχθύεαι, φίλον τέκος ὕνυ π. θυμῷ
 Πέσφρησι μυδέομαι· ἐδέλω δέ τοι ἦπι ἔϊναι.
 Ὡς εἰπὼν, ὑπ' ὄχεσφι πτύσκειτο χαλκόποδι ἵππῳ
 Πικυπέτα χρυσεήσιν ἐδείρησιν κομόωντε·
 Χρυσὸν δ' αὐτὸς ἐδίωκε παρὲι χροῖ, γήυτο δ' ἰμάδαλλω
 Χρυσείῳ, ἔτυκτον, ἔϋ δ' ὀπβήσστο δίφρω.
 Μάστιξεν δ' ἐλάαν· τῷ δ' ἔκ ἀκοντε πέτεδ' ἦλω
 Μεσσυγὸς γαίης τε καὶ ὑετῶ ἀσερέεντο·
 Ἰδῶν δ' ἴκανε πολυπίδακα, μητέρα θηρῶν,
 Γάργαραν, ἔνθα δέ οἱ τέμενον βωμός τε θυίεις
 Ἐνδ' ἵππυς ἔσησε παπιρ ἀνδρῶν τε,
 Λύσας ἔξ ὄχεων, κατὰ δ' ἦερα πολὺν ἔχιδεν
 Αὐτὸς δ' ἐκ κορυφῆσι καδέζετο κῦδεϊ γαίῳν,
 Εἴσορῶν Τρώων τε πόλιν καὶ νῆας Αχαιῶν.
 Οἱ δ' ἄερα δειπνον ἔλοντο κερηκομόωντες Αχαιοὶ
 Ρίμφα κατὰ κλισίας, ἀπὸ δ' ἀπῆδωρήσαντο.
 Τρῶες δ' αὖ ἐτέρωθεν ἀνὰ πῶλιν ἀπλίζοντο
 Πανούτεροι· μέμασαν δέ καὶ ὡς ὑσμῖνι μάχεδαι
 Χρεοὶ ἀναγκαιῆ παρὲ τε παάδων καὶ παρ γυαικῶν.
 Πᾶσαι δ' αἴγνυντο πύλαι, ἐκ δ' ἔαστο λαός,
 Πεζοὶ δ' ἵππῆες τε· πολὺς δ' ὄρυμα γῆδος ὄρῳρει.
 Οἱ δ' ὅτε δὴ ῥ' ἐς χῶρον ἕνα ἔνυιόντες ἴκοντο,
 Σύν ῥ' ἔβαλον ῥίνυς, σὺν δ' ἔγχεα, καὶ μενέ ἀνδρῶν
 Χαλκεοδωρήκων, ἀτὰρ ἀσπίδες ὀμφαλόεσσαι
 Ἐπλίωτ' ἀλλήλησι· πολὺς δ' ὄρυμα γῆδος ὄρῳρει.
 Ἐνθα δ' ἄμ' οἰμωγή τε καὶ εὐχολῆ παέλεν ἀνδρῶν,
 Ολλύντων τε καὶ ὀλλυμένων. ῥέε δ' αἵματι γαῖα.

Hanc. a. subridēs, allocutus est nubiū coactor Iupiter:
 Bono esto animo Tritonia dilecta filia, nō sanē ex animo
 Lubente loquor: volo autem tibi mitis esse.
 Sic fatus, curribus iungit aripedes equos
 Celeres, aureis iubis comatos.
 Aurum aut ipse induit circa corpus: accepit aut scuticam
 Auream scite factam: suumq; ascendit currum. (tunc
 Et verberat, ut cursum inceant: illi verò non inuiti vola-
 Per medium terraq; & cœli stellati,
 In Idam autē venit abundanē fontibus, matrē ferarum
 Ad Gargarum: vbi erat ei templum, altareq; odoratum:
 Ibi equos sistit pater hominumq;, deūmq;
 Solutos curru: caliginemq; multam circumfudit
 Ipse autem in verticibus sedit honore latus,
 Inspiciens Troianorum urbem & naues Achiuorum:
 Illi autem ientaculum sumpserunt comati Achiui
 Raptim in tentoriis, ex in verò armati sunt.
 Troiani rursus ex altera parte in vrbe armabantur
 Inferiores numero, parati tamē etiā sic pugna contēdere,
 Necesitate dura pro filiis, & pro vxoribus.
 Omnes verò aperta sunt porta: effusus autem populus,
 Peditesq; equitesq;: Ingens autem tumultus ortus est,
 Hi autem cum iam locum vnum concurrētes venerunt,
 Commiserunt scuta simul & lanceas, & robora virorū,
 Armatorum & scuta vmbonem habentia
 Appropinquarūt inter se: multus autē tumultus ortus est:
 Tunc autem simul ciulatioq; & gloriatio erat virorum
 Perdentiumq; & pereuntiu: fluebat aut sanguis eterra.

Οφρα μὲν ἦσ' ἰὼ καὶ ἀέξετο ἐξ ἡμῶν,
 Τόφρα μάλ' ἀμφοτέρων βέλε' ἤπτετο, τίπτε δὲ λαός.
 Ημῶ δ' ἠέλιος μέσον ἕσανδ' ἀμφιθεσπέκει,
 Καὶ τότε δὴ χρῦσεια πατήρ ἐπίτανε τύλαντα.
 Ἐν δ' ἐπίθει δύο κῆρες ταηλεγέοι Σαρπτοιοί,
 Τρώων δ' ἵπποδάμων κ' ἀχαιῶν χαλκοχρῆτων.
 Ἐκεί δὲ μέσσα λαβῶν, ῥέπε δ' αἴσιμον ἡμῶν ἀχαιῶν.
 Αἰ μὲν ἀχαιῶν κῆρες ἐπὶ χροῖνι πελυβοτείρη
 Ἐξέδη, Τρώων δὲ, πρὸς ἕσανδ' ἔυρ' ἄσρθεν.
 Αὐτὸς δ' ἐξ Ἰδης μεγάλ' ἔκτυπε, δαυόμενον δὲ
 Ἠκε σέλας κατὰ λαὸν ἀχαιῶν, οἳ δὲ ἰδόντες
 Θάμβησαν, καὶ πάντας ὑπὸ χλωρῶν δέο' εἶλεν.
 Ἐν δ' ἔτ' Ἴδομενεὺς τλήμιμνεν, ἕδ' ἀγαμέμνων,
 Οὔτε δὴ Αἰάντες μενέτιω, Σαρπτοιοί τε ἀρηῶν.
 Νέστωρ δ' οἶο', ἐμίμνε Τρωῶν ἕρ' ἀχαιῶν,
 Οὔπ' ἐκῶν, ἀλλ' ἵππο' ἐτείρετο τὸν βάλεν ἰῶ.
 Διὸς ἀλέξανδρον, Ἐλένης πόσις ἠυκόμοιο,
 Ἀκρῶν χαλκορυφῶν, ὅτι τε πρῶτον πείχες ἵππων
 Κρανίῳ ἐμπεφύασι, μάλισα δὲ κρείον' ὄσιν,
 Ἀλγῆσας δ' ἀνέπαλτο, βέλο' δ' εἰς ἐγκέφαλον δῦ.
 Σὺν δ' ἵππος ἐτάραξε, κυλινδόμενος περὶ χαλκῶ.
 Οφρ' ὁ γέρον ἵπποιο φαρθεῖας ἀπὸ στεμνε
 Φασγάνῳ, αἴσων, τόφρ' ἔκτορος ἀκέες ἵπποι
 Ἠλθον ἀν' ἰωχμῶν, θρασὺν ἠνίοχον φορέοντες
 Ἐκίλορα· καὶ νύ κεν ἐν δ' ὁ γέρον ἀπὸ θυμῶν ὄλεσεν
 Εἰ μὴ ἔρ' ὄξυ νόσησ' ἐοικὼς ἀγὰδος Διομήδης.
 Σμερδαλέον δ' ἐβόησεν, ἐποτρύνων Ὀδυσῆα,
 Διοχρῆς Λαερτιάδην πολυμήχαν' Ὀδυσσεῦ,

Quādiū verò tēp' matutinū erat, & sacra crescebat dies,
 Tādiū valde utroq; tela attingebāt: cadebat autē popul' .
 Quum verò sol mediū cælum conscenderat,
 Tum verò aureas pater attollit lances
 atq; imponit duo fata longum somnū adferentis mortis
 Troianorūq; equitatorū, & Achiuorum armatorum.
 Sustinuit .a. medias prebēsas, & inclinata est dies fatalis
 Græcorum quidem fata in terra alma (Achiuorum.
 Confidebant. Troum .a. ad cælum lutum eleuata sunt.
 Ipse autem ex Ida immane tonabat, ardensq;
 Demisit fulgur in exercitiū Achiuorum: hi autē videntes
 Obstupuerunt, & omnes pallidus timor inuasit.
 Tunc neq; Idomeneus ausus est manere, neq; Agamēnon,
 Neq; duo Ataces remanserunt famuli Martis.
 Nestor autē solus remansit Gerenius, praesidium Achiuorū,
 Minimè volens: sed equus affligebatur, quē vulnerauerat
 Nobilis Alexander Helena vir pulchricomæ (sagitta
 Summo in vertice, vbi primi crines equorum
 Cramio innaſcuntur maximè verò letale vulnus est.
 Cū ergo doluisset (equus) erecl' est: telū .a. in cerebrū pene
 Simul autē equos turbabat volutus circa ferrū: (tranſit.
 Donec senex equi lora incidit
 Gladio insurgens: interim Hectoris veloces equi
 Venerunt per turbā inſequētium audacē aurigā ferentes
 Hectorem, atq; senex tum vitam perdidisset,
 Nisi statim animaduertisset bello clarus Diomedes.
 Horrendum autem clamauit commouens Vlyſſem:
 Ioue nate Laertiade ſapientiſſime Vlyſſes,

Πῆφ' ὄλγεις μετὰ νῶπα βαλὼν χαλκὸς ὤς, ἐν ὀμίλῳ·
 Μῆψις τοι φούρνῳ μεταφρένῳ ἐν δόρυ πῆξῃ·
 Ἀλλὰ μὲν ὄφρα γέροντες ἀπόσωμεν ἄρχειον ἄνδρα.
 Ὡς ἔφατ', ἔδ' ἐσάκυσσε πολύτλας δῖος Ὀδυσσεύς,
 Ἀλλὰ παρήϊξεν κοίλας ἐπὶ νῆας Ἀχαιῶν.
 Τυδείδης δ' αὐτὸς περ ἑῶν περιμάχουσι νείκευθ'·
 Σπῆ δὲ πρὸς δ' ἵππων Νηληϊάδαο γέροντες,
 Καί μιν φωνήσας ἔπεα πτερόεντα προσηύδα,
 Ὡ γέρον, ἢ μάλα δὴ σε νέοι τείρουσι μαχηταί·
 Σῆ δὲ βίη λέλυται, χαλεπὸν δὲ σιγήσῃσθε ὀτάζει·
 Ἡπευδάδης δὲ νύ τοι δεράπων, βραδέως τοι ἵπποι·
 Ἀλλ' ἄγ' ἐμῶν ὀχέων ὀπιθήσθε, ὄφρα ἰδῆαι
 Οἷοι Τρώιοι ἵπποι, ὀπισθήμενοι πεδίῳ
 Κραπνὰ μάλ' ἔνθα καὶ ἔνθα διακείμεν ἠδὲ φέβουται,
 Οὓς ποτ' ἀπ' Αἰνείαν ἐλόμην μήσῃσθε φόβοιο.
 Τῦτα μὲν δεράποντες κομείταν, τάδε δὲ νῶϊ
 Τρωῶν ἐφ' ἵπποδάμοισιν ἐδύνομεν, ὄφρα καὶ Ἐκίωρ
 Εἴσεται εἰ καὶ ἐμὸν δόρυ μαίνεται ἐν παλάμῃσιν·
 Ὡς ἔφατ', ἔδ' ἀπίθῃσε Γερώνιος ἵπποτι Νέστωρ,
 Νεστωρέας μὲν ἔπειθ' ἵππους δεράποντες κομείταν
 Ἰφθίμοι Σθένελος τε καὶ Εὐρυμέδων Ἀζαπλώαρ,
 Τὸ δ' εἰς ἀμοφτέρω Διομήδεος ἄρματα βήτην.
 Νέστωρ δ' ἐν χεῖρεσσι λάβ' ἠνία σιγαλοειντα·
 Μάστῃεν δ' ἵππους, τάχα δ' ἔκλῃσσε ἀγχι γούρτο·
 Τῦ δ' ἰδὺς μεμαῶτ' ἀκόντισσε Τυδέος υἱός·
 Καὶ τῦ μὲν ῥ' ἀφάμαρτεν ὁ δ' ἠνίοχον δεράποντα
 Τιδὸν ἱπερδύμεν Θηβαῖον Ἠνιοπῆα,
 Ἰππῶν ἠνὶ ἔχοντα, βάλε σῆδος παρὰ μαζόν·

Ἡετα

Quò fugis terga vertens ignavus veluti in turba?
 Ne quis tibi fugienti tergo hastam infingat.
 Quin mane, ut à sene propellamus trucem virum.
 Sic dixit, at non exaudiuit patiens nobilis Vlysses.
 Sed prateruolauit concavas ad naues Achiuorum.
 Tydides. a. quanquàm solus esset propugnatorib. mixtus est.
 Stetit autem ante equos Neleida senis,
 Et ipsum compellans verba velocia locutus est:
 O senex, certè valde iam te iuuenes cõficiunt bellatores.
 Tua autè vis soluta est, grania autè te senectus sequitur,
 Debilis autem tibi famulus: tardi tibi equi.
 Sed age, meos currus conscende, ut videas
 Quales Troiani equi, periti per campum
 Velociter valde hac & illac persequi, & fugere,
 Quos nuper ab Aenea cepi perito fuge.
 Hos quidem tuos famuli regant: hos verò nos
 Troianos in equites dirigamus, ut & Hector
 Videat, an & mea hasta insaniat in manibus. (Nestor.
 Sic dixit, neq; nõ obediuit Gerenius equitãdi peritus
 Nestoreos quidem postea equos famuli curabant
 Fortes Stenelus & Eurymedon virtutis amans.
 Hi autem ambo Diomedis currum ascenderunt.
 Nestor autem in manus sumpsit habenas elegantes.
 Flagellabat autè equos: ocynus autè Hectorè ppe venerunt.
 Illo recta irruente iaculatus est Tydei filius,
 Et ab hoc quidem aberrauit: is autem aurigã famulum
 Filium magnanimi Thebei Eniopeum,
 Equorũ habenas tenetè percussit in pectus iuxta papillã:

D

Decidit

Ηειπε δ' ἐξ ὀχλέων, ὑπερώησεν δέ οἱ ἵπποι
 Ωκύποδες· τῦ δ' αὖτις κύνθη ψυχῆ τε μένθε τε.
 Εὐλορα δ' αἰνὸν ἄχθε πύκασε φρένας ἠνιόχοιο·
 Τὸν μὲν ἔπειτ' ἔασε, καὶ ἀχρῦμένος περ ἑταίρους,
 Κεῖνται ὃ δ' ἠνιόχον μέθεπε θρασύν, ἐδ' ἄρ' ἔπ' ἔλυ
 Ἴππω δούεδλυ σημάντορες, αἴψα γδ' εὐρεν
 Ἰφιπύδω Αρχεπτόλεμον θρασύν, ὃν ῥά τόδ' ἵππων
 Ωκυπόδων ἐπέβησε, διδυ δέ οἱ ἠνία χροσίν.
 Ενθα κε λοιγὸς ἔλω, καὶ ἀμήχανα ἔρα γήοντο·
 Καὶ νύ κε σίκαθεν κατὰ Ἴλιον ἦυτε ἄρρες,
 Εἰ μὴ ἄρ' ὄξυ νόησε πατήρ ἀνδρῶν τε θεῶν τε·
 Βρονθίως δ' ἄρα δεινὸν, ἀφῆκ' ἀργήητα κεραυνὸν,
 Καδδὲ πρὸς δ' ἵππων Διομήδεσθε ἦκε χαμάζε.
 Δεινὴ δὲ φλόξ ἄρτο θεεῖο χρομένοιο·
 Τὼ δ' ἵππω δέισαν τε καταπῆήτλω ὑπ' ὄχεσφιν.
 Νέστορα δ' ἐκ χειρῶν φύγῃ ἠνία σγαλόεντα·
 Δεῖσε δ' ὄγ' ἐν θυμῶ, Διομήδεα δὲ πρὸς σέειπε,
 Τυδείδη, ἄγε δ' αὖτε φόβον δ' ἔχε μώνυχας ἵππους.
 Ἡ γινώσκεις ὅπ' ἐκ Διὸς ἔχ' ἔσπετ' ἀλικής;
 Νῦν μὲν γὰρ τῷ τω Κρονίδης Ζεὺς κῦδθε ὀπάζει
 Σήμερον, ὕστερον αὖτε καὶ ἡμῖν, αἴκ' ἐδέλησι,
 Δώσει· ἀνὴρ δὲ κεν ἔπ' Διὸς νόον εἰρύσσωτο,
 Οὐ δὲ μάλ' ἴφθιμθε, ἐπειὴ πολλὸν φέρτατός εἶσι.
 Τὸν δ' ἠμείβετ' ἔπειτα βολῶ ἀγαθὸς Διομήδης,
 Ναὶ δὴ ταῦτά γε πάντα γέρον κατὰ μοῖραν ἔειπες·
 Ἀλλὰ τόδ' αἰνὸν ἄχθε κραδίλω καὶ θυμὸν ἰσάνει.
 Εὐκλω γάρ ποτε φήσει, ἐν Τρώεσσ' ἀγροσύων,
 Τυδείδης ὑπ' ἐμείο φοβούμενθε ἴκετο νῆας·

Decidit autem de curru, & retro cesserunt equi.
 Veloces: eius autem soluta est anima, & viresq;
 Hectoris. a. grauis dolor operuit mentē propter aurigam.
 Eum tamen postea fuit, dolens quamuis sodalis gratia,
 Iacere, alium verò aurigā q̄rebat audacē, neq; sanē diu
 Equi desiderarunt rectorem. mox enim inuenit
 Iphitidem Archeptolemum audacem, quē tunc currum
 Velocē conscendere fecit: dedit autē ei habenas in manib.
 Tum verò ingēs clades, & ardua facinora fuissent edita.
 Et conclusi fuissent in Ilium Troiani tanquam agni,
 Nisi citō intellexisset pater virorumq; deumq;
 Tonans autem horrendē, demisit candens fulmen,
 Ante verò equos Diomedis decidit in terram.
 Ingens autem flamma orta est sulphuris ardentis.
 Equi verò territi pauore collegerunt se ad currum,
 Nestoris autem de manibus fugerunt habenæ molles.
 Timuit autem hic animo: Diomedemq; allocutus est:
 Tydide agē iam in fugā conuerte solidungulos equos.
 Nonne sentis, quod à Ioue non sequitur victoria?
 Nunc enim huic Saturnius Iupiter gloriam prabet
 Hodie: postea rursus etiam nobis, si voluerit,
 Dabit. Homo enim nequaquam Iouis mentem coegerit,
 Ne fortissimus quidem, quoniam multo fortissimus est.
 Huic autem respondit postea bello clarus Diomedes:
 Profecto hac omnia senex verē dixisti:
 Sed grauis ille dolor & cor & animum incesit,
 Hector enim aliquando dicet inter Troas concionans:
 Tydides à me fugatus adiuit nauis.

Ὡς ποτ' ἀπειλήσει· τότε μοι χάνοι θυρεῖα χθών.

Τὸν δ' ἠμέλειετ' ἔπειτα Γερώνιος ἰππῶτα Νέστωρ,

Ὡμοι Τυδέος ἢ δαΐφρονος οἶον εἶπες;

Εἴπερ γάρ σ' Ἐκλῶρ γε κερκὸν καὶ ἀνάλκιδα φήσεται.

Ἀλλ' ἐπέσοντα Τρῶες καὶ Δαρδανίωνες,

Καὶ Τρώων ἄλοχοι μεγαθύμων ἀσπίδας,

Τάων ἐν κονίῃσι βάλες θαλερῆς παρρακοίτας.

Ὡς ἄρα φωνήσας φύγαδ' ἔτερεπε μώνυχας ἵππους

Ἀΐδης αἰν' ἰωχμόν· ὅπῃ δὲ Τρῶες τε καὶ Ἐκλῶρ

Ἡχῆ δεσποσῆ βέλεα σονόνοντα χέοντο.

Τῷ δ' ὅπῃ μακρὸν αὖτε μέγας κορυθαίολος Ἐκλῶρ,

Τυδείδην, περὶ μὲν σε πῶν Δαναοὶ ταχύπωλοι

Ἔσθην τε κρέασίν τε, ἰδὲ παλείοις δεπάρουσι·

Νῦν δὲ σ' ἀπμησασα. γυναικὸς ἄρ' ἀντετέτυξέ;

Ἐρρε κερκὴ γαλήνη, ἐπεὶ ἔην εἴξαντος ἑμῆιο

Πύργων ἡμετέρων ὅπως ἦσται, ἢ δὲ γυναικῆς

Ἀξεις ἐν νῆεσσι, πάρος τοι δαίμονα δῶσω.

Ὡς φάτο. Τυδείδης δὲ διάνδιχα μερμηριεζεν,

Ἴππους τε σρέψαι, καὶ ἐναντίον μαχέσασθαι.

Τεὺς μὲν μερμηριεξε κατὰ φρένα καὶ θυμόν·

Τεὺς δ' ἄρ' ἀπ' Ἰδαίων ὀρέων κλίπτε μηπίετα Ζεὺς,

Σῆμα πειθεὶς Τρώεσσι, μάχης ἔτετρακίεα νίκην.

Ἐκλῶρ δὲ Τρώεσιν ἐπέκλετο, μακρὸν αὖσας,

Τρῶες, καὶ Λύκιοι καὶ Δάρδανοι ἀγχιμαχηταί,

Ἀνέρες ἐσεὶ φίλοι. μνήσασθε δὲ θύειδος ἀλκῆς.

Γινώσκω δ' ὅπῃ μοι παρῶν κερτένδουσε Κερνίων

Νίκην καὶ μέγα κῆδος. ἀτὰρ Δαναοῖσ' ἡσπῆμα.

Νήπιοι, οἳ ἄρα δὴ τάδε τέγχεα μηχανόωντο

Sic quandoq; gloriabitur, tūc mihi debiscat ampla terra.

Huic autem respondit postea Gerenius eques Nestor:

Heu Tydei fili periti bellatoris, quid dixisti?

Nam etsi Hector instrenuum & imbellem te dixerit,

Tamen non credent ei Troiani & Dardanida,

Et Troianorum vxores magnanimorum scutorum,

Quarum in puluerem deiecisti iuuenes maritos.

Sic locutus, in fugam vertit solidungulos equos

Retro in turbā fugientium, in quos Troianiq; & Hector

Cum clamore magno tela tristia fundebant.

In eum verò altè clamauit magnus fulmineus Hector:

Tydide præ cæteris quidē te honorabant Danaï equites

Sedeq; & carnibus, & plenis poculis:

Nunc a. te ignominia afficient: similis enim fœmina es,

Vale ignaua virgo: at non cedente me

Turres nostras conscendes: neque mulieres

Abduces in naues: prius tibi infortunium dabo.

Sic dixit: Tydides autem variè cogitauit,

Equosq; conuertere, & contra pugnare.

Ter quidem cogitauit mente & animo:

Ter verò ab Idaïis montib. intonuit sapiētissimus Iupiter,

Signum faciens Troianis pugna alternantem victoriam.

Hector autem Troianos hortabatur altè vociferans,

Troiani, & Lycij, & Dardani cominus pugnantes.

Viri estote amici, mementote autem strenua virtutis.

Cognosco enim, quod mihi lubens annuit Saturnius

Victoriam & magnam gloriam, Græcis autem exitium.

Stultos qui has munitiones fecerunt

Αβλήη χεῖρ', ἔδενώσασα, τὰ δ' ἔμην' αἰμόν' ἐρύξει'
 Ἴπποι δὲ βέα πάφρον ὑπερδοῦρονται ὀρυκτώ.
 Ἀλλ' ὅτε κεν δὴ νηυσὶν ἐπὶ γλαφυρῆσι χυώμαι,
 Μνημοσύνη πῆς ἔπειτα πύρρῳ θυέσσω,
 Ὡς πύρρῳ νῆας ἐνιπρήσω, κλένω δὲ καὶ αὐτὸς
 Ἀργεῖος παρὰ νηυσὶν, ἀτυζόμενος ὑπὸ κεντῶ.

Ὡς εἰπὼν, ἵπποισιν ἐκέλευτο, φώνησεν τε,
 Ἐάνθε τε, καὶ σὺ Πόδαργε, καὶ Αἶθων, Δάμπε τε δῖε,
 Νῦν μοι χυῖο κομίδω ἀποπίνετον, ὡ μάλ' ἀπολλύω
 Ἀνδρομάχῃ θυγάτηρ μεγαλήτορ' Ἑστίων'
 Τμῖν παρ' ἑστέρεσι μελίφρονα πύρρῳ ἔθηκεν,
 Οἶνον τ' ἐγχεράσασα πεινὸν ὅτε θυμὸς ἀνώγει,
 Ἡ ἐμοί, ὅς περ οἱ θαλερὸς πόσις εὐχόμεαι εἶναι.
 Ἀλλ' ἐφομαρτέϊτον καὶ ἀσπύδετον, ὄφρα λάβομεν
 Ἀσπίδα Νεστορέω πῆς νῦν κλέω' ἔρανον ἵκει,
 Πᾶσαν χυσεῖω ἔμεναι, κανόνας τε καὶ αὐτῶ.
 Αὐτὰρ ἀπ' ὁμοίων Διομήδεω ἵπποδάμοιο,
 Δαιδάλεον δῶρηκα, τὸν Ἥφαιστος ἔμετε τούχων,
 Εἰ τέτω κα λάβομεν, ἔελποίμην ἂν Ἀχαιῶς
 Αὐτονηχεῖ νηῶν ὀβησέμεν ὠκείων.

Ὡς ἔφατ' ἐυχόμενος· νεμέσις τε δὲ πότνια Ἥρη,
 Σείσατο δ' εἰνὶ θρόνῳ, ἐλέλιξε δὲ μακρὸν ὄλυμπον·
 Καὶ ῥά Ποσειδάωνα μέγαν θεὸν ἀντίον ἦύδα,

Ὡ πόποι Εἰρησίγαι', ἐρυδενὲς, ἔδέ γυ σοί περ
 Ὀλυμένων Δαναῶν ὀλοφύρεται ἐν φρεσὶ θυμὸς;
 Οἱ δέ τοι εἰς ἑλίκω τε καὶ Αἰγᾶς δῶρ' ἀνάγασσι
 Πολλά τε καὶ χαλκείντα· σὺ δέ φροσι βάλειο νίκω.
 Εἴπερ γάρ κ' ἐθέλομεν, ὅσοι Δαναοῖσιν ἀρωγῶ

Debiles, continendas, quæ non robur meum cohibebunt.
 Equi autem facile fossam transilient cauatam.
 Sed cum ad naues concavas peruenero,
 Memoria aliqua tum ignis ardentis esto.
 Ut igne naues incendam, interficiam autem & ipsos
 Argiuos apud naues, præfocatos fumo.

Sic fatus equos adhortabatur, dixitq̃;
 Xanthe & tu Podarge, & Ethon, Lamegq̃, generose,
 Nunc mihi pabulum rependite quod admodum multum
 Andromache filia magnanimi Eetionis
 Vobis prioribus suaue criticum apposuit,
 Vinumq̃ immiscēs ad bibendū, quādo animus postulat,
 Quam mihi, qui ei charus maritus gloriator esse.
 Sed insequimini & festinate, ut capiamus
 Scutum Nestoreum: cuius nunc fama ad cælū peruenit.
 Totum aureum esse manubriaq̃, & ipsum.
 Ab humeris verò Diomedis equitatoris
 Pictum thoracem: quem Vulcanus elaborauit fabricans.
 Si hac ceperimus, sperabo Achiuos
 Hac ipsa nocte naues ascensuros veloces:

Sic dixit glorians: indignata est. a. veneranda Iuno,
 Commota est. a. in folio: concussitq̃, magnū Olympum.
 Et Neptunum magnum deum coram allocuta est:
 Eheu quassator terræ, latè potens, ne tibi quidem
 Pereuntibus Danais gemit in præcordiis animus?
 At hi tibi Helicem, & Egas doma adducunt
 Multaq̃, & elegantia: tu verò ipsis cupis victoriam.
 Nam si velimus, quotquot Danais fauemus

Τρώας ἀπὸ ταυτι καὶ ἐρυκέμεν ἐυρύποπα Ζῶ,
 Αὐτῷ κ' ἐνδ' ἀκάρητο καθήμεν ὄϊσ' ἐν Ἴδῃ.

Τῶ δὲ μέγ' ὀρθήσας προσέφη κρείων ἐνοσίχθων.
 Ἴση ἀπλοπέες, ποῖον τὸν μῦθον ἔειπες;
 Οὐκ ἂν ἐρωγ' ἐθέλοισι Διὶ Κερνίωσι μάχεσθαι
 Ημέας τὺς ἄλλης, ἐπεὶ πολὺ φέρτατός ὄειν.

Ὡς οἱ μὲν τοιαῦτα πρὸς ἀλλήλους ἀγόρευον·
 Τῶν δ' ὅσον ἐκ νηῶν ἀπὸ πύργῳ τάφρος ἔεργε,
 Πληῆθεν ὁμῶς ἵππων τε καὶ ἀνδρῶν ἀσπίστων
 Εἰλομένων, εἴλη δὲ δοῦν ἀτάλαντο Ἀρηϊ
 Εἰλωρ Πειραμίδης, ὅτε οἱ Ζεὺς κῦδος ἔδωκε·
 Καὶ νῦν κεν ἔπρησεν πνεὶ κηλέφῃ νῆας εἴσας
 Εἰ μὴ ὅπῃ φρεσὶ δῆκ' Αἰγαμέμνονι πότνια Ἥρη,
 Αὐτῷ ποιπνύσασθαι, δοῶς ὄτρυναι Ἀχαιῶν,
 Βῆ δ' ἰέναι παρὰ τε κλισίας καὶ νῆας Ἀχαιῶν,
 Πορφύρεον μέγα φάρος ἔχων ἐν χειρὶ παρῆν.
 Σπῆ δ' ἐπ' Οὐδασῆσ' ἐμεγαλήτεϊ νηὶ μελαίνῃ,
 Ἡ ῥ' ἐν μεσάτρῳ ἔσκε, γηγωνέμεν ἀμφοτέρωσθε,
 Ἡ μὲν ἐπ' Αἴαντοσ' κλισίης Τελαμωνιάδαο,
 Ἡ δ' ἐπ' Ἀχιλλῆσ', τοί ῥ' ἔχατο νῆας εἴσας
 Εἴρυσαν ἠγορέη παῖσνοι καὶ κάρτεϊ χειρῶν·
 Ἡῦσεν δὲ διαπρίσσειν, Δαναοῖσι γηγωνῶς,

Αἰδῶς ἀργεῖοι, καὶ ἐλέγχουσα, εἶδος ἀρητοί·
 Πῆ ἔβαν ἐυχωλαί, ὅτε δὴ φασὲν εἶναι ἄεισοι,
 Ἀς ὅπῳτ' ἐν Δήμῳ κενεαυχέες ἠγορέαδε,
 Ἐδοντες κρέα πολλὰ βοῶν ὀρθοκρατέων,
 Πίνοντες κρητῆρας ὀπισεφείας οἴνοιο,
 Τρώων ἀνδ' ἐκείτων τε διηκοσίων τε ἔκαστος

Troianos repellere, & coercere latè perspicentē Iouem.
 Illic sanè tunc tristaretur sedens solus in Ida. (ræ.

Hæc. a. valde cōmotus allocutus est rex quassator ter-
 Iuno audax quale verbum dixisti?
 Equidem nolim cum Ioue Saturnio pugnare
 Nos alios, quoniam longè fortissimus es.
 Atque hi talia inter se loquebantur.

Illorū autè quantum à nauibus turris & fossa continet,
 Replebatur pariter equis & viris scutatis
 Conclusis: concluderat autem veloci similis Marti
 Hector Priamides, quando ei Iupiter victoriam dedit.
 Et concremasset igne comburenti naues aequales,
 Nisi in mentem posuisset Agamemnoni veneranda Iuno,
 Ipsi laboranti, velociter incitare Græcos.

Perrexit autem ire ad tentoria & naues Achiuorum,
 Rubeum magnum vestimentum habens in manu forti,
 Stetit autem in Vlysis magna nauī nigra, (partem
 Quæ in medio erat vt vox exaudiri posset in viramque
 Et in Aiæcis tentorium Telamonij,
 Et in Achillis: qui vltimi naues aequales
 Subdlexerant virtute freti, & fortitudine manuum.

Clamauit autem admodum Græcos compellans,
 Pudeat vos Argiui, ignaua pbra, forma tātū admiradi:
 Quò abierūt gloriations, cū iactabamus nos esse fortissi-
 Quas olim in Lemno vana iactantes dicebatis, (mos?
 Comedentes carnes multas boum cornigerorum,
 Bibentes crateras coronatos vino?

Troianorū aduersus centū, ducentosq; queng; vestrūm

Σπῆσθε ἐν πολέμῳ· νῦν δ' ἔσθ' ἐνός ἄξιοι εἶμεν
 Ἐκλῆρος, ὃς τάχα νῆας ἐνιπρήσει πρὸς κηλέῳ.
 Ζεῦ πάτερ, ἦ ῥά πῃ ἦδη ὑπερμενέων βασιλῆων
 Τῆ δ' ἀτὴρ Ἰάσας, καὶ μιν μέγα κῆδος ἀπύρσας;
 Οὐ μὲν δὴ πῶτέ φημι τέδν περιχαλλέα βωμόν
 Νηὶ πολυκλήιδι παρελθέμεν ἐνθάδε ἔρρων.
 Ἀλλ' ὅπι πᾶσι βοῶν δημόν καὶ μηρὶ ἔκηα,
 Ἰέμεν Τροίην εὐτείχεον ἐξαπατάσαι.
 Ἀλλὰ Ζεῦ τότε πέρ μοι ἐπιπρήλιων ἐέλδωρ·
 Αὐτὸς δὴ πέρ εἰασον ὑπεκφυγέην καὶ ἀλύξαι,
 Μηδ' ἔτω Τρώεσσι νῆα δάμνασθαι Ἀχαιοίς.

Ὡς φάτο. τὸν δὲ πατὴρ ὀλοφύετο σακρυχέοντα·
 Νεῦσε δέ οἱ λαὸν σόνον ἔμμεναι, ἔσθ' ἀπολέσθαι·
 Αὐτίκα δ' αἰετόν ἦκε τελειότατον πετελιῶν,
 Νεβρὸν ἔχοντ' ὀνύχεσι, τέκος ἐλαφοιο ταχείης·
 Παρ' δὲ Διὸς βωμῷ περιχαλλέει κέκθεαλε νεβρὸν,
 Ἐνθα πανομφαίῳ Ζῶνι ῥέζεσκον Ἀχαιοί.
 Οἱ δ' ὡς ἔμειδον ὅτ' ἐκ Διὸς ἦλυθεν ὄρνις,
 Μᾶλλον ὅπι Τρώεσσι δόσον, μνήσαντο δεχάρμης.
 Ἐνθ' ἔπρσ πρῶστερος Δαναῶν πολλῶν περ εόντων
 Εὐξάτο Τυδείδῃο παρὸς ῥέμεν ὀκέας ἵππους,
 Τάφρου τ' ἐξελάσσει καὶ ἐναντίθειον μαχέσασθαι.
 Ἀλλὰ πολὺ πρῶτ' ἄνδρῶν Τρώων ἔλεν ἄνδρα κορυσιῶ
 Φραδμονίδῃν Ἀγέλαον. ὁ μὲν φύγαδ' ἔτραπεν ἵππους,
 Τῷ δὲ μετασφρέθεν π, μεταφρένῳ ἐν δόρῳ πῆξεν,
 Ὡμῶν μεσηγύς, διὰ δὲ σῆθεσφιν ἔλασεν·
 Ἡεῖπε δ' ἐξ ὀχέων, ἀράεισε δὲ τεύχε' ὑπ' αἰπῶ.
 Τὸν δὲ μετ' Ἀτρεΐδαι, Ἀγαμέμνων καὶ Μενέλαος.

*Staturum in acie: nunc autē ne vni quidem pares sumus
 Hectori, qui mox naues comburet igne ardenti.*

*Iupiter pater, an ne vllum potentium regum
 Tali clade affecisti & eum magna gloria priuasti?
 Et tamen nego vnquam me tuum perpulchrum altare
 Neglexisse, cum naue transtrata huc malo fato venire.
 Sed in quolibet boum pinguedinem & femora combusti,
 Desiderans Troiam bene munitam euertere,
 Saltem Iupiter hoc mihi persce votum,
 Nos ipsos saltem permittite fugere & euadere:
 Neque sic à Troianis finito interimi Achiuos.*

*Sic dixit, huius autē pater misertus est lachrymantis.
 Annuit verò ei, exercitum saluum fore, neq; periturum,
 Mox autem aquilam demisit, certissimum angurium
 Hinnulum tenentem vnguibus, sobolem cerua velocis.
 Iuxta autem Iouis altare pulchrum deiecit hinnulum,
 Vbi Panomphao Ioui sacrificabant Achiui.
 Hi autem postquam viderunt quidd à Ioue venisset aus.
 Alacrius in Troianos fecerunt impetū, & redintegrarūt
 Tum nemo ex Danais, quanquā multi essent, (prælium.
 Gloriatu est Tydidem ante agisse veloces equos
 Fossamq; superasse & contra pugnasse.
 Sed longè primus, Troianorum interfecit virū armatum
 Phradmonidē Agelaum: is quidē in fugā auerterat equos
 Illius autem in fugam versi dorso hastam infixit,
 Humerorum in medio: transq; pectora egit
 Decidit autē de curru: resonuerunt autē arma super ipso.
 Hunc autem post Atrida Agamemnon & Menelaus:*

Τοῖσι δ' ἔπ' Αἴαντες δῖον ὀπιεμένοι ἀκλιῶ.
 Τοῖσι δ' ἔπ' Ἰδομενεὺς καὶ ὀπάων Ἰδομενῆος
 Μπειόνης, ἀτάλαντος ἐνυαλίω ἀνδρὸς φόντη.
 Τοῖσι δ' ἔπ' Εὐρύπυλος Εὐαίμωνος ἀγλαὸς υἱός.
 Τεῦκρος δ' εἶνατος ἦλθε παλίντονα τόξα πταίνων.
 Σπῆ δ' ἄρ' ὑπ' Αἴαντος σάκει Τελαμονιάδαο.
 Ἐνθ' Αἴας μὲν ὑπεξέφερον σάκος, αὐτὰρ ὄγ' ἦρος
 Παπῆνας, ἐπεὶ ἄρ' πν' οἴσευσας ἐν ὀμίλῳ
 Βεβλήκει, ὁ μὲν αὖτις πεσὼν ἀπὸ θυμοῦ ὄλεσεν,
 Αὐτὰρ ὁ αὖτις ἰὼν, πάσι ὡς ὑπὸ μητέρεσσι, δύσκειν
 εἰς Αἴανθ'· ὁ δέ μιν σάκει κρύπασκε φαεινῷ.
 Ἐνθα πῖνα παρῶτον Τρώων ἔλε Τεῦκρος ἀμύμων;
 Ὀρσίλοχον μὲν παρῶτα, καὶ Ὀρμενον, ἠδ' Ὀφελέσιω,
 Δαίτορα τε, Χρόμιον τε καὶ ἀντίθεον Λυκοφόντιω,
 Καὶ Πολυαμονίδην Ἀμοπαόνα καὶ Μελανίππον,
 Πάντας ἐπασυτέρως πέλασε χθονὶ παλυβοτείρῃ.
 Τὸν δὲ ἰδὼν γήθησεν ἀναξ ἀνδρῶν Ἀγαμέμνων,
 Τόξω ἀπὸ κρατερῆ Τρώων ὀλέκοντα φάλαγγας·
 Σπῆ δὲ παρ' αὐτὸν ἰὼν, καὶ μιν παρὸς μῦθον εἶπε,
 Τεῦκρε φίλη κεφαλῇ, Τελαμώνιε κοίρανε λαῶν,
 Βάλλ' ἔστας, αἴκεν π φῶς Δαναοῖσι γῆνηαι,
 Πατεῖ τε σῶ Τελαμῶνι, ὅσ' ἔτρεφε τυτθὸν ἔόντα,
 Καί σε νόθον παρ' ἔόντα κομίσατο ᾧ ἐν οἴκῳ·
 Τὸν καὶ πηλόθ' ἔόντα εὐκλείης ὀπίθησον.
 Σοὶ δ' ἐγὼ ἐξερῶ, ὡς καὶ τελεσιμένον ἔσαι.
 Αἰκέν μοι δῶν Ζεὺς Αἰγίοχος καὶ Ἀθήνη
 Ἰλίω ἐξαλαπάξαι εὐκῆπμενον πόλιεθρον,
 Πρώτῳ τοι μετ' ἐμὲ παρ' εὐβήϊον ἐν χειρὶ θήσω,

Hos verò post Aiaces ignea instructi virtute.
 Hosq; post Idomeneus & affecla Idomenei
 Meriones similis Marti homicida:
 Hos autem post Eurypylus Euamonis illustris filius:
 Teucer autem nonus venit reflexos arcus tendens:
 Stetit autem sub Aiakis scuto Telamonij.
 Tunc Ajax quidem obiiciebat clypeum: ille verò heros
 Circūspiciēs, posteaquā aliquē iaculatus in multitudine
 Vulnerauerat, ille quidem ibi cadens vitam amittebat.
 Ipse verò se recipiens filius tanquā ad matrē se recipiebat
 Ad Aiacem: is autem ipsum scuto tegebat splendido.
 Tunc quem primū Troianorū interfecit Teucer eximius?
 Orsilochum quidē primū, & Ormenum, & Ophelēstem,
 Datoraq; Chromiumq; & deo parem Lycophontem,
 Et Polyamonidem Amopaonem, & Melanippum,
 Omnes aceruatim deiecit in terram multos pascentem,
 Eo autem viso latatus est rex virorum Agamemnon,
 Arcu forti Troianorum perdente phalanges.
 Atq; accessit ad eum veniens, & eum affatus est.
 Teucer charum caput. Telamonie princeps populorum,
 Pete sic hostes, si fortè lumen Danais fias,
 Patriq; tuo Telamoni, qui te educauit paruulū existentē
 Et spurium licet existentem recepit sua domo:
 Hunc itaq; vel procul disitum in gloriam ascendere fac.
 Tibi autem ego edico, quod ratum & firmum erit.
 Si dederit mihi Iupiter Aegiochus & Minerua,
 Troiæ euertere bene adificatam urbem,
 Primò tibi post me premium honorariū in manu ponā,

Ἡ τείποδ', ἢ ἐ δ' ἄω ἵππυς αὐτοῖσιν ὄχεσφιν,
 Ἡ ἐ γυαῖχ' ἠκέεν τοι ὀμόν λέχ' εἰσαναβαίνοι·

Τὸν δ' ἀπαμειβόμεν' ἔπεσφ' ὄνοες Τεῦκρ' ἀμύμων
 Ἀτρείδῃ κῦδιζε, τί με παύσοντα καὶ αὐτὸν
 Ὀτρύνεις; ὃ μέντοι ὄση δῶαμίς γε πάρεσι,
 Πάύομαι, ἀλλ', ἐξ ἕ' ποπ' Ἴλιον ὠσαμὲν ἄντες,
 Ἐκ τῷ δ' ἡ τόξοισι δεδεγμέν' ἀνδρας ἐναίρω·
 Οκτώ δ' ἡ περὶ κ' αὐτὸν γλῶχμας οἶσ' ἔς,
 Πάντες δ' ἐν χροῖ πῆχθεν ἀρνήϊσαν αἰζυῶν.
 Τῷτον δ' ὃ δῶαμαι βαλέεν κῦνα λυσιπῆρα.

Ἡ ρά, καὶ ἄλλον οἶσον ἀπὸ νδρῆφιν ἱαλλεν
 Ἐκλοεσ ἀνπκρῦ, βαλέεν δέ ἡ ἴετο θυμός.
 Καὶ τῷ μὲν ῥ' ἀφάμαρδ' ὃ δ' ἀμύμονα Γοργυθίωνα
 Ὑιὸν ἐὺν Πειάμοιο κατὰ σῆδος βάλεν ἰφ'·
 (Τὸν ῥ' ἐξ Αἰσύμηθεν ὀππομένη τέκε μήτηρ,
 Καλῇ Κασιάνειρα, δέμας εἰκῆα θεῆσ'·)
 Μήκων δ' ὡς ἐτέρωσε κέρη βάλεν, ἦτ' ἐνὶ κήφῳ
 Καρπῷ βειδομένη νοπήσ' τε εἰαεινήσαν.
 Ὡς ἐτέρωσ' ἤμυσε κέρη πῆληκι βαρυπέν.
 Τεῦκρ' δ' ἄλλον οἶσον ἀπὸ νδρῆφιν ἱαλλεν
 Ἐκλοεσ ἀνπκρῦ, βαλέεν δέ ἡ ἴετο θυμός.
 Ἀλλ' ὄγε τε τόδ' ἄμαρτε' παρῆσφηνεν γ' Ἀπόλλων.
 Ἀλλ' Ἀρχεπτόλεμον θρασὺν Ἐκλοεσ ἠνιοχία
 Γέμενον πώλεμόν δε βάλε σῆδος παρὰ μαζόν·
 Ἡεῖπε δ' ἐξ ὄχεων, ὑπρώησαν δέ οἱ ἵπποι
 Ὠκλύποδες· τῷ δ' αὖτις λύθη ψυχὴ τε μὲν' ἔτε.
 Ἐκλοεσ δ' αἰὸν ἄχ' ἔπικασε φρένας ἠνιόχιο.
 Τὸν μὲν ἔπειτ' εἶασε καὶ ἀχνύμενός περ ἑταίρω.

Vel tripodem, vel duos equos cum ipsis currubus
 Vel mulierem, quæ tecum eundem lectum ascendat.

Hunc verò respondens allocutus est Teucer eximius,
 Atride illustrissime, cur me currentem & ipsum
 Incitas? neq; enim quantum in me est
 Cesso: sed ex quo ad Troiam repulimus ipsos,
 Ex eo iam arcu excipiens viros interficio.
 Octo iam emisi cuspidè præfixas sagittas,
 Omnesq; in corpore fixæ sunt bellicorum iuuenum:
 Hunc verò nequeo assequi canem rabidum.
 Dixit, & aliam sagittam è neruo misit,
 Hectorè contra: percutere aut ipsum desiderabat animus
 Sed ab eo quidè aberravit: eximium verò Gorgythionem
 Filium generosum Priami ad pectus percussit sagitta:
 Quem quidem ab Aesyme compressa peperit mater,
 Pulchra Castianira, corpore similis deabus.
 Papauer. a. veluti aliò caput demisit, quod in horto
 Fructu grauatum humoreq; verno
 Sic in alterã partem inclinavit caput casside grauatum,
 Teucer autem aliam sagittam è neruo misit
 Hectorem contra: assequi verò eum desiderabat animus.
 Sed tunc etiam aberravit, auertit enim Apollo
 Sed Archeptolemum audentem Hectoris aurigam
 Ruentem ad pugna percussit in pectore iuxta papillam.
 Decidit autem de curru: recesserunt autem equi
 Veloces: huius verò soluta est animaq; roburg;.
 Hectoris autè grauis dolor cooperuit mentè auriga ergò:
 Hunc tamen postea reliquit, tristis licet ob sodalem.

Κερείονίω δ' ἐκέλευσεν ἀδελφῶν ἐλῆος ἔοντα
 Ἴππων ἠγί' ἐλεῖν. ὃ δ' ἄρ' ἐκ ἀπίθισεν ἀκόντας·
 Αὐτὸς δ' ἐκ δίφρου χαμαὶ θόρε παμφανόωντ',
 Σμερδαλέα ἰάχων· ὃ δὲ χειρῶν λαβὴν χεῖρ.
 Βῆ δ' ἰδὺς Τεύκρου, βαλέειν δέ ἐ θυμὸς ἀνωγυ.
 Ἡ τοι ὁ μὲν φαρέτρις ἐξείλετο πικρὸν οἶσόν,
 Θῆκε δ' ὀπί νδρῆν, τὸν δ' αὖ κορυθαίολ' Ἐκλῶρ
 Αὐερόντα παρ' ὄμον, ὅθι κληῖς ἀποέρρει
 Αὐχένα τε σῆθος τε, μάλιστ' ἀ κειμένον ὄβρι.
 Τῆ ῥ' ὀπί οἱ μεμαῶτα βάλεν λίθ' ὀκρῖόντι.
 Ρῆξε δὲ οἱ νδρῶν, νάρκησε δὲ χεῖρ ὀπί καρπῶ.
 Σπῆ δὲ γνῆξ' ἐειπὼν, τόξον δὲ οἱ ἐκπέσσε χεῖρός.
 Αἴας δ' ἐκ ἀμέλησε κισσηγήτοιο πεσόντ'·
 Ἀλλὰ δέων προείλη, καὶ οἱ σάκος ἀμφεκέλυψε.
 Τὸν μὲν ἔπειθ' ὑπόδωλ' τε δύο εἰρήγες ἐτάερε,
 Μηκιστὸς Ἐχίοιο παῖς καὶ δῖος Ἀλάστωρ,
 Νῆας ὀπί γλαφυρὰς φερέτων βαρέα σενάχοντα.
 Αἴψ' δ' αὐπὲς Τρώεσσιν ὀλύμπι' ἐν μὲν ὄρσαν,
 Οἱ δ' ἰδὺς τάφροιο βαθείης ὄσαν Ἀχαιῆς.
 Ἐκλῶρ δ' ἐν πρώτοισι κίε, δένει βλεμεαῖνων.
 Ὡς δ' ὅτε ἦς τε κύν συδὸς ἀγρίων ἢ λέοντ'·
 Ἀπῆται κατόπιδε, ποσῖν ταχέεσσι πεποιδῶς,
 Ἰχθα τε γλυτῶς τε, ἐλισσόμενον τε δοκύει·
 Ὡς Ἐκλῶρ, ὄπαζε κρηνοκόμωντας Ἀχαιῆς,
 Αἶεν ἀποκτείνων τὸν ὀπίστανον· οἱ δ' ἐφέβοντο.
 Αὐτὰρ ἐπεὶ διὰ τε σκόλοπας καὶ τάφρον ἔβησαν
 Φέροντες, πολλοὶ δὲ δάμειν Τρώων ὑπὸ χερσῖν,
 Οἱ μὲν δὲ παρὰ γηυσὶν ἐρητύοντο μένοντες,

*Cebrionem autem iussit fratrem propè existentē, (diuit.
 Equorū habenas capere: ille. a. nō immorigerus fuit vt au
 Ipse autem de curru in humum desiliit splendido,
 Horribiliter vociferans: & saxū prehendit manu. (bat
 Perrexitq; recta in Teucrū: ledere. a. ipsum animus iube-
 Ille quidem pharetra exemerat amarā sagittā:
 Accommodaueratq; ad neruum: at fulmineus Hector
 Eum adducētē arcū, ad humerū vbi os latum dirimio
 Cervicemq; pectusq;, maximè autem locus letifer est
 Ea parte, in se ruentem percussit lapide aspero:
 Rupit autem ei neruū, torpuit autē manus in iunctura.
 Stetit. a. genu flexo lapsus; arcus autē ei' excidit de manu,
 Ajax autem non neglexit fratrem collapsum:
 Sed accurrens protexit, & ei scutum obtendit.
 Hunc quidem postea subeuntē duo chari sodales
 Mecisteus Echij filius, & nobilis Alastor.
 Naues in concauas portauerunt grauitē suspirantem.
 Conscelsim. a. iterum Troianis Olympius vires indidit.
 Qui recta in fossam profundam repulerunt Achiuos.
 Hector autem inter primos ibat fortitudine superbiens.
 Ceu verò cū aliquis canis aprum syluestre vel leonem
 Attingit retrò, pedibus velocibus confusus:
 Coxasq; clunesq; conuersumq; obseruat:
 Sic Hector persequebatur comatos Achiuos,
 Semper occidens postremum quemq;: hi verò fugiebant.
 Sed postquam fudes, & fossam transferunt
 Fugientes, multiq; domiti sunt Troianorum manibus,
 Illi quidem iam apud naues continebantur manentes:*

Ἀλλήλοισί τε κεκλόμενοι, καὶ πᾶσι θεοῖσι
 Χεῖρας ἀνίχοντες, μεγάλην ἐυχετόσαντο ἕκαστος.
 Ἐκλῶρ δ' ἀμφιπεριεσφάρα καλλιτευχᾶς ἵππου,
 Γοργῶς ὄμματ' ἔχων ἠδὲ βροστολοιοῦ Ἄρηθ·
 Τὺς δ' ἰδεύσ' ἐλέησε θεὰ λαδικώλεν Ἥρη,
 Αἴψα δ' Ἀθηνᾶϊν ἔπεα πτερόεντα προσηύδα.

Ω πόθοι Αἰγιοχίου Διὸς τέκθ', ἕκἐπὶ νῶϊ
 Ὀλυμπίων Δαναῶν κεκαδησούμην ὑσάπῳ περ:
 Οἷ κεν δὴ κακὸν οἶτον ἀναπλήσαντες ὄλωνται
 Ἀνδρὸς ἐνὸς ῥιπῆ· ὁ δὲ μάλιστα ἕκἐτ' ἀνεκτῶς
 Ἐκλῶρ Πειραμίδης, καὶ δὴ κακὰ πολλὰ ἔοργε.

Τὼ δ' αὖτε προσέειπε θεὰ γλαυκῶπις Ἀθήνη.
 Καὶ λίλυ ἕτὸς γε μένθ' ὀυμόν τ' ὀλέσειε,
 Χερσὶν ὑπ' Ἀργείων φθίμενθ' ἐν πατείδι γαίῃ·
 Ἀλλὰ πατήρ ἕμὸς φρεσὶ μαίνεται ἕκ ἀγαθῆσι,
 Σχέτλιθ', αἰὲν ἀλιτρεὺς ἐμῶν μενέων ἀπρωαύς.
 Οὐδέ τι τῶν μέμνηται, ὅ οἱ μάλα πολλάκις ἦδον
 Τειρόμενον σώεσκον ὑπ' Εὐρυδῆθ' ἀέθλων.
 Ἡ τοι ὁ μὲν κλαίεσκε πρὸς ἕρπονόν, αὐτὰρ ἐμὲ Ζεὺς
 Τῷ ἐπαλεξήσασθαι ἀπ' ἕρπονδεν προσέειπεν.
 Εἰ γὰρ ἐγὼ τάδε ἦδ' ἐνὶ φρεσὶ παδικαλίμησιν,
 Εὐτέ μιν εἰς Αἴδαο πύλαρτα οὐ προσύπεμψεν
 Ἐξ Ἐρέβου ἀξοντα κύνα συζεῦθ' Αἴδαο.
 Οὐκ ἂν ὑπέξέφυγε Στυγρὸς ὕδατθ' αἰπὰ ῥέεδρα.
 Νῦν δ' ἐμὲ μὲν συζέει, Θέτιδος δ' ἐξλώυσε βυλαῖς,
 Ἡ οἱ γύναιτ' ἔκουσε, καὶ ἔλλαβε χειρὶ ἤθειά,
 Λιουσιμένη πῆψται Ἀχιλλῆα πολλόπορδον,
 Ἐσθμὴν ὅτ' ἂν αὖτε φίλῳ γλαυκῶπιδα εἴπη.

Invicemq; hortantes & omnibus diis
 Manus attollentes alta voce precabantur unusquisq;
 Hector autem circum vertebat pulchris iubis equos,
 Gorgonis oculos habens, & sanguinarij Martis.
 Quos cum vidisset, miserata est dea niucis vlnis Iuno.
 Et statim Mineruam verbis alatis allocuta est:
 Eheu Aegiochi Iovis filia, non amplius nos
 Pereuntes Danaos curabimus extremo saltem eorū casu?
 Qui iam malum fatum expletes pereunt
 Viri vnius impetu: qui furit intolerabilem in modum
 Hector Priamides, & iam mala multa patrauit.

Hęc verò rursus allocuta est dea castis oculis Minerva:
 Ille verò iam nimium vires vitamq; perdidisset,
 Manibus Argiuorum confectus in patria terra:
 Sed pater meus mente furit non sana
 Durus, semper peccans meos conatus remorans
 Nec quicquã eorū recordatur, quod ei valde saepe filium
 Pressum seruabam Eurysthei laboribus.
 Ille quidem flebat aduersus cælum, me verò Iupiter
 Huic auxiliaturam de cælo demisit.
 At si ego hæc sciuissem mente prudenti,
 Quãdo eũ ad Plutonis portas bene cõpactas habẽtis misit:
 Ex Erebo ducturum canem odiosi Plutonis.
 Non viiq; effugisset Stygis aqua profunda fluenta.
 Nunc autẽ me quidẽ odit: Thetidis autẽ perfecit consilia.
 Quæ ei genua osculata est, & prehendit manu barbã,
 Supplicans vt honoraret Achillem vrbium euerforem.
 Sed erit tempus cum iterũ dilectã Glaucopidem dicet:

Αλλὰ σὺ μὲν νῦν νῶϊν ἐπέντυε μῶνυχαεῖ ἵππους,
 Ὄφρ' ἂν ἐγὼ καταδύσα Διὸς δόμον ἀγρόχοιο,
 Τόχχεσιν ἔς πόλεμον θωρήσομαι, ὄφρα ἴδωμαι.
 εἰ νῶϊ Πριάμοιο παῖς κορυθαίολος Ἐκτωρ
 Γηθήσει περὶ φανείσα ἀνὰ πολέμοιο γούρας.
 Ἥπες καὶ Τρώων κορέει κύνες ἢ δὲ οἰωνὸς
 Δῆμῳ καὶ σάρκεσσι, πεσῶν ἐπὶ γηυσὶν Ἀχαιῶν.
 Ὡς ἔφατ', ἢ δὲ ἀπίθησε θεὰ λαοκώλεν Ἥρη.
 Ἡ μὲν ἐποιομένη χρυσάμπυκας ἔντυεν ἵππους
 Ἥρη, πρέσβα θεὰ, θυγάτηρ μεγάλιο Κρόνιοιο.
 Αὐτὰρ Ἀθηναίη κῆρη Διὸς Αἰγρόχοιο,
 Πέπλον μὲν κατέχρυσεν ἑανὸν πατρὸς ἐπ' ἕδει,
 Ποικίλον, ὃν ῥ' αὐτῇ ποίησατο καὶ χάρμε χρυσίν.
 Ἡ δὲ χιτῶν' ἐνδύσα Διὸς νεφεληγερέταο,
 Τόχχεσιν ἔς πόλεμον θωρήσαστο σακρούοντα.
 Ἔς δὲ ὄχλα φλόγκα ποσὶ βῆσαστο, λάξαστο δὲ ἔγχος
 Βειδῦ, μέγα, σιχαρῶν, τῷ δάμνησι σίχας ἀνδρῶν
 Ἡρώων, τοῖσιν τε κοτέσεται ὄβριμοπάτρη.
 Ἥρη δὲ μάστιγι θοῶς ἐπεμαίετ' ἄρ' ἵππους.
 Αὐτόμαται δὲ πύλα μύκον ἕραν ἕ, ἄς ἔχον Ὠρα.
 Τῆς ὀπιπέτραται μέγας ἕρανὸς, ἕλυμπος τε,
 Ἡ μὲν ἀνακλίνουα πυκινὸν νέφος, ἢ δὲ ὀπιθεῖναι.
 Τῆ ῥὰ αὐτάων κεντρικεύεας ἔχον ἵππους.
 Ζεὺς δὲ πατήρ Ἰδιδεν ἐπεὶ ἴδε, χάσαστ' ἄρ' αἰνῶς.
 Ἴειν δὲ ὄτρυνε χρυσάπτερον ἀγγελέουσιν,
 Βάσι' ἴσι Ἴει ταχέα, πάλιν τρέπε, μηδ' ἔα ἀντίω
 Ἐρχεσθ'. ἢ γὰρ καλὰ συνοισμῶν ἀπὸ λευκῶνδε.
 Ὡς δὲ ἔξερέω, τὸ δὲ καὶ τετελεσμένον ἔσται,

Quin tu quidem nunc nobis adorna vungulos equos,
 Donec ego ingressa Iouis domum Aegiochi,
 Armis ad bellum instruar ut videam
 An nobis Priami filius galea motor Hector
 Letabitur apparentibus per belli ordines.
 Certè aliquis & Troianorum saturabit canes & aues
 Pinguedine & carnibus, stratus ad naues Achiuorum.
 Sic dixit, neq; non obediuit dea albis vlnis Iuno.
 Hæc quidem profecta, aureis frenis aptavit equos
 Iuno, veneranda dea, filia magni Saturni.
 Sed Minerva filia Iouis Aegiochij.
 Peplum quidem fudit subtile patris in pavimento,
 Pictum quod ipsa fecerat & elaborarat manibus:
 Et lorica induens Iouis nubicogi,
 Armis ad bellum armabatur lachrymosum:
 Flâmæum currû verò pedib. conscendit, corripuitq; hastã
 Ponderosam, magnã, validã; hac domat turmas virorû
 Heroum, quibus utiq; irascitur fortem patrem habens.
 Iuno autem flagello velociter agit abat equos.
 Sua verò spòte porta crepuerûnt cœli, quas tenebãt Hora.
 Quibus commissum est magnum cœlum olympusq;
 Ut reclinent densam nebulam & claudant.
 Eã per illas stimulatòs dirigebat equos.
 Iupiter autem pater ab Ida ut vidit, iratus est grauiter.
 Irim verò misit aureas alas habentem nuntiatoram:
 Vade age Iri velox. reuoca, neq; sine aduersus me
 Venire: non enim bene congregiemur ad bellum.
 Sic enim dicam: quod & perfectum erit.

Ὅς κατ' ἴχνη κείνη δὲ τὰ ἀφροσύων ἐνὶ θυμῷ.

Τρωά τε καὶ Δαναοῖσι δικαζέτω ὡς ὄφεικός.

Ὡς ἄρα φωνήσους, πάλιν τρέπε μώνυχας ἵππους,

Τῆσιν δ' ὦραι μὲν λῦσαν καλλιτέυχας ἵππους·

Καὶ τὸς μὲν κατέδησαν ἐπ' ἀμβροσίῃσι κήπησιν,

Ἀρματα δ' ἐκλιναν παρὲς ἐνώπια παμφάνοωντα.

Αὐτὰ δὲ χρυσοῖσιν ὄπι κλισμοῖσι κήπιζον

Μίγ δ' ἄλλοισι θεοῖσι, φίλον τεπημέναι ἦτορ.

Ζεὺς δὲ πατὴρ Ἴδῃθεν εὐτεροχον ἄρμα καὶ ἵππους

Οὐλυμπόν δ' ἐδίωκε, θεῶν δ' ἐξήικετο θάνατος.

Τῷ δὲ καὶ ἵππους μὲν λῦσε κλυτὸς Ἔννοσίγαιος,

Ἀρματα δ' ἀμβρομοῖσι πῖδει κατὰ λίτα πετάσας·

Αὐτὸς δὲ χρύσειον ὄπι θρόνον ἐνρύοπα Ζεὺς.

Ἐζέτο, τῷ δ' ὑπὸ ποσσὶ μέγας πελεμίζετ' Ὀλύμπῳ.

Αἱ δ' οἶμαι Διὸς ἀμφὶς Ἀθωαίη τε καὶ Ἥρη

Ἠδύμῃ, ἐδὲ τί μιν προσεφώνεον, ἐδ' ἐρέοντο.

Αὐτὰρ ὁ ἔγνω ἦσιν ἐνὶ φρεσὶ, φώνησέν τε,

Τί φ' ἔτω τεπηδον Ἀθωαίη τε καὶ Ἥρη;

Οὐ μὲν δίω κάμετόν γε μάχῃ ἐνὶ κυδιανείρῃ

Ὀλλύσαι Τρωάς, τοῖσιν κότον αἰνὸν ἔδεδε.

Πάντως, οἷόν ἐμόν γε μέν' ἔχει καὶ χεῖρες ἀσπίοι

οὐκ ἂν με τρέψαιεν ὅσοι θεοὶ εἰσ' ἐν Ὀλύμπῳ.

Σφῶϊν δὲ φέιν παρὰ τέρμῳ ἔλλαβε φαίδιμα γῆα

Πεῖν πόλεμόν τ' ἰδέειν πολεμοῖο τε μέμερα ἔργα.

Ὡδὲ γ' ἐξέφρην, τόδε καὶ τετελεσμένον ἔσται·

οὐκ ἂν ἐφ' ὑμετέρων ὀχέων πηγήν τε κεραιυρῶ,

Ἀψ' ἐς Ὀλύμπου ἱεῶσιν, ἢν ἀθανάτων ἔδος ἔσθιν.

Ὡς ἔφαθ'. αἱ δ' ἐπέμυξαν Ἀθωαίη τε καὶ Ἥρη,

Πηληϊά

Vt fors tulerit: ille autem ea quae sapit in animo

Troianisq; & Danais iudicet, vt aequum est.

Sic fata fleclit vnungulos equos:

Quibus Hora quidem soluerunt pulchriiubas equos,

Ei hos quidem alligarunt ad ambrosia praesepia.

Currus autem inclinarunt ad parietes splendidos.

Ipsa autem aureis in thronis sederunt,

Mixtim cum aliis diis charo tristata corde. (equos

Iupiter. a. pater ab Ida pulchras rotas habentē currū &

Ad caelum egit: deorum autem peruenit ad sedes.

Huic equos soluit inclitus Neptunus:

Currus. v. circa altaria posuit. linea integumenta obtēdēs.

Ipsa autem aureum in thronum late cernens Iupiter

Sedit. huic autē sub pedibus magnus mouebatur olympus.

Ha autem sole à Ioue seorsim Mineruaq; & Iuno

Sedebant: neq; ipsum alloquebatur, neq; interrogabant.

Ille verò cognouit sua mente, locutusq; est:

Cur ita maesta estis Minerua & Iuno?

Atqui non diu laborastis pugna in gloriosa

Perdendo Troianos: in quos acerbum odium reposuistis.

Omnino quales meae vires, & quam manus inuicta,

Non me verterint quotquot dij sunt in Olympo:

Vos autem prius tremor occupauit illustris artus, (ra.

Quā bellū videretis, belliq; nō obliuioni mādāda facino-

Illud enim indicabo, quod & perfectum erit:

Haud certē in vestris curribus icta fulmine

Redissetis in olympum, vbi immortalium sedes est:

Sic dixit, illa verò ringebantur Mineruaq; & Iuno.

E 5

Pro-

Πλοῖαί αἱ γ' ἦδ' ἴω, καὶ δὲ Τρώεσσι μεδέειω.
 Ἥτοι Ἀθῶναιή ἀέων ἴω, ὅδε π' εἶπε,
 Σκυζομένη Διὶ πατρὶ, χόλῳ δέ μιν ἄρει· ἦρεϊ·
 Ἥρη δ' ἄκ' ἔχευε σῆδος χόλον, ἀλλὰ προσέειπε,
 Αἰνότατε Κρονίδη, ποῖον τὸν μῦθον εἶπες;
 Εὖ νυ καὶ ἡμεῖς ἴδμεν ὅ τοι δένῃ· ἄκ' ὀπεικτὸν
 Ἀλλ' ἔμπης Δαναῶν ὀλοφρομένη ἀίχηπτάων,
 Οἴ κεν δὴ κακὸν οἶτον ἀναπλήσωτες ὄλωνται·
 Ἀλλ' ἦτοι πολέμῳ μὲν ἀφεξόμ' ἔσσι, εἰ σὺ κελούσης·
 Βαλλῶ δ' Ἀργείοις ὑποδυσόμ' ἦ τις δόησει,
 Ως μὴ πάντες ὄλωνται ὀδυσαμένοιο θεοῖο.
 Τῷ δ' ἀπαμειβόμενος προσέφη νεφεληγερέτα Ζεὺς,
 Ἥες δὴ καὶ μάλλον ὑπερμενέα Κρονίωνα
 Ὀφθαί, αἴκ' ἐδέληδα, βοῶπις πότνια Ἥρη,
 Οἴ κεν ἄρ' Ἀργείων παλὺν στρατὸν ἀίχηπτάων.
 Οὐ γὰρ πρὶν πολέμῳ ἀποπαύσεται ὄβριμῳ· Ἐκλῶρ
 Πρὶν ὄρθαι παρὰ ναῦφι ποδάρεα Πηλείωνα
 Ἥμαπ τῷ ὅτ' ἀν οἰμὲν πρὺμνησι μάχωνται,
 Στείνει ἐν ἀνοτάτῳ, πρὶν Πατρόκλοιο πεσόντῳ·
 Ως γὰρ δεσφατὸν ὄρει. σέθεν δ' ἐγὼ ἄκ' ἀλεξίζω
 Χωομένης, ὅδ' εἴκε τὰ νείατα πείραθ' ἵκηαι
 Γαίης καὶ πόντοιο, ἵν' Ἰαπετὸς τε Κρόνῳ τε
 Ἥμνοι ἔτ' ἀυγῆς ὑπερίονῳ ἠελίοιο
 Τέρποντ', ἢ τ' ἀνέμοισι· βαδύς δέ τε τάρταρος ἀμφί·
 Οὐδ' ἴω ἐνδ' ἀφικηαι ἀλωμένη, ἢ σεν ἐρωγε
 Σκυζομένης ἀλέγω, ἐπεὶ ἔσσο κύντηρον ἄλλο.
 Ως φάτο τὸν δ' ἔπ' προσέφη Λαρκάλενῳ Ἥρη.
 Ἐν δ' ἔπεσ' Ὠκεανῶ λαμπερὸν φάσ' ἠελίοιο,

*Proxima ha sedebant, malaq; Troianis cogitabant.
 Minerva quidem tacita erat, neq; quicquam dixit,
 Succensens Ioui patri: dolor aut ipsam immanis tenebat.
 Iunonis autem pectus capere non potuit, sed respondit:
 Minimè ferende Saturni filii, quidnam dixisti?
 Bene & nos scimus quòd potentia tua inuicta est:
 Attamen vicem Danaum lugemus sortium.
 Qui iam mala fata expletes percunt.
 Veruntamè bello quidè abstinēbimus, quoniam tu iubēs:
 Consilium autem Argiuis suggeremus, quòd salutare sit,
 Ne omnes pereant irato te.*

*Hanc aut excipiens allocutus est nubes cogens Iupiter.
 Cras manè etiam longè potentissimum Saturnium
 Videbis, si velis, pulchros oculos habens veneranda Iuno.
 Perdentem Argiuorum ingentè exercitum bellicosorum.
 Non enim prius à bello cessabit fortis Hector:
 Quàm suscitet apud naues velocem pedibus Pelidem
 Die illo, quando hi quidè ad puppes nauium pugnabunt.
 Angustia in grauissima pro Patroclo occiso.
 Sic enim fatale est: te verò ego non curo
 Iratam, etiam si vltimos fines adeas
 Terra & maris, vbi Iapetusq; Saturnusq;
 Sedentes, neq; splendore supra gradientis solis
 Oblectantur, neq; ventis: profundus enim tartarus circū.
 Etiam si illuc, perueneris errabunda, non te tamen ego
 Iratam curo: quoniam nihil te tetrius aliud.
 Sic dixit: nihil. a. respondit alba vlnas Iuno.
 Incidit verò in Oceanum splendidum lumen solis,
 Itabens*

Ελκον νύκτα μέλαιναν ὅπῃ ζείδωρον ἀργεον.
 Τρωσῶν μὲν ῥ' ἀέκυσιν ἔδω φάος· ἀντάρ Αἰχαιοὶς
 Ἀσπασίη τεύλλισος ἐπήλυθε νύξ ἑρεβεννή.

Τρώων δ' αὐτ' ἀργεῶν ποιήσατο φαίδιμο· Ἐκτορ,
 Νόσφι νεῶν ἀγαθὸν ποταμῶ ἐνὶ δινήεντι,
 Ἐν καθαρῶ, ὅδι δὴ νεκρῶν διεφάνετο χῶρος.
 Ἐξ ἵππων δ' ἀποβάντες ἐπὶ χθονά μῦθον ἄκνει
 Τὸν ῥ' Ἐκτορ ἀργέει· Διὶ φίλο· ἐν δ' ἄρα χεῖρ
 Ἐγχεῖ· ἔχ' ἐνδεκάπυχ'· παρὰ εἶδε δὲ λάμπεται ἀδρῆς
 Αἰχμῆ χαλκείη, παρὲ δὲ χρύσεο· δέε σόρκις·
 Τῶ ὄγ' ἑρσιάμενο· ἔπειτα προέβητα πορσινύδα,
 Κέκλυτέ μευ Τρώες καὶ Δάρδανοι, ἢ δ' ὀπίκτεροι,
 Νῦν ἐφάμην νῆας τ' ὀλέσας καὶ πάντας Αἰχαιούς,
 Ἀλλ' ἀπονοσήσιν ποτὶ Ἴλιον ἠνεμόεσσαν·
 Ἀλλὰ περὶν κλέφας ἦλθε, τὸ νῦν ἐσάωσε μάλιστ'
 Ἀργεῖους καὶ νῆας ἐπὶ γηγῆνι θαλάσῃς.
 Ἀλλ' ἦτοι νῦν μὲν παρὶ δώματα νυκτὶ μελαινά,
 Δόρπα τ' ἐφοπλισάμεθ'· ἀντάρ καλλιτευχῆς ἵππους
 Λύσασθ' ὑπ' ἐξ ὀχέων, παρὰ δὲ χρῖσι βάλλετ' ἐσθλῶν·
 Ἐκ πόλιος δ' ἄξαδτε βόας καὶ ἴρια μῆλα
 Καρπαλίμως, οἶνον δὲ μελίφρονα οἰνίζεσθε,
 Σίτον τ' ἐκ μεγάρων, ὅπῃ δὲ ξύλα πολλὰ λέγεσθε,
 Ὡς κεν παννύχοι μέσφ' ἦες ἠειφρείης
 Καίωμεν πυρὰ πολλὰ, σέλας δ' εἰς ἕρανὸν ἴκη·
 Μήπως καὶ διὰ νύκτα κερηκομόωντες Αἰχαιοὶ
 Φεύγειν ὀρμήσωνται ἐπ' ἑσπέρα νῶτα θαλάσσης·
 Μὴ μὰν ἀσπασθεὶ γε νεῶν ὀπιβάνει ἐκηλοί,
 Ἀλλ' ὡς πρὶς τέτων γε βέλ'· καὶ οἴκοδι πάροση,

Trahens noctem nigram in albam terram.
Ac Troianis quidē inuitis mersum est lumen, sed Achivius
Grata, multoties rogata venit nox obscura.
Troianorum autem concionem habuit illustris Hector,
Seorsim à nauibus ducens fluuium ad verticosum,
In loco puro, vbi iā à mortuis vacuus apparebat locus.
Ex equis verò descendentes in terrā, orationē audiebant,
Quam Hector dixit Ioni charus: inq; manu (st
Hastā tenebat vndecim cubitorū: ante autē splendeat ha
Cuspis aerea: Circum autem aureus ibat annulus
Hac innixus, verba alata locutus est:

Audite me Troiani & Dardani & auxiliatores:
Paulò ante putabā nauibus perditis & vniuersis Graecis,
Nos rursus redituros ad Troiam ventis expostitam:
Sed prius nox venit, quæ nunc seruaui maximè
Argiuos & naues in litore maris.
Quare nunc quidem pareamus nocti nigræ,
Cænamq; instruamus: atq; pulchrè iubatos equos
Soluite currubus: ipsis verò apponite pabulum:
Ex vrbe autem ducite boues, & pingues oues
Properè: vinumq; suauè afferte,
Panemq; ex domibus, in super ligna multa colligite:
Vt per totam noctem vsq; ad auroram matutinam,
Accendamus ignes multos: splendor. a. in cœlū perueniat,
Ne fortè iam per noctem comati Achiuī,
Fugere properent per lata dorsa maris:
Néue sine trepidatione naues ascendant quieti.
Sed vt quis eorum vulnus etiam domi cures,

Βλήμεν ἢ ἰφ' ἢ ἔγχρ' ὄξυενπ,
 Νηὸς ὀπιθρώσκων ἴνα πρὸς συγέσι καὶ ἄλλῃ
 Τρωσὶν ἐφ' ἰπποδάμοισι φέρειν πολὺ δακρυν Ἀρηα.
 Κήρυκες δ' ἂν ἀνὰ ἄστυ Διὶ φίλοι Ἀλληλόντων,
 Πᾶσι δ' αὖτε παρὸς πόλιν ἰοικροτάφους τε γέροντας
 Λέξασθαι περὶ ἄστυ, θεοδμήτων ὄπι πύργων·
 Θηλυτέρων δὲ γυναικῶν ἐνὶ μεγάροισιν ἐκάσθι
 Πῦρ μέγα κεύθοντων· φυλακὴ δὲ πρὸς ἔμπεδος ἔστω,
 Μὴ λόχος εἰσελθῆσι πόλιν, λαῶν ἀπόντων.
 Ω δ' ἔστω Τρώες μεγαλήτορες ὡς ἀργεύω·
 Μῦθος δ' ὅς μὲν νῦν ὑγιῆς εἰρημένῃ ἔστω,
 Τὸν δ' ἦ ὅς Τρώεσσι μὲν ἰπποδάμοις ἀργεύσω·
 Εὐχόμεαι ἐλπόμενῃ Διὶ τ' ἄλλοισί τε θεοῖσιν
 Ἐξελάαν ἐνθένδε κύνες κηρεσποφότης,
 Οὓς κῆρες φορέουσι μελαινάων ὄπι νηῶν.
 Ἀλλ' ἦτοι ὄπι νυκτὶ φυλάξομεν ἡμέας αὐτές.
 Πρῶτ' δ' ὑπ' ἡοῖσι σὺν τεύχεσσι δωρηθηθέντες,
 Νηυσὶν ὄπι γλαφυρήσιν ἐρείεσμεν ὄξυν Ἀρηα.
 Εἴσομαι αἰκέ μ' ὁ Τυδείδης κρατερός Διομήδης
 Πὰρ νηῶν πρὸς τεύχος ἀπώσεται, ἢ κεν ἐγὼ τὸν
 Χαλκῶ δ' ἠώσας, ἔναρα βροτόντα φέρομαι.
 Αὐτεῖον ἠὲ ἀρετῶν διαείσεται, αἴ κ' ἐμὸν ἔγχος
 Μείνη ἐπερχόμενον. ἀλλ' ἐν πρώτοισιν ὄπι
 Κείσεται ὑπηδὲς, πολέες δ' ἀμφ' αὐτὸν ἐπαῖρος
 Ἡελὶς ἀνιόντ' ἐς αὐτεῖον. αἴ γὰρ ἐγὼν ὡς
 Εἶλω ἀδάνειτ' καὶ ἀγρήσ' ἡμάτα πάντα,
 Τιοίμην δ' ὡς πρὸς Ἀθηνᾶν καὶ Ἀπόλλων,
 Ως νῦν ἡμέρη ἦδε κενὸν φέροι Ἀργείοισιν.

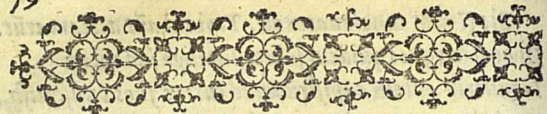
Percussus vel sagitta, vel hasta acuta,
 Nauem infiliens, ut quis horreat etiam alius,
 Troianis bellicosus inferre lamentabile bellum:
 Praecones autem per urbem Iouichari nuncient,
 Pueros pubescentes & capite canos senes,
 Excubias agere circum urbē à deo edificatis in turribus,
 Fœminæ autem in suis quæq; adibus
 Ignem magnū incendant: custodia autē aliqua firma sit:
 Ne manus hostium ingrediatur in urbē, copiis absentib.
 Sic esto, Troiani magnanimi, ut ego precipio,
 Atq; hæc imperia rata, inuiolataq; sunt,
 Alia verò manē Troianis bellicosus proponam.
 Spero me vota facientem Iouiq; caterisq; diis,
 Expellere hinc canes funestis fatibus agatos:
 Quos Parca duxerunt nigris in nauibus,
 Sed per noctem custodiamus nos ipso.
 Manē autem sub aurora armis instructi
 Ad naues cauas excitemus acrem Martem:
 Videbo an me Tydides fortis Diomedes
 A nauibus ad mures Troiæ reiecerit, an ego illum
 Ferro cadens, spolia cruenta referam,
 Cras suam virtutem dignoscet, si meam lanceam
 Expectabit irruentem. sed in primis puto
 Iacebit vulneratus: multi autem circa cum socij
 Sole oriente cras: ita enim ego
 Sim immortalis & non senescens per dies omnes, (lo,
 Honores aut assequar sicut honoratur Minerva & Apol-
 Ut dies hac crastina infortunium afferet Argiuis.

Ως Εὐλωρ ἀργύρευ' ὅπῃ δὲ Τρῶες κελεύθουσαν.
 Οἱ δ' ἵππους μὲν λῦσαν ὑπὸ ζυγῶ ἰσθρόνους,
 Δῆσαν δ' ἱμάντεσσι παρ' ἄρμασιν οἷσιν ἔκαστος·
 Ἐκ πόλιος δ' ἄξαιτο βόας καὶ ἴφια μῆλα,
 Καρπαλίμως οἶνον δὲ μελίφρονα οἴνιζοντο,
 Σίτον τ' ἐκ μεγάρων, ὅπῃ δὲ ξύλα πολλὰ λέρνοντο.
 Κρίσσην δ' ἐκ πεδίου ἀνεμοὶ φέρον ἕρπονδ' εἶσω.
 Οἱ δὲ μέγα φρονέοντες, ὅπῃ πηολέμοιο γαφύρη
 Εἶατο πανύχοι· πύρρ' δὲ Ὀρισι κμάετο πολλά.
 Ως δ' ὅτ' ἐν ἕρανφ' ἄσρα φαεινῶ ἀμφὶ σελήνῳ
 Φαίνεται ἀειπρεπέας, ὅτε τ' ἐπλετο νήνεμος αἰθήρ,
 Ἐκ τ' ἔφανον παῖσιν σκοπιά, καὶ πρόωνες ἄχροι,
 Καὶ νάπαι· ἕρανφ' ἔθεν δὲ ἄρ' ὑπερράργη ἀσπέτ' αἰθήρ,
 Πάντα δὲ τ' εἶδετω ἄσρα γέγηθε δὲ τε φρένα ποικιλῶ·
 Τόσσα μεσιγῶ νεῶν ἠδὲ Ξάνθοιο ῥόσων
 Τρώων κηρόντων πύρρ' φαίνεται Ἰλιόσσι παρῶ.
 Χίλι ἄρ' ἐμπεδίῳ πύρρ' κμάετο, παρ' δὲ ἕκαστω
 Εἶατο πωνήκαντα, σέλα πύρρ' ἀδομένοιο.
 Ἴπποι δὲ κρὶ λευκὸν ἕρεπόμενοι καὶ ὀλύβας,
 Ἐσώτες παρ' ὄχεσφιν, εὐθρονον ἠὼ μίμνον.

Sic Hector concionatus est: Troiani autē acclamarūt.
 Hi autem equos quidem soluerunt iugo sudantes:
 Ligauerūt autem capistris apud currus suos vnusquisq₃.
 Ex ciuitate autem duxerunt boues & pingues oues
 Statim, vinumq₃ suauē attulerunt,
 Panemq₃ ex domibus: ligna autem multa collegerunt.
 Nidorem autem ex campo venti sustulerunt in caelum.
 Illi verò elati animis in suis quicq₃ ordinibus,
 Sedebant totam noctē: ignes autem eis ardebant multi,
 Sicut autem quando in caelo stellæ lucidam circa lunam
 Apparent clara, cū caret vento æther,
 Apparentq₃ omnes speculæ & vertices alti,
 Et valles: de caelo autem panditur immensa serenitas:
 Et omnia cernuntur astra, gaudet autem animo pastor.
 Tot inter naues & Xanthi lapsus,
 Troianorū incendientium ignes apparebant ante Ilium,
 Mille autem in campo ignes ardebant: apudq₃ singulos
 Sedebant quinquaginta viri ad iubar ignis ardentis.
 Equi verò hordeum album comedentes & speltas,
 Stantes apud currus, pulchro sedetē folio auroram ex-
 pectabant.

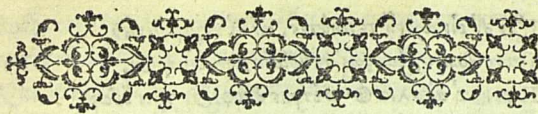
ΙΛΙΑΔΟΣ ΟΜΗ- ΡΟΥ Η Ι. ΡΑΨΩΔΙΑΣ

ΥΨΟΘΕΣΙΣ.

Αγαμέμνονος συμβεβλίσσονται τοῖς Ἑλλησι φά-
ρμα, ἴστανται τὴν ἐναντίαν δόποφαινόμενοι γνά-
μῳ Διομήδης καὶ Νέστωρ. συμβεβλίσσαντο δὲ
Νέστωρ, πρὸς Ἀχιλλέα πέμποντα πρῆστορος, καὶ
δεηθεῖσιν αὐτοῖς ἀντίπειν Ἀχιλλεύς, οἱ ἢ ἀπαγ-
γέλλωσι, καὶ μετὰ ταῦτα εἰς ὕπνον τρέπονται.

Ἐξεσὶν δὲ Ἀχιλλῆος ἀπειδέος ὄσιν ἰώτα.

ΟΣ οἱ μὲν Τρῶες φυλακὰς ἔχον. αὐτὰρ Ἀχαιοὶ
Θεωσιπῆ ἔχε φύζα, φόβῳ κρύβοντο ἐπίρη.
Πένθει δὲ ἀπλήτῳ βεβολήατο πάντες αἰεσοί.
Ὡς δὲ ἄνεμοι δύο πόντον δεινέτον ἰχθυόεντα,
Βορέης καὶ Ζέφυρος, τῷ τε Θρήκηθεν ἄπτον
Ἑλδόντ' ἐξαπίνης, ἄμυδις δὲ τε κῦμα κελευνὸν
Κορδύεται, πολλὸν δὲ παρ' ἑξ' ἄλλα φύκ' ἔχουσαν
Ὡς ἐδαίζετο θυμὸς ἐνὶ στήθεσιν Ἀχαιῶν.
Ἀτρεΐδης δὲ ἄχαι' ἐμεγάλῳ βεβολημένῳ ἦτορ,
Φοῖτα κηρύκεσσι λιγυφοδῶροισι κελύων
Κλήιδω εἰς ἀργεῖον κικλήσκων ἄνδρα ἕκαστον,
Μηδὲ βοᾶν· αὐτὸς δὲ μετὰ πρῶτοισι πονοῖτο.

ILIADIS IX. LIBRI ARGUMENTVM.

*Agamemnon conuocat concilium procerum:
suadet eis fugam: Diomedes, & Nestor dis-
suadent: Nestore suadente, custodia extra
munitiones disponuntur, & Ulysses, Ajax,
& Phœnix legantur ad Achillem: polli-
centur ei dona ingentia, ut iram ponat, &
fessis Græcorum rebus succurrat. Sed Achil-
le respuente, re infecta legati redeunt.*

Legatio Achillis pertinacis est Iota.

IT A quidem Troiani custodias agebant, sed Achiuos
Immensa tenebat fuga, timoris frigidi sociæ.
Luctu uero intolerabili percussæ erant omnes proceres.
Sicut autem venti duo pontum commouent piscosum,
Boreas & Zephyrus, qui è Thracia spirant
Ruentes repente, simul autem & unda nigra
Attollitur: multam autem extra mare algam fundunt:
Sic scindebatur animus in pectoribus Achinorum:
Atrides autem dolore magno sauciatus cor,
Vagabatur præconibus canoris iubens,
Nominatim ad concionē conuocarēt utrū unumqueng,
Non autem clamarent: & ipse in primis laborabat.

Ἴζον δ' εἶν ἀρρηῖ τεππότες. ἀν δ' Ἀγαμέμνων
 Ἴσατο δακρυχέων, ὡς τε κηλύη μελάνυφθ,
 Ἡ τε καὶ αἰγίλιπθ πέτρης δυοφεθρὸν χέει ὕδωρ·
 Ὡς ὁ βαρυσενάχων ἔπ' Ἀργείοισι μεππύδα,
 Ὡ φίλοι Ἀργείων ἠγήτορες ἠδὲ μέδοντες,
 Ζῶς με μέγα Κρονίδης ἄτη ἐνέδθησε βαρεῖη·
 Σχέτλιθ, ὅς πειν μὲν μοι ὑπέχετο καὶ κατένδυσεν
 Ἴλιον ἐκπέσαντ' ἐυτείχεον ἀποπέεδα,
 Νῦν δὲ κελῶ ἀπάτιμ βυλούσατο, καὶ με κελύει
 Δυσκλέα Ἀργος ἰκέδα, ἐπεὶ πολὺν ὄλεσα λαόν.
 Οὕτω παρ Διὶ μέλλει ὑπερμενέει φίλον εἶναι,
 Ὅς δὴ πολλῶν πολίων κατέλυσε κέρηλα.
 Ἡ δ' ἔπ καὶ λύσει· τῷ γδ κράτθ βῆτ' ἐμέριον.
 Ἀλλ' ἄγεθ', ὡς ἀν ἐγὼ εἶπω πειδώμθηα πάντες,
 Φέθωμεν σὺν νηυσὶ φίλιμ' ἐς πατρίδα γαῖαν.
 Οὐ γδ ἔπ Τροίίμ αἰρήσσομεν ἐρυράγμαν.

Ὡς ἔφαθ'. οἱ δ' ἄρα πάντες ἀκλῶ ἐχθρόντο σιωπῇ,
 Διῶ δ' ἀνεφῆσαν τεππότες ἦες Ἀχαιῶν.

Οὐδέ δὲ δὴ μετέειπε βολῶ ἀγαθὸς Διομήδης,
 Ἀτρείδην, σοὶ παρῶτα μαχίσομαι ἀφραδέοντι,
 Ἡ δέμεις βῆτι ἀναξ, ἀρρηῖ. σὺ δὲ μή π χλωθῆς.
 Ἀλλκῶ μὲν μοι παρῶτθ ὄνειδίας ἐν Δαναοῖσι,
 Φαῶ ἔμεν ἀπθόλεμον καὶ ἀνάκλιδα· ταῦτα δὲ πάντα
 Ἴσασ' Ἀργείων ἠ μὲν νέοι ἠδὲ γέροντες.
 Σοὶ δὲ διάνδιχα δῶκε Κρόνης παῖς ἀγκυλομήτεω.
 Σκήπρω μὲν τοι δῶκε τεππῆδα παῖς πάντων.
 Ἀλλκῶ δ' ἔθοι δῶκεν, ὅ, τε κράτθ βῆτ' ἐμέριον.
 Δαιμόνι, ἔτω παρ μάλα ἔλπεαι ἦες Ἀχαιῶν

*Sederunt itaq; in concione tristes: Agamemnon autem
 Surrexit lachrymas fundens, sicut fons altus,
 Qui ab excelsa petra obscuram fundit aquam.
 Sic ille grauitur suspirās, verba inter Argiuos locutus est:*
O amici Argiuorum ductores & principes.
*Iupiter me valde Saturnius detrimento asfrinxit graui
 Crudelis, qui antè quidem mihi promisit & annuit,
 Troia euersa bene munita me rediturum.*
*Nunc autem perniciosam fraudem iniit, & me iubet
 Inglorium Argos redire, postquā multum amisi exercitū:*
Sic Ioui potenti scilicet placitum,
Qui iam multarum vrbium diruit arces,
Et in posterum diruet: huius enim potentia est maxima.
Verum agite, vt ego suafero, pareamus omnes,
Fugiamus cum nauibus dilectam in patriam terram.
Non enim amplius Troiam capiemus latas vias habentē.
Sic dixit: illi verò omnes conticuerunt silentio.
Diu autem muti erant perculti filij Achiuorum.
Tandem autem locutus est bello strenuus Diomedes:
Atride tibi primū aduersabor insipienti.
Vt fas est ὁ Rex, in concione: tu autem ne irascaris.
Virtutē tu quidē mihi primᵒ exprobrasti inter Danaos,
Inquiens me esse imbellē & nulla virtute praditum: hac
Sciunt Argiuorum & iuuenes, & senes: (aut omnia
Tibi autem duo diuersa dedit Saturni filius versuti,
Sceptro quidem tibi dedit honorari supra omnes:
Virtutem. a. non dedit, quod caput imperij maximū est:
O bone, itāne planē speras filios Achiuorum,

Ἀπολέμεις τ' ἔμειναι καὶ ἀνάγκιδας ὡς ἀγορεύεις;
 Εἰ δέ τοι αὐτῷ θυμὸς ἐπέουται ὡς τε νέεσθαι.

Ἐρχο. πᾶρ τοι ὁδὸς, κῆες δέ τοι ἄγχυθάλασσις
 Ἐξῆς, αἱ τοι ἔπεντο Μυκίηνθεν μάλα πολλὰ.

Ἀλλ' ἄλλοι μενέσσι κερικομόωντες Ἀχαιοὶ
 Εἴσπεκε περ Τροίην διαπέρσομεν εἰ δέ καὶ αὐτοῖ
 Φοδρῆντων σὺν νηυσὶ φίλῳ ἐς πατρίδα γαῖαν,
 Νῶϊ δ' ἐγὼ Σθίνερός τε, μαχιστόνδ' εἴσπεκε τέμνωρ
 Ἰλίῳ ἔυρωμεν· σὺν γὰρ θεῶν εἰλήλυθμεν.

Ὡς ἔφαθ'· οἱ δ' ἄρα πάντες ὅππῃρον ἦες Ἀχαιῶν,
 Μῦθον ἀγασάμενοι Διομήδεσσι ἵπποδάμοιο.

Τοῖσι δ' ἀνίσταμενοι μετεφώνεον ἵπποτα Νέστωρ,

Τυδείδη, πῶς μὲν πολέμων ἐνὶ καρτερός ἐοσι,
 Καὶ βελῆ μετὰ πάντας ὀμήλικας ἐπὶ δ' ἄειρος.

Οὐπὲς τοι τὸν μῦθον ὀνόσεται, ὅσοι Ἀχαιοὶ,
 Οὐδὲ πάλιν ἐρέει· ἀτὰρ ἔ τέλει ἴκσο μύθων.

Ἡμῶν καὶ νέσθ' ἐοσι, ἔμδος δέ κα καὶ παῖς εἴης,
 Οπλότερος ἤμῃφιν, ἀτὰρ πεπνυμένα βάζεις

Ἀργείων βασιλῆας, ἐπεὶ κατὰ μοῖραν εἴητες.

Ἀλλ' ἄγ', ἐγὼν, ὃς σέο γραυτέρες ἔυχμαι εἶναι,
 Ἐξείπω, καὶ πάντα δειζομαι· ἔδὲ κε τίς μοι

Μῦθον ἀπμήσει, ἔδὲ κρείων Ἀγαμέμνων.

Ἀφρήτωρ, ἀδέμιος, ἀνέσιός ὅτιν ἐκείνσθ

Ὅς πολέμων ἔρεται ἐπιδημίη, ὀκρυβόντσθ.

Ἀλλ' ἦτοι νῦν μὲν πειδάμβηα νυκτὶ μελαίνῃ,
 Δόρυ τε ἔφοπλισμένω· φυλακῆρες δέ ἔκαστο

Λεξάδων παρὰ τὰ φρον ὀρυκτῶν τέχεσθ ἐκτός.

Κέρισιν μὲν ταῦτ' ὀππέλλομαι, ἀντάρ ἔπειτα

Imbellesq; esse, & nulla virtute praeditos, ut dicis?

Quidd si tibi ipsi animus properat ad redeundum,

Abi, patet tibi via: naues autem tibi propemare

Stant, quæ te secuta sunt ex Mycenis valde multa.

At alij manebunt comati Achivi,

Donec Troiam euertamus, quidd si & ipsi,

Fugiant cum nauibus dilectam in patriam terram.

Nos autem, ego Sthenelusq; pugnabimus, donec finem

Ilij inuenerimus: fauente enim Deo venimus.

Sic dixit: hi aut omnes acclamarunt filij Achiuorum,

Sententiam admirati Diomedis equorum domitoris.

Inter hos autem surgens locutus est eques Nestor:

Tydidè, supra omnes in bello fortis es:

Et concilio inter omnes aequalis es optimus.

Nemo tibi hanc sententiã vituperabit quot quot Achivi.

Neg; contra dixerit, sed nõ ad summũ peruenisti senten-

Et sanè iuuenis es, meus etiam & filius esses

Minimus natu, & tamen prudenter locutus es

Erga reges, quoniam quæ oportuerat, dixisti.

Sed agè, ego qui te senior gloriol esse,

Eloquar, & omnia persequar, neg; aliqui mibi

Sermonem improbauerit, ne res quidem Agamemnoni

Sine cognatione, iniustus, sine domo est ille.

Qui bellum amat intestinam, asperum.

Sed nunc quidem pareamus nocti nigrae,

Cœnamq; instruamus: custodes autem singuli

Disponantur ad fossam profundam, murum extra.

Iuuenibus quidem hæc præcipio: deinde verò

Ατρείδη, σὺ μὲν ἄρχε, σὺ γὰρ βασιλεύτατος ἔσσι.
 Δαῖνον δαῖτα γέρονσιν ἔοικέ τοι, ἔτοι ἀεικές.
 Πλείαι τοι οἶνον κλισίαι, τὸν νῆες Ἀχαιῶν
 Η μάταια Θρήκηθεν ἐπ' εὐρέα πόντον ἄγασσι,
 Πᾶσά τοι ἔσ' ὑποδέξιμι, πολέεσσι δ' ἀνάσσεις.
 Πολλῶν δ' ἀγρομένων, τῷ πείσσαι ὅς κεν ἀείσω
 Βυλλῶν βυλλόσῃ· μάλα δὲ χρεῶ πάντας Ἀχαιῶς
 Εδῆς καὶ πυκνῆς, ὅπ' ἴθιόι ἐβλύδι νηῶν
 Κάυσσι πύρα πολλὰ. τίς ἂν τάδε γηθήσειε,
 Νύξ δ' ἦ δ' ἠὲ διαρραῖσι στρατὸν, ἠὲ σωῶσει.
 Ὡς ἔφαθ'· οἱ δ' ἄρα τῷ μάλα μὲν κλύουσιν, ἠδ' ὀπίδοντο.
 Ἐκ δὲ φυλακῆρες σὺν τεύχεσιν ἔασούοντο,
 Ἀμφί τε Νεσορίδῳ Θερασιμήδεα ποιμένα λαῶν,
 Ἡ δ' ἄμφ' Ἀσκάλαφον, καὶ Γάλμενον, υἱὸς Ἀρηῶ,
 Ἀμφί τε Μηειόλῳ, Ἀφαρῆά τε, Δηῖπυρὲν τε,
 Ἡ δ' ἄμφι Κρέιοντι υἱὸν Λυκομήδεα Διῖον·
 Ἐπ' ἔσαν ἡγμόνες φυλάκων, ἐκατὸν δὲ ἐκάστω
 Κῦρεσι ἄμ' ἔσειχον, δολίχ' ἐγχεα χερσὶν ἔχοντες·
 Καδδὲ μέσον τάφρον καὶ τείχεσσι ἵζον ἰόντες.
 Ἐνθα δὲ πῦρ κήαντο, πίπεντο δὲ δόρπον ἐλάστος.
 Ατρείδης δὲ γέροντας ἀολέας ἠῆσεν Ἀχαιῶν
 Ἐσ κλισίῳ, παρὰ δὲ σφι πῖσι μενοεικέα δαῖτα.
 Οἱ δ' ἐπ' ὀνείαδ' ἔποιμα παρθέκίμενα χεῖρας ἰαλλόν
 Αὐτὰρ ἐπεὶ πόσισσι καὶ ἐδητύσσι ἐξέερν ἔντο,
 Τοῖς ὁ γέρον παμπρωτὸς ὑφαίνειν ἤρχετο μῆπην
 Νέστωρ, ὃ καὶ παρῶθεν ἀείση φαίνετο βυλλῆ.
 Ὡς φωνεῦσθ' ἔφρασε ἀγροήσοτο καὶ μετέπειπεν,
 Ατρείδη κῦδίσει ἀνάξ ἀνδρῶν Ἀγάμεμνον,

Atride tu quidem incipe, tu enim maximus rex es.
 Præbe conuiuium proceribus: decet te, non sanè dedecet.
 Plena tibi vino tentoria, quod naues Achiuorum
 Quotidiana ex Thracia per latum pontum aduehunt.
 Omnis tibi commoditas excipiendi, multisq; imperas.
 Multis autem congregatis illum audies, qui optimum
 Consilium consuluerit. valde. n. opus est omnibus Græciæ
 Bono & prudenti consilio, quia hostes propè naues,
 Accendunt ignes multos: quis in his latetur?
 Nox autem ista vel disperdet exercitum, vel seruabit.
 Sic dixit: hi aut eū libenter audierunt & obediuerunt.
 Custodes verò cum armis ruebant:
 Nestoridesq; Thrasymedes pastor populorum,
 Et Ascalaphus & Ialmenus filij Martis:
 Merionesq;, Alphareusq;, Deipyrusq;.
 Et Creontis filius Lycomedes nobilis.
 Septem erant ductores custodum, centum verò singulis
 Iuuenes sequebantur longas hastas habentes.
 Inq; medio fossæ & munitionum sederunt profecti.
 Ibi aut ignē incenderūt: instruxeruntq; cœnā vnusquisq;
 Atrides autem proceres frequentes duxit Achiuorum
 In tentorium: ipsisq; apposuit gratū animo conuiuium,
 Hi autem in escas paratas appositas manus extēderunt.
 Sed postquam potus & cibi desiderium exemerunt:
 Illis senex primus texere cœpit consilium
 Nestor, cuius & antè optimum videbatur consilium,
 Qui ipsis bene sapiens concionatus est, & dixit:
 Atride, augustissime, rex virorum Agamemnon,

Ἐν σοὶ μὲν λήξω, σέο δ' ἄρξομαι, ἕνεκα πολλῶν
 Λαῶν ἐσὶ ἀναξ, καὶ τοι Ζεὺς ἐγγυάλιξε
 Σκεπτήρην τ' ἠδὲ δέμισας, ἵνα Κροίον βυλκώσῃαι.
 Τῷ σε χεῖρ πᾶσι μὲν φάσθαι ἐπ' ἔ, ἠδ' ἐπακούσαι,
 Κερύλλαι δὲ καὶ ἄλλω, ὅταν τιὰ θυμὸς ἀνώγει.
 Εἰπεῖν εἰς ἀγαθόν. σέο δ' ἔξεταί ὃ, τί κεν ἄρχῃ.
 Αὐτὰρ ἔργων ἕρέω ὡς μοι δοκεῖ εἶναι ἀεὶσαι.
 Οὐ γάρ τις νόον ἄλλ' ἄμεινονα τῷδε νοήσει.
 Οἷον ἔργω νόεω ἢ μὲν πάλαι ἠδ' ἐπ' καὶ νῦν,
 Ἐξέπ' τῷ ὅτε Διοσφύες Βεισπίδα κέρειω
 Χωσμένω Αχιλλῷ ἔξις κλισθήθεν ἀπύργος.
 Οὐπ' ἔχθ' ἠμέτερόν γε νόον μάλα γάρ τοι ἔργω γε
 Πόλλ' ἀπεμυθεόμην. οὐ δὲ σὺ μεγαλήτορι θυμῷ
 Εἴξας, ἀνδρα φέρινον, ὃν ἀθάνατοὶ παρέστησαν,
 Ἠπίμυσας. ἔλδον γὰρ ἔχεις γέρας. ἀλλ' ἐπ' καὶ νῦν
 Φεσζώμεσθ' ὡς κεν μιν ἀρεσσάμενοι πεπίδοιμεν
 Δάσεισιν τ' ἀγαθοῖσιν ἐπειοτὶ μελιχίοισι.

Τὸν δ' αὖτε προσέειπεν ἀναξ ἀνδρῶν ἀγαμέμνων,
 Ω γέρον, ἔπειθευδος ἐμὰς ἄπας κατέλεξας.
 Ασαόμην, ἔδ' αὐτὸς ἀναίνομαι· ἀπὶ νυ πολλῶν
 Λαῶν ὅστιν ἀνὴρ ὄν τε Ζεὺς κῆρι φιλήσῃ,
 Ως νῦν τῷτον ἐπῆσε, δάμασσε δὲ λαὸν Αχαιῶν.
 Ἀλλ' ἐπεὶ ἀσαόμην, φρεσὶ λωβηλέησι πιθήσας,
 Ἀψέθελω ἀρέσαι, δόμεναί τ' ἀπρέρεισ' ἀποινα.
 Τμῖν δ' ἐν πάντεσι περικλυτὰ δῶρ' ὀνομήνω,
 Ἐπὶ ἀπύργος τείποδας, δέκα δὲ χροσίοι τάλαντα,
 Αἰθωνας δὲ λέβητας ἑήμοσι, δώδεκα δ' ἵππους
 Πηγυῖς, ἀδλοφύρας, οἳ ἀέθλια ποσσὶν ἄρρητα.

Οὐκ ἔστι

In te quidem finiam, à te. a. incipiam: quoniam multorum
 Populorum es rex, & tibi Iupiter dedit
 Sceptrumq; & iura ut ipsis consulas.
 Ideo te oportet supra omnes dicere sententiam & audire:
 Perficere etiã alterius consiliũ quã aliquẽ animus iusserit
 Dicere in bonũ: te. a. sequetur quodcunq; prior alius di-
 Ego verò dicam quod mihi videtur esse optimum. (xerit.
 Nõ enim quis sententiã alius meliõre hac excogitaverit.
 Qualem ego sentio, & olim, & item nunc.
 Ex eo tempore, quo tu nobilissime Briseida puellam
 Irato Achille, à tentorio eius abduxisti.
 Non secundum nostram sententiam. valde enim tibi ego
 Multum dissuadebam: tu. a. tuo elato animo (runt,
 Cedens, virũ fortissimũ, quẽ vel immortales honorave-
 Inhonorasti, ereptũ. n. habes pramium. veruntamẽ nunc
 Videamus, ut ipsum placantes flectamus. (quoz,
 Donisq; placidis, verbuq; blandis.

Hunc rursus allocutus est rex virorum Agamemnon:
 O senex nihil mentitus es: mea errata enumerasti.
 Peccaui: ne ipse quidem nego: præ multis
 Populis est vir, quem Iupiter ex animo amaverit.
 Sic nunc hunc honoravit: domuitq; populũ Achiuorum,
 Sed quoniam peccaui animo perditõ obtemperans,
 Iterum volo placare, dareq; infinita dona.
 Vobis autem corãm omnibus incluta dona nominabo,
 Septẽ tripodas, q non igni admoti sunt, decemq; aurũ ta-
 Fulgentes. a. lebetas viginti, duodecim aut equos (lentã
 Validos, palmiferos, qui pramia pedũ velocitate tulerunt,
 Neque

Οὐ κεν ἀλήϊο^ς εἴη ἀνὴρ ᾧ τόσσα χροῖτο,
 Οὐδέ κεν ἀκτῆμων εἰρήμοιο χρυσῶο,
 Οσα μοι λυέεικτο ἀέθλια μάνυχες ἵπποιο.
 Δώσω δ' ἐπὶ ἄνωαίχας ἀμύμονας, ἔργ' εἰδύας,
 Λεσβίδας, αἳ ὅτε Δέσβον εὐκμπένυλ' ἔλεν αὐτὸς,
 Εξελόμην, αἱ κάλλι' ἐνίκων φῦλα γυναικῶν,
 Τὰς μὲν οἱ δώσω, μετὰ δ' ἔσεται λυτότ' ἀσηύρων
 Κόρυλιν Βεισιῶ^ς· καὶ ὅππ' ἐμὴν ὄρκον ὀμῶμαι,
 Μήποτε πῆς οὐνής ὀπθήμεναι ἠδὲ μιγνῶμαι,
 Ἡ δέ μιν ἀνθρώπων πέλει ἀνδρῶν ἠδὲ γυναικῶν.
 Ταῦτα μὲν ἀτύκω πάντα παρέσεται. εἰ δέ κεν αὐτε
 Ἄστυ μέγα Πειάμοιο θεοὶ δώσω' ἀλαπάξαι,
 Νῆα ἄλις χρυσῶ καὶ χαλκῶ νηυσιάσω,
 Εἰσελθὼν, ὅτε κεν δαυτώμῃα ληϊδ' Ἀχαιοί.
 Τρωιάδας δὲ γυναιχῶν εἰκόσιν αὐτὸς ἐλέσσω,
 Αἴ κε μετ' Ἀργείην Ἑλένην κάλλιςαι ἔωσιν.
 Εἰ δέ κεν Ἀργ^{οῦ} ἰκοίμην Ἀχαιῶν, ἔξαρ ἀφύρης,
 Ταμῆρος κέν μοι ἔοι. πῶσω δέ μιν ἴσον Ορέση
 Ὅς μοι τηλύγετο^ς τρέφεται Παλλῆ ἐνὶ πολλῇ.
 Τρεῖς δέ μοι εἰσὶ θυγατρὲς ἐνὶ μεγάροιο εὐπῆκτω,
 Χρυσόθεμις, καὶ Λαοδίκη, καὶ Ἰφιάνασσα,
 Τάων λυκ' ἐδέλφησι φίλων ἀνάεδρον ἀγέσω
 Πρὸς οἶκον Πηληϊῶ^ς· ἐγὼ δ' ὀπμείλια δώσω
 Πολλὰ μάλ', ὅσ' ἔπω τις εἴη ἐπέδωκε θυγατρὶ.
 Ἐπὶ δὲ οἱ δώσω οὐναύομενα πόλιεθρα,
 Καρδαμίλῳ, Ἐνόπῳ τε, καὶ Ἰρῆν ποιήσασιν,
 Φηρέας τε Ζαδῆας, ἠδ' Ἀνδρῆαν βαδύλειμον,
 Καλλῶ τ' Αἰπειαν, καὶ Πήδασον ἀμπέλοισιν.

*Neg₃ pauper esset homo, cui tanta contingerent
 Neg₃ inops valde preciosi auri,
 Quanta mihi attulerunt premia vnunguli equi.
 Dabo itē septē mulieres pulcherrimas, operum scientes:
 Lesbias, quas quando Lesbum fortunatam cepit ille.
 Delegi, quae pulchritudine vincebant genus mulierum.
 Has quidem ei dabo, interq₃ eas erit, quam tunc abstulit
 Filiam Brisei, & religioso iureiurando iurabo
 Nunquam cubile ascendisse, neg₃ rem cum ea habuisse,
 Vt mos hominum est virorum & mulierum.
 Hæc quidem statim omnia aderunt: si verò posthac
 Urbem ingentem Priami dū dederint euertere,
 Nauem abundè ære & auro impleat
 Ingressus, quando diuidemus prædam Achivi,
 Troianas autem mulieres viginti ipse deligat.
 Quæ post Argiuam Helenam pulcherrima sint.
 Si autem Argos peruenerimus Achaicum solum vberrimū
 Gener mihi erit, honorabo verò ipsum aequaliter Orestē,
 Qui mihi vnicus nutritur in magna rerum copia.
 Tres autem mihi sunt filiae in domo bene constructa,
 Chrysothemis, Laodice, & Iphianassa,
 Harum quam volet charam vxorem sine dote ducito
 Domum Pelei. ego verò munera dabo
 Multa valde, quanta nemo vnquam suæ dedit filiae.
 Septem autem ei dabo celeberrima oppida:
 Cardamylem Enopemq₃, & Hiram herbosam,
 Pherasq₃ diuinas, & Antheam pratofam,
 Pulchramq₃ Apeam, & Pedasum vitiferam.*

Πᾶσι δ' ἔγγυς ἀλὸς νέαται Πύλυ Ημαθόντ' ὄ.
 Ἐν δ' ἄνδρες νείασι πολὺρρῖβυες, πολυβῦται,
 Οἳ κέ ἐ δωπίνησι θεῶν ὧς πηήσασ,
 Καὶ οἳ ὑπὸ σκήπτρῳ λιπαρῶς τελέουσι δέμιας.
 Ταῦτα κέ οἳ τελέουσι μεταλήξασαν γόλοιο.
 Δμηδῆτ' αἰδης τοι ἀμείλιχος, ἢ δ' ἀδάμωτος·
 Τένεχα κί τε βροτοῖσι θεῶν ἐρδιστος ἀπάντων·
 Καί μοι ὑποσίτη ὄσον βασιλεύεσσι εἶμι,
 Ἡ δ' ὄσον ἡρεῖ ἡρεῖσσι εἶμι εἶμι εἶμι.

Τὸν δ' ἡμέλειτ' ἐπειτα Γερύλι' ἰππότη Νέστωρ,
 Ατρείδην κύδιζε ἀναξ ἄνδρῶν Ἀγαμέμνον,
 Δῶρα μὲν ἔκ' ἐτ' ὄνοσά διδοῖς Ἀχλῆϊ ἀνακπ'·
 Ἀλλ' ἄγετε κλήτης ὀτρύνομεν οἳ κε τάχιστα
 Ἐλθῶσ' ἐς κλισίῳ Πηληϊάδεω Ἀχλῆϊ' ὄ.
 Εἰ δ' ἄγε τῶς ἀν' ἐρῶν ὀπίοιομαι, οἳ δέ περὶ θεῶν.
 Φοῖνιξ μὲν πρῶπσα Διὶ φίλ' ἡγήσασθαι,
 Αὐτὰρ ἔπειτ' Αἴας τε μέγας καὶ Διὶ Ὀδυσσεύς.
 Κηρύκων δ' Ὀδῖ' τε καὶ Εὐρυβάτης αἴμ' ἐπέδων·
 Φέρτε δέ χερσὶν ὕδωρ, εὐφημῆσά τε κέλευθε,
 Ὀφρα Διὶ Κρονίδῃ ἀρησόμεθ', αἴκ' ἐλεήσει.

Ὡς φάτο· τοῖσι δὲ πᾶσιν ἐαδὸτα μῦθον ἔειπεν.
 Αὐπὶ καὶ κήρυκες μὲν ὕδωρ ὅππ' χεῖρας ἔχουσαν,
 Κῆρυ δὲ κρητῆρας ἐπεσέλαμτο ποτοῖο·
 Νώμωσαν δ' ἄρα πᾶσιν ἐπαρξάμενοι δεπέροισιν.
 Αὐτὰρ ἔπειτ' ἀπέσωντ', ἐπίονδ' ὄσον ἡδελε θυμὸς,
 Ὠρμῶντ' ἔκ κλισίας Ἀγαμέμνον' Ἀτρείδω·
 Τοῖσι δὲ πολλ' ἐπέταλλε Γερύλι' ἰππότη Νέστωρ,
 Δενδύλλον ἐς ἕκασον, Ὀδυσσῆϊ μάλιστα

Omnes autem propè mare habitantur Pyli arenosi:
 Inq̄ viri habitāt multas pecudes & multos boues habētes
 Qui ipsum donis tanquam deum honorabunt,
 Et eius sub sceptro lata colent iura.
 Hac ei prestabo posita ira.
 Placetur vel Pluto implacabilis, & indomitus,
 Et propterea hominibus deorum odiosissimus omnium:
 Et mihi cedat quatenus dignitate praestantior sum,
 Et quatenus natu maior dicor esse.

Huic .a. respōdit postea Gerenius equorū agitator Nestor:
 Atride augustissime rex virorum Agamemnon,
 Dona quidem neutiquam aspernanda das Achilli regi:
 Sed agite euocatos hortemur, qui citissime
 Eant in tentorium Pelidae Achillis.

Eia agè quos ego designauero, hi pereant.
 Phenix quidem primùm Ioui dilectus, sit dux,
 Deinde verò Ajax ingens, & nobilis Vlysses:
 Praconū autem Odiuq̄ & Eurybates simul sequantur.
 Ferte autem manibus aquam, & linguis fauere iubete,
 Vt Ioui Saturnio supplicem°, si fortè nostri misereatur.

Sic dixit: his aut̄ omnibus gratam sententiam dixit:
 Illico pracones quidem aquam in manus fuderunt.
 Iuuenes autem crateras coronauerunt vino,
 Distribueruntq̄ omnibus iterum orsi poculis.
 Sed postq̄ libauerūt, biberuntq̄ quantum voluit animus,
 Properant ex tentorio Agamemnonis Atridae.
 His verò multa mandabat Gerenius eques Nestor,
 Nutu & gestu monens quenque, Vlyssi autem maximè
 Eniti,

Πειραῖν ὡς πεπίδοιεν ἀμύμονα Πηλείωνα.
 Τὼ δὲ βᾶτῳ παρὰ Σίνα πολυφλοίσβοιο θαλάσσης,
 Πολλὰ μάλ' ἐυχόμενον γαιήθω Ἐννοσιγαίῳ,
 Ρηϊδίως πεπίδοιν μεγάλας φρένας Αἰακίδαο.
 Μυρμιδόνων δ' ἐπὶ τε κλισίας καὶ νῆας ἐκέδῳ.
 Τὸν δ' ἔυερον φρένα τερπόμενον φόρμιγ' λιγείη,
 Καλῆ, δουδαλή, ἐπὶ δ' ἀργύρεσσι ζυγὸς ἦεν,
 Τῷ ἄρετ' ἐξ ἑνάρων, πῶλιν Ηετίωνος ὀλέσας.
 Τῆ ὄγε θυμὸν ἔτερπεν, αἶεθε δ' ἄερα κλέα ἀνδρῶν.
 Πάτερ κλυτὸν δὲ οἱ οἴῳ ἐναντίῳ ἦσο σιωπῆ,
 Δέγμενον Αἰακίδαω δόποτε λήξειεν αἰείδων.
 Τὼ δὲ βᾶτῳ περτέρω, ἠεῖτο δὲ δῖος Ὀδυσσεύς·
 Στὰν δὲ πρὸς αὐτοῖο παρῶν δ' ἀγόρευσεν Ἀχλλεύς.
 Αὐτῆ σὺν φόρμιγ', λιπὼν ἔδρα ἔνθα δάσασεν.
 Ὡς δ' αὐτως Πάτερ κλυτὸν, ἐπεὶ ἴδε φῶτας, ἀνέστη,
 Τὼ καὶ δεικνύμενον περσέφῃ πόδας ὠκὺς Ἀχλλεύς,
 Χαίρετον, ἦ φίλοι ἀνδρες ἰκέμετον, ἦ τι μάλα χρεῶ,
 Οἱ μοι σκυζομένω περ Ἀχαιῶν φίλτατοῖέσων.
 Ὡς ἄερα φωνήσας περτέρω ἄγε δῖος Ἀχλλεύς.
 Εἶπεν δ' ἐν κλισμοῖσι, τάπησὶ τε ποροφύροισιν·
 Αἴψα δὲ Πάτερ κλον περσεφώνεον ἔργος ἐόντα,
 Μείζονα δὴ κρητῆρα Μενοιτιάδῃ ἡέ, κατὰ δίτα,
 Ζωρότερον δὲ κέραρα, δέπας δ' ἔντυνον ἐλάσφ.
 Οἱ γὰρ φίλτατοι ἀνδρες ἐμῶ ὑπέασα μελάδρῳ.
 Ὡς φάτο. Πάτερ κλυτὸν δὲ φίλῳ ἐπεπέιδε δ' ἑτάερω.
 Αὐτὰρ ὄγε κρείον μέγα κέββαλεν ἐν πυρὸς αὐγῆ,
 Ἐν δ' ἄερα νῶτον ἔδρα ἰοῖσσι καὶ πῖον ἄειρος,
 Ἐν δὲ σὺς σιάλοιο ράχην τεταλλῆαν ἀλοιφῆ.

Eniti, vt flectant eximium Pelidem.
 Illi ergo gradiebantur iuxta littus multisoni maris,
 Multa vota facientes terram cingenti Neptuno,
 Vt facile flecteret altum animum Aecida,
 Myrmidonum verò ad tentoria & naues peruenerunt.
 Hunc. a. inuenerunt animum oblectantē cithara arguta,
 Pulchra, dedalea, supernè autē argenteum iugum erat,
 Quam ceperat è spoliis, vrbe Ectonnis euersa. (ra virorū.
 Hac is animū oblectabat, canebat vtique, praclara facino-
 Patroclus autem ei solus è regione sedebat tacitus.
 Expectans Aecidem quando desineret canere.
 Hi verò progressi sunt vltorius: praibat. a. nobilis Vlysses.
 Steterunt autē ante ipsum: admiratus. a. surrexit Achilles
 Ipsa cum cithara: relicta sede, in qua sedebat.
 Eodē modo etiā Patroclus, postquā vidit viros surrexit,
 Hos amice accipiens allocutus est pedibus celer Achilles:
 Saluete, certè chari viri venistis, certè magna vrget neces
 Qui mihi quāuis irato, Achiuorū gratissimi estis. (stas:
 Sic vtique, fatus: vltorius duxit nobilis Achilles:
 Sedereq; fecit in sedilibus, tapetibusq; purpureis:
 Statim autem Patroclum allocutus est propè existētem:
 Maiorem iam craterem Menetiū filii statuito.
 Meraciusq; fundito, poculum autem para vniciuque:
 Hi enim charissimi viri mea sunt in domo.
 Sic dixit: Patroclus autem dilecto paruit sodali.
 Sed is cacabum magnum apposuit ad ignis splendorem.
 In ipso autem tergum posuit ouis & pinguis capra.
 Imposuit etiam suis saginati scapulā abundantem pin-
 guedine.

Τῷ δ' ἔχειν Ἀυτομέδων, τήμνεν δ' ἄρα δῖος Ἀχιλλεύς.
 Καὶ τὰ μὲν ἔνι μίσυλλε, καὶ ἀμφ' ὀβελόισιν ἔπειρε.
 Πῦρ δὲ Μενοτιάδης δάϊεν μέγα ἰούσθεος φός.
 Αὐτὰρ ἔπει κατὰ πῦρ ἔκρη, καὶ φλόξ ἔμαράνθη,
 Ἀνδρακίλῳ σφρέσας, ὀβελὸς ἐρύπρωθε τάνυσσεν,
 Πάσσε δ' ἄλδος δειόιο, κρατὰ τάνω ἔπαείρας.
 Αὐτὰρ ἔπει ῥ' ὤπησε, καὶ εἰν ἐλεοῖσιν ἔχουσε,
 Πάτροκλ' ἔμν σῖτον ἔδωκεν ἐπένευε τρυπέζῃ
 Καλοῖς ἐν κωνόισιν. ἀτὰρ κρέα νείμεν Ἀχιλλεύς
 Αὐτὸς δ' ἀντίον ἔξεν Ὀδυσῆος δειόιο
 Τοίχῃ τῷ ἑτέρωιο δειοῖσι δὲ θυσιμ ἀνώγει
 Πάτροκλον ὃν ἐπέερον' ὁ δ' ἐν πυρὶ βάλλε θυηλά.
 Οἱ δ' ἐπ' ὀνείαδ' ἐτόιμα περικείμενα χεῖρας ἱαλλοσ.
 Αὐτὰρ ἔπει πόσιος καὶ ἐδντύος ἔξερων ἔντο,
 Νεῦσ' Αἴας Φοινικί, νόησε δὲ δεῖος Ὀδυσσεύς.
 Πλησάμενος δ' οἴνοιο δέπας, δείδεκτ' Ἀχιλλῆα,
 Χαῖρ' Ἀχιλλεῦ, δαιτὸς μὲν εἴσις ἔκ ἐπιδωαῖς,
 Ἡ μὲν ἐνὶ κλισίῃ Ἀγαμέμνονος Ἀτρείδαο,
 Ἡ δὲ καὶ ἐνθάδε νῦν· παρὰ γὰρ μενοικέα πολλὰ
 Δαίνυσθ'. ἀλλ' ἢ δαιτὸς ἐπιεράτῃ ἔργα μέμηλεν
 Ἀλλὰ λίλυ μέγα πῆμα, διοτρεφές, εἰσοσάντες,
 Δείδιμεν' ἐν δειῇ δὲ σωσέμεν ἢ ἀπολέσσει
 Νῆας εὐσέλμας, εἰ μὴ σὺ γὰρ δύσσαι ἀκλίω.
 Ἐγγὺς γὰρ νηῶν καὶ τείχεος ἄλλιν ἔδεντο
 Τρώες ὑπέρθυμοι πηλεκλειοῖτ' ἐπικυροσ,
 Κράμενοι πυρὰ πολλὰ κατὰ σρατόν, ἔδ' ἐπ' ἑασίν
 Σχίσσασθ', ἀλλ' ἐνὶ νηυσὶ μελαίνησι πεπέεσσι.
 Ζοὺς δὲ σφιν Κρονίδης ἐνδέξια σήματα φαίνων

Ἀσράπτι'

Huic. a. tenebat carnes Automedon: secabat. a. nobilis Achilles.

Ea quidē bene in minuta secabat, & in veribus figebat. Ignē autē Menetiadēs accēdebat magnū Deo similis vir. Sed postquam ignis deflagavit, & flamma extincta est, Prunas sternens veruā desuper extendit.

Inspersit autem sale sacro, à lapidibus eleuans.

At postquam assauit & in mensa culinaria sudit, Patroclus quidem panem accipiens, distribuit in mensa Pulchris in canistris: sed carnem distribuit Achilles.

Ipse autem ex aduerso sedit Vlysi diuino,

Pariete ex altero: diu autem sacrificare iussit

Patroclum suum sodalem, is verò in ignē iecit primitias:

Hi autē in epulas paratas, & appositas manus iniecerūt.

Sed postquam potus & cibi desiderium exemerunt,

Innuīt Aīax Phōnicī: intellexit autem nobilis Vlyssēs,

Implensq; vino poculum, propinauit Achilli.

Salue Achilles, epulis quidem equalibus non indigemus,

Et in tentorio Agamemnonis Atridae

Et hic nunc: adsunt enim grata multa

Ad epulanā: sed non conuiuij amabilis opera sunt cura,

Sed valde magnam cladem nobilissime aspicientes

Timemus: in dubio autem seruari vel perire

Naues bene transtratas, nisi tu induas virtutem.

Propè enim naues & munitiones castra posuerunt

Troiani superbi, longeq; euocati socij.

Accendent ignes multos in castris: neq; amplius aiunt

Retineri posse: sed naues nigras in uasuros esse.

Iupiter autem ipsis Saturnides prospera signa ostendens

Ἀσράπῃ· Ἐκίωρ δὲ μέγα δένει βλεμαίωνων,
 Μάινεται ὑπὸ πάλῳ, πῖσυν· Διὶ, ὅδε πῖπει
 Ἀνέρας ὅδε θεός. κρατερῆ δὲ ἐλύσα δέδυκεν.
 Ἀεζῆται δὲ τάχιστα φανήμεναι ἢ ὠδία·
 Στεῦται γὰρ νῆων ἀποκόψειν ἄκρα κέρυμβα,
 Ἀντάς τ' ἐμπρήσειν μαλερῶ πυρός. αὐτὰρ Ἀχαιῶς
 Διῶσιν παρὰ τῆσιν ἀτυζομένῳ ὑπὸ κελπυῖ.
 Ταῦτ' αἰνῶς δειδόμενος, κατὰ φρένα, μή οἱ ἀπειλὰς
 Ἐκτελέσῃσι θεοί· ἦ μιν δὲ δι' αἰσιμον εἶη
 Φθίδα ἐνὶ Τροίῃ ἐκὰς Ἀργεῖ· ἵπποβότοιο.
 Ἄλλ' ἄνα, εἰ μέμονας γε καὶ ὄψεσ' ἄρας Ἀχαιῶν
 Τειρομένους ἐρύεσθαι ὑπὸ Τρώων ὄρουμα γδῶ.
 Αἰτῶ τοι μετόπισθε ἄχθ'· ἔσεται ὅδε π μῆχος
 Περθιέντ'· κακῆ ἔσ' ἄκθ'· εὐρεῖν. ἀλλὰ πολὺ πρὶν
 Φεράζω ὅπως Δαναοῖσιν ἀλεξίσεις κακὸν ἡμῶν.
 Ὡπέπον, ἦ μὲν σὸι γε πατὴρ ἐπετέλλετο Πηλεὺς
 Ἡμαπ τῷ ὅτε σ' ἐν Φθίῃς Ἀγαμέμνονι παρέμπε,
 Τέκνον ἐμόν, κάρτ'· μὲν Ἀθιωαῖη τε καὶ Ἥρη
 Δάσυσσ', αἰὲν ἐδέλωσι. σὺ δὲ μεγαλήτορα θυμόν
 Ἴσθιν ἐν σῆδεσι. φιλοφροσύνη γὰρ ἀμείνων.
 Ληγόμεναι δ' ἔειδος κακομηχάνους, ὄφρα σε μάλλον
 Τίσωσ' Ἀργείων ἢ μὲν νέοι ἢ δὲ γέροντες.
 Ὡς ἐπέτελλ' ὀρέγων. σὺ δὲ λήθεαι. ἀλλ' ἐπὶ καὶ νῦν
 Πάυε, ἔα δὲ χόλον θυμαλγέα σὸι δ' Ἀγαμέμνων
 Ἀξία δῶρα δίδωσι μεταλλήξαντι χόλοιο.
 Εἰ δέ, σὺ μὲν μευ ἄκυσον, ἐγὼ δὲ κέ τοι καταλέξω
 Ὅσα τοι ἐν κλισίῃσιν ὑπέραγοτο δῶρ' Ἀγαμέμνων·
 Ἐπὶ ἀπύργου τείποδας, δέκα δὲ χρυσίοιο τάλαντα,

Fulgurat: Hec̄tor verò valde robore superbiens
 Furit terribiliter, fretus Ioue: nec quicquam honorat
 Homines neq₃ Deos; ingens autem ipsum rabies inuasit.
 Optat verò vt citissime appareat aurora alma.
 Sperat enim nauium abscindere summa rostra,
 Ipsasq₃ vrere ardenti igne: tum Gracos
 Interficere apud ipsas euectos fumo.
 Hac vehementer ego timeo animo, ne ei minas
 Perficiant dij: nobis autem iam fatale sit
 Interire in Troia longè ab Argo equis apto.
 Quare surge si vis, & quamuis serò, filios Achiuorum
 Afflictos libera à Troianorum tumultu.
 Ipsi tibi postea dolor erit: neque possibile
 Accepto incòmodo erit remediũ inuenire: sed multò antè
 Considera, vt Danais auxiliando repellas funestã diem.
 O amice profecto tibi pater praecepit Peleus
 Die illo, cum te ex Phthia Agamemnoni misit
 Fili mi, fortitudinem quidem Mineruaq₃ & Iuno
 Dabunt si voluerint, tu autem vehementem iram
 Contine in pect̄oribus, amicitia enim melior.
 Desine autem à contentione noxia, vt te magis
 Honorent Argiuorum & iuuenes & senes.
 Sic praeicipiebat senex: tu. v. oblitus es: sed tãtẽ nũc quoq₃
 Finem fac, & pone iram tristẽ: tibi autem Agamemnon
 Digna dona dat desinenti ab ira.
 Quod si vis tu me audias, ego verò tibi enumerabo
 Quot tibi in tentoriis promisit dona Agamemnon:
 Septẽ nondũ admotos igni tripodas, decemq₃ auri talẽta,

Αἰθωνας δὲ λέβητας εἴκοσι, δῶδεκα δ' ἵππους
 Πηγῆς, ἀθλοφόρους, οἳ ἀέθλια ποσσὶν ἄεοντο.
 Οὐκὲν ἀλήϊοι εἴη ἀνὴρ ᾧ τόσσα χυοίτο
 (Οὐδέ κεν ἀκτῆμων εἰπέμοιο χυοῖσι)
 Ὅσ' Ἀγαμέμνονος ἵπποι ἀέθλια ποσσὶν ἄεοντο·
 Δώσει δ' ἑπτα γυναικας ἀμύμονας, ἔργ' εἰδήσας,
 Λεσβίδας, ἃς, ὅτε Λέσβον εὐκμπένυλ' ἔλες αὐτὸς,
 Ἐξέλεδ', αἷ τότε κάλλι' ἐνίκων φύλα γυναικῶν,
 Τὰς μὲν τοι δώσει, μετὰ δ' ἔσεται λυτὸ τ' ἀπιύεσθαι
 Κύρην Βεισῆος· καὶ δὴ μὲγαν ὄριον ὀρεῖται
 Μήποτε τις ἐνῆς ὀπλήμεναι, ἠδὲ μιγῶναι,
 Ἡδέμεις ὄσιν ἀναξ, ἠτ' ἀνδρῶν, ἠτε γυναικῶν.
 Ταῦτα μὲν αὐτίκα πάντα παρέσεται· εἰ δέ κεν αὐτε
 Ἀσὺ μὲγα Πειάμοιο θεοὶ δώωσ' ἀλαπάξαι,
 Νῆας ἄλλας χρυσῆ καὶ χαλκῆ νηήσιναι
 Εἰσελθόν, ὅτε κεν δευτέρωμεθα λιτὴ δ' Ἀχαιοί.
 Τρωιάδας δὲ γυναικας εἴκοσιν αὐτὸς ἐλέσσει,
 Αἷ κε μετ' Ἀργείῃ Ἐλένῃ κάλλιςαι ἔσων,
 Εἰ δέ κεν Ἄργος ἰκοίμην Ἀχαικῶν, ἔσθαρ ἀρέθης,
 Γαμβρὸς κέν οἱ εἶσις· τίσει δέ σε Ἴσση Ὀρέση,
 Ὅς οἱ τιλύγες τρέφεται θαλίη ἐνὶ πολλῇ·
 Τρεῖς δέ οἱ εἰσὶ θυγατρὲς ἐνὶ μεγάροισιν ἐπιήκισθαι.
 Χρυσόθεμις καὶ Λαοδίχη καὶ Ἰφιάνασσα,
 Τῶν λυτὴ κ' ἐδέληθα φίλῃ ἀνὰ δόρον ἄγειναι
 Πρὸς οἶκον Πηληϊῆος, ὅδ' αὐτ' ὀπιμείλια δώσει
 Πολλὰ μάλ', ὅσ' ἔπω τις ἤν' ἐπέδωκε θυγατρὶ.
 Ἐπὶ δέ τοι δώσει εὐναίμενα πηροίεθρα.
 Καρδαμύλλῃ, Ἐνοπέῃ τε, καὶ Ἰρῷ ποίησαν,

Splendentes item lebetas viginti, duodecim etiam equos
 Validos, palmiferos: quæ præmia pedū velocitate reporta-
 Non pauper fuerit homo, cui tanta contingerent, (runt:
 Neq; inops valde preciosi auri:
 Quanta Agamemnonis equi præmia pedib. reportarunt.
 Dabit & septē mulieres pulcherrimas, operum scientes,
 Lesbias: quas, quando Lesbum fortunatam cepisti ipse,
 Delegit, quæ tunc pulchritudine vincebant genus mulierū.
 Has quidem tibi dabit; inter eas erit quam tunc abstulit
 Filiam Brisei: & insuper religioso iureiurando iurabit
 Nunquam cubile ascendisse neq; rem cum ea habuisse,
 Vt mos est, rex, & virorum, & foeminarum.
 Hæc quidem statim omnia aderunt: quod si posthac
 Urbem ingentem Priami dij dederint euertere
 Naues abundè auro & ære impleas
 Ingressus, quando diuidemus prædā Achivi.
 Troianas autem foeminas viginti ipse deligas
 Quæ post Argiuam Helenam pulcherrimæ fuerint.
 Si aut Argos peruenerimus Achaicum solum vberimum
 Gener ei eris, honorabit autem te equaliter Orestis.
 Qui ei vnicus educatur in magna rerum copia.
 Tres autem ei sunt filie in domo bene compacta:
 Chrysothemis, & Laodice, & Iphianassa:
 Harum quam volueris charā vxorem sine dote ducito
 Domum Pelei: ille verò dona dabit,
 Multa sanè, quanta nemo vnquam suæ donauit filia.
 Septem autem tibi dabit celeberrima oppida,
 Cardamylem, Enopemq; & Hiram herbosam:

Φηράς τε Ζαθέας, ἢ δ' Ἀνθεϊαν βαδύλειμον,
 Καλλῷ τ' Αἰπειαν, καὶ Πήδασον ἀμπελόεσσαν.
 Πᾶσαι δ' ἐγγὺς ἀλός νεάται Πύλλῃ Ἡμαδόντι Θ.
 Ἐν δ' ἄνδρες ναῦσι, πολὺ ῥίλιες, πολυεῦται,
 Οἳ κε σε δωτῆνσι θεὸν ὡς πμήθησι,
 Καὶ τοι ὑπὸ σιήπρω λιπαρὰς τελέεσι θέμιστας.
 Ταῦτά κέ τοι τελέσειε μεταλλήξαντ ἥλοιο.
 Εἰ δέ τοι Ατρείδης μὲν ἀπήχθετο κηρῶδι μᾶλλον,
 Αὐτὸς, καὶ τὸ δῶρα. σὺ δ' ἄλλως περ Παναχαῖος
 Τειρομένης ἐλέαιρε κατὰ στρατὸν, οἷσε θεὸν ὡς
 Τίσασθ' ἢ γάρ κέ σφι μέγα κῆδος ἄεριο.
 Νῦν γάρ κ' Ἐκτορ, ἔλοισ, ἐπεὶ ἂν μάλα κοί χειρὸν ἔλθῃ,
 Λύσαν ἔχων ὀλοαῖ. ἐπεὶ ἔπν' ἀφισιν ὁμοῖον
 Οἳ ἔμεναι Δαναῶν ὡς ἐν δαΐδε νῆες ἔνεικαν.

Τὸν δ' ἀπαμειβόμενος προσέφη πῶδας ὠκὺς Ἀχιλλεύς,
 Διοχλῆς λαερτιάδῃ πολυμήχαν' Ὀδυσσεῦ,
 Χρὴ μὲν δὴ τὸν μῦθον ἀπιλεγέως ἀποιπεῖν,
 Ἡ περ δὴ φρονέω τε, καὶ ὡς τετελεσμένον ἔσται,
 Ὡς μὴ μοι τρύζητε παρήμενοι ἄλλοθεν ἄλλ' Θ.
 Ἐχθρὸς γάρ μοι κείν' ὁμῶς Αἰθιο πύλησιν,
 Ὃς χ' ἔτερον μὲν κούδει ἐνὶ φρεσὶν, ἄλλο δ' ἐβάζει.
 Αὐτὰρ ἐγὼν ἐρέω ὡς μοι δοκεῖ εἶδ' αἰετα.
 Οὐτ' ἐμεγ' Ατρείδῃ ἀγαμέμνονα πεισέμεν οἶω.
 Οὐτ' ἄλλως Δαναῶς, ἐπεὶ ἔκ' ἄρα τῆς χάρις ἦεν,
 Μάρνασθαι δηΐοισι μετ' ἀνδράσι νωλεμές αἰεί.
 Ἴση μοῖρα μένοντι, καὶ εἰ μάλα τις πολεμίζοι.
 Ἐν δ' ἴῃ πμῆ ἢ μὲν κηκος ἢ δὲ καὶ ἐσθλός
 Κάτθαν' ὁμῶς ὃ τ' ἀεργὸς ἀνὴρ, ὃς τε πολλὰ ἐοργῶς.

Pherasq; diuinas, & Antheam pratosam,
 Pulchramq; Aepcam, & Pedasum vitiferam:
 Omnes autem propè mare habitantur Pyli arenosi.
 Inq; viri habitāt multas pecudes multosq; boues habētes,
 Qui te donis tanquam Deum honorabunt,
 Et tibi sub sceptro lata colent iura.
 Hac tibi praestabit cessanti ab ira.
 Quid si tibi Atrides inuisus est ex animo magis,
 Ipse & eius munera: tu saltem ceteros Gracos
 Oppressos miserator in castris qui te deum veluti
 Honorabunt: certè. n. ipsis valde magnā gloriam referes.
 Nunc. n. Hectorē interficies cum proxime tibi accesserit.
 Rabiem habens perniciosam: nam neminē putat similem
 Sibi esse Danaorum quos huc naues vexerunt.

Hunc vicissim allocutus est pedibus velox Achilles:
 Nobilissime Laertiade, sapientissime Vlysses,
 Oportet sanè responsum apertè dare
 Quemadmodum sentio, & quemadmodum futurum est.
 Vt non mihi obstrepatis assidentes aliunde alius.
 Inimicus enim mihi ille aequè ac inferni portæ
 Qui aliud quidem occultat animo, aliud verò loquitur.
 Ego verò dicam, ut mihi videtur esse optimum.
 Neq; mihi Atridem Agamemnona persuasurum puto.
 Neq; alios Gracos: quoniam nulla gratia erat
 Pugnare hostibus cum viris assidue semper.
 Aequa pars cessanti ac si acriter quis pugnet,
 Inq; eodem honore tum ignauus, tum fortis
 Occumbit aequè ociosus vir ac bene negotiosus,

Οὐδέ μοι περὶ κενταυροῖσι παρὰ δὸν ἄλλα θυμῷ,
 Αἰεὶ ἐμὴν ψυχὴν παρὰ βαλλόμενον πολέμιζεν.
 Ὡς δ' ὄρνις ἀπὸ νηυσὶ νεοσσῶσι προφέρειται
 Μάστιξ ἐπεὶ κε λάβῃσι, κακῶς δ' ἄρα οἱ πέλει αὐτῆ·
 Ὡς καὶ ἐγὼ πολλὰς μὲν ἀπύπνους νύκτας ἔαυτον,
 Ἡματι δ' αἰματόεντα δῖεπρησον πολέμιζων
 Ἀφράσι μαρναμένοις ὄρων ἔνεκα φρετέρων.
 Δώδεκα δὴ σὺν νηυσὶ πόλεις ἀλάπαξ ἀνδρώπων
 Πάχος δ' ἐνδεκάφημι κατὰ Τροίην εἰβώλον.
 Τάων ἐκ πασῶν κειμήλια πολλὰ καὶ ἐδ' ἄλ'
 Ἐξελόμην, καὶ πάντα φέρων ἀγαμέμνονι δόσκον
 Ἀτρείδῃ· ὃ δ' ὄπιθε μένων παρὰ νηυσὶ δῆσι.
 Δεξάμενον δὲ παῦρα διασίσκετο, πολλὰ δ' ἔχουσε·
 Ἀλλὰ δ' αἰεὶ ἤεσσι δίδου γέρας καὶ βασιλευσσι·
 Τοῖσι μὲν ἐμπεδου κείτα, ἐμοῦ δ' ἀπὸ μένους Ἀχαιῶν
 Εἴλετ'· ἔχει δ' ἄλοχον θυμαρτέα, τῆ παρειαῖον
 Τερπείδω· τί δὲ θεὶ πολέμιζέμεναι Τρώεσσι
 Ἀργείους; τί δὲ λαὸν ἀνήγαγρον ἐνθάδ' ἀγείρας
 Ἀτρείδης; ἢ ὄχ' Ἠλένης ἔνεκ' ἠὲ κόμοιο,
 Ἡμῶνοι φιλέουσ' ἀλόχους μερόπων ἀνδρώπων
 Ἀτρείδαι, ἐπεὶ ἢ ὅς τις ἀγαθὸς καὶ ἐχέφρων
 Τῶν αὐτῶ φιλέει καὶ κήδετα, ὡς καὶ ἐγὼ τῶν
 Ἐκ θυμῷ φίλεον, δευκτιητῶν περ ἔβουον.
 Νῦν δ' ἐπεὶ ἐκ χειρῶν γέρας εἴλετο, καὶ μ' ἀπάτησε.
 Μῆ μεν παρὰ τῶν εὖ ἐδὸτ'· εἰδέ με πείσει.
 Ἀλλ' Ὀδυσσεύ, σὺν σοὶ τε καὶ ἄλλοισιν βασιλευσσι,
 Φραζέσθω νῆεσσι ἀλεξέμεναι δῆιον πῦρ.
 Ἡ μὲν δὴ μάλα πολλὰ πονήσασα νόστον ἐμείο,

*Nec mihi quicquā superest, postquā pertuli labores animo
 Semper meam animam exponens ad pugnandum.
 Sicut autem avis implumibus pullis affert
 Escam, postquam quæserit, malè autem ei est ipsi.
 Sic & ego multas quidem insomnes noctes duxi:
 Dies autem cruentos exegi pugnando,
 Cum viris præliantibus, vxorum gratia suarum.
 Duodecim vtiq; classe ciuitates vastavi hominum:
 Pedeſter verò vndecim aio, circa Troiam glebosam.
 His omnibus ex thesauros multos & pretiosos
 Diripui, & omnia ferens Agamemnoni dabam
 Atridæ: hic verò remanens ad naues veloces,
 Accipiens, pauca diuidebat, multa autem retinebat:
 Alia verò principibus dabat munera & regibus.
 His quidē sua firma manent, à me verò solo inter Græcos
 Abstulit. habet autem vxorē charam: cū ea concumbens
 Delectetur, quid autem oportet bellare cum Troianis
 Argiuos? quid verò exercitum adduxit huc coactum
 Atrides? an non Helena causa pulchricoma?
 An soli diligunt vxores variis linguis loquērium hominū
 Atridæ? nam quisquis fortis, & prudens est
 Suam ipſius amat & curat, vt & ego hanc
 Ex animo amabā, captiuā quāuis existantē. (fraudaui,
 Nūc. a. postquā è meis manib. præmium eripuit, & me
 Ne me tentet bene gnarum: non enim mihi persuadebit.
 Verum ò Vlyſſes tecumq; & aliis regibus,
 Curet à nauibus propellere hostilem ignem.
 Sanè quidem iam per multa fecit sine me:*

Καὶ δὴ τείχε' ἔδειμε, καὶ ἦλασέ τ' ἄφρον' ἐπ' αἰπῷ
 Εὐρείαν, μεγάλλω, ἐν δὲ σκόλοπας κατέπηξεν.
 Ἀλλ' ἔδ' ὡς διώαται δῖος Ἑκτορ' ἀνδροφόνιο
 Ἰσθιν. ὄφρα δ' ἐγὼ μετ' Ἀχαιοῖσιν πολέμιζον,
 Οὐκ ἐδέλεσκε μάχην ἀπὸ τείχε' ὀρνύμεν Ἐκίωρ.
 Ἀλλ' ὅσον ἔς Σχεῖας τε πύλας καὶ φηρὸν ἴκηνεν.
 Ἐνθά ποτ' οἶόν ἐμιμνε, μόγις δὲ μευ ἔκφυγον ὄρμηλ'·
 Νῦν δ' ἐπεὶ ἔκδέλω πολέμιζεν Ἐκίοι δῖω,
 Ἀΰειον ἰσθ' Διὶ βρέξας καὶ πᾶσι θεοῖσι,
 Νηήσας εὐνήσας ἐπιπύ ἀλαδὲ περὲρουσσω,
 Οὐρα (λύ' ἐδέληθα, καὶ αἰ κέν τοι τὰ μεμῆλη')
 Ηεὶ μάλ' Ἑλλήσποντον ἐπ' ἰχθυόεντα πλεόστας
 Νηῆσας ἐμάς, ἐν δὲ ἀνδρας ἐρεσέμεναι μεμαῶτας.
 Εἶ δέ κεν εὐπλοῖω δῶν κλυτὸς Ἐνγούσιω,
 Ηματὶ κεν τριτάτῳ Φηθίω εἰέβωλον ἰοίμην.
 Ἔστ δέ μοι μάλα πολλὰ, τὰ κάλλιπον ἐνθάδε ἔρρον,
 Ἄλλον δ' ἐνθένδε χρυσὸν καὶ χαλκὸν ἐρυθρὸν,
 Ἡ δὲ γυναικῶν εὐζώνων, πολλὸν τε σίδηρον.
 Ἀξομαι, ἄσ' ἐλαχρόν γε γέρας δέ μοι ὅς περ ἔδωκεν
 Αὖτις ἐφ' ὑβείζων ἔλετο κρείων Ἀγαμέμνων
 Ἀτρείδης· τῷ πᾶντ' ἀρρεθόμενος ὡς ὀπιτέλλω,
 Ἀμφαδόν' ὄφρα καὶ ἄλλοι ὀπισυζώντων Ἀχαιοί,
 Εἰπνὰ πῶς Δαναῶν ἐπ' ἔλπεται ἐξαπατήσειν,
 Αἰὲν ἀναυδαίω δῖοι μὲν ἔσθ'· ἔδ' ἂν ἔμοιγε
 Τετλαίη, κινεὸς περ ἐὼν, εἰς ὅπια ἰδέσθαι.
 Οὐδέ π' οἱ βυβλάς συμφράσομαι, ἔδ' ἐμὲν ἔρρον,
 Ἐκ γὰρ δὴ μ' ἀπάτησε καὶ ἦλιπεν, ἔδ' ἂν ἔτ' αὖτις
 Ἐξαπαφοῖτ' ἐπέεσσιν, ἄλλος δέ οἱ, ἀλλὰ ἔκμηλ'

Ἐρρέτω.

Et iam munitiones edificavit, & fossam duxit ad ipsas
 Latas, altam, inq; ipsa fudes defixit.
 Sed ne sic quidem potest vim Hectoris hominum occisorum
 Coercere: dum autem ego inter Gracos pugnabam,
 Non volebat pugnam procul à mœnibus ciere Hector.
 Sed tantum ad Scaëas portas & sagū perueniebat. (per
 Ibi aliquādo me solū expectavit: vixq; meū effugit im-
 Nunc verò quoniam nolo pugnare cum Hectore nobili
 Cras sacra Ioui faciens & omnibus diis,
 Oneratis bene nauibus postquam in mare deduxero:
 Videbis, si volueris, & si tibi hac cura fuerint,
 Mane summo Hellepontum per piscosum nauigantes
 Naues meas: inq; ipsis viros remigandi cupidos.
 Si autem prosperā nauigationē dabit inclytus Neptunus,
 Die sanè tertio ad Phthiam glebosam peruenero.
 Sūt. a. mihi pmulta facultates, quas reliq; cū huc p̄ditus
 Aliud verò hinc aurum, & æs rubrum, (venirem.
 Et feminas graciles, splendidumq; ferrum
 Afferam quæ acquisiui: premium autem mihi qui dedit,
 Rursus per contumeliam abstulit rex Agamemnon
 Palam vt & alij indignentur Graci,
 Si quem Danaorum adhuc sperat defraudare.
 Semper impudentia indutus, non tamen me
 Ausit impudentissimus licet sit, intueri.
 Neq; cum eo consilia communicabo, neq; facta.
 Nam iam me decepit & offendit: neq; item rursus
 Imponet verbis: sat autem sibi, sed tacitus

Pereat:

Ἐρρέτω. ἐν γάρ οἱ φρένας εἴλετο μηπίετα Ζεὺς.
 Ἐχθρὰ δέ μοι τῷ δῶρα, τίω δέ μιν ἐν χερσὶ ἀΐση.
 Οὐδ' εἴ μοι δεκάκις καὶ εἰκοσάκις τόσα δόνη
 Ὅσα τέ οἱ νῦν ὄντι. καὶ εἴ ποθεν ἄλλα χήροιστο,
 Οὐδ' ὅσ' ἔς Ὀρχομένον ποπινώσεται, ἢ δ' ὅσα Θήβας
 Αἰγυπτίας, ὅδι πλεῖστα δόμοις ἐν κτήματα κείται,
 Αἱ δ' ἑκατόμυλοι εἰσι, δηκόσιοι δ' ἀν' ἐχάστω
 Ἀνέρες ἐξοιχνεῖσι σὺν ἵπποισι καὶ ὄχεσφιν·
 Οὐδ' εἴ μοι τόσα δόνη ὅσα ψάμαδος τε κόνις τε,
 Οὐδέ κεν ὡς ἐπὶ θυμὸν ἔμῳ παίσει Ἀγαμέμνων,
 Πείν γ' ὑπὸ πάσῳ ἐμοὶ δόμεναι θυμολγά λάβω.
 Κέρω δ' ἢ γαμέω Ἀγαμέμνονα Ἄτρείδω.
 Οὐδ' εἴ χρυσὴν Ἀφροδίτην καλλῶ εἰρίζει,
 Ἐργα δ' Ἀθωαῖη γλαυκῶπιδι ἰσφαεῖζοι,
 Οὐδέ μιν ὡς γαμέω ὁ δ' Ἀχαιῶν ἄλλον ἔλεδω
 Ὅς τις οἱ τ' ἐπέοικε, καὶ ὅς βασιλῆυτέρος ὄντι.
 Ἦν γὰρ δὴ με σῶσι θεοὶ, καὶ οἳ καδ' ἴκωμαι,
 Πηλεὺς δῶ μοι ἔπειτα γυναιῖκα γαμέσεται αὐτός.
 Πολλὰ δ' Ἀχαιῖδες εἶπῶν ἀν' Ἑλλάδα τε Φθίω τε.
 Κῆρα ἀεισίων οἱ τε πολίεδρα ῥύονται,
 Τάων λῶν κ' ἐθέλοισι φίλῳ ποιοῖσιν ἄκοπιν·
 Ἐνθα δέ μοι μάλα πολλὸν ἐπέστυτο θυμὸς ἀγνώωρ
 Γήμασι μνησῆν ἄλοχον, εἰκῆσαν ἄκοπιν,
 Κτήμασι τέρπεσθαι πὰ γέρον ἐκπῆσατο Πηλεὺς·
 Οὐ γὰρ ἐμοὶ ψυχῆς ἀντάξιον, ἢ δ' ὅσα φασὶν
 Ἴλιον ἐκπῆσαι ἐν ναύομενον πολίεδρον
 Τοπείν ἐπ' εἰρηνῆς, πείν ἔλεθεῖν ἦμας Ἀχαιῶν.
 Οὐδ' ὅσα λαῖν' ἢ ἕδος ἀφύτορος ἐντὸς ἔεργει

*Pereat: nam ei mentem ademit sapientissimus Iupiter
 Inuisa. a. mihi eius dona: honoro. a. eum aequè atq; Carens
 Neq; si mihi decies, ac vicies totidem daret
 Quot ei nunc sunt, & si alicunde alia accesserint.
 Aut quot Orchomenon importantur, aut quot Thebas
 Aegyptias, vbi multa in domibus opes repositæ sunt,
 Quæ centū habent portas, ducenti aut per vnamquamq;
 Viri egrediuntur equis, & curru vecti.
 Neq; si mihi tot daret quot arenaq; puluisq;
 Ne sic quidē amplius animū meum flectet Agamemnon
 Priusquam mihi det pœnas pro tota acerba contumelia.
 Filiam autē non ducam in vxorē Agamemnonis Atridae.
 Etiam si cum aurea Venere pulchritudine certet,
 Operibus autem Mineruæ casta par sit
 Ne sic quidem ducā: ipse verò Achiuorum alium eligat,
 Qui ei conueniat, & qui dignitate præstantior sit.
 Si enim iam me seruent dij & domum perueniam,
 Peleus mihi tunc vxorem desponsabit ipse.
 Multa autem Achiuæ sunt in Hellade Phthiaq;
 Filia Principum qui vrbes tuentur
 Harum quam voluero dilectam faciam vxorem.
 Illic autem mihi plurimum appetit animus generosus,
 Ducta legitima vxore, apta coniuge,
 Possessionibus delectari, quas senex acquisiuit Peleus.
 Nihil. n. mihi tati est, ac vita, ne ea quidē fortunæ, quas
 Ilium habuisse fortunatam vrberem, (aiunt
 Antē in pace, quàm appulissent filij Achiuorum
 Vel ea, quas lapideum limen iaculatoris intus continet*

Φοῖβη Ἀπόλλωνος Πυθοῖ ἐνὶ πετρῆεσσι.
 Ληῖσοι μὲν γάρ τε βόες καὶ ἵφια μῆλα,
 Κρητοὶ δὲ τρίποδες τε καὶ ἵππων ξανθὰ κέρυια.
 Ἀνδρὸς δὲ ψυχὴ πάλιν ἔλθειν ὅτε ληῖσῃ,
 Οὗδ' ἔλεπῃ, ἐπεὶ ἄρ κεν ἀμείψεται ἔρκος ὀδόντων.
 Μήτηρ γάρ τε με φησὶ θεὰ Θέτις ἀργυρόπεζα
 Διγθαδίας κῆρας φερέμεν δανάτοιο τέλει δέ.
 Εἰ μὲν κ' αὖτις μένων Τρώων πόλιν ἀμφιμάχομαι,
 Ὀλετο μὲν μοι νόσος, ἀτὰρ κλέος ἄφδιτον ἔσται.
 Εἰ δέ κεν οἴκη δ' ἴκωμαι φίλῳ ἐς πατρίδα γαῖαν,
 Ὀλετό μοι κλέος ἐδολόν, ἐπὶ δὴεν δέ μοι αἰὼν
 ἔσεται, ὅδε κέ μ' ἄκη τέλει δανάτοιο κίχην.
 Καὶ δ' ἂν τοῖς ἄλλοισιν ἐγὼ παραμυθησάμην
 Οἴκη δ' ἀποπλείειν· ἐπεὶ ἔκείπῃ δῖε τεύχεωρ
 Ἰλίου ἀπεινῆς· μάλα γδ' ἔθεν εὐρυπόπα Ζεὺς
 Χεῖρα ἑλὼ ὑπέρερχε, τεταρσῆχαι δὲ λαοί.
 Ἀλλ' ὑμεῖς μὲν ἴοντες ἀεισήεσιν Ἀχαιῶν
 Ἀγγελίῳ ἀπόφαδε, τὸ γὰρ γέρας ὅτι γέροντων.
 Ὀφρ' ἄλλῳ φερέζωνται ἐπὶ φρεσὶ μῆτιν ἀμείνω,
 Ἡ κέ σφιν νῆας τε σῆη καὶ λαὸν Ἀχαιῶν
 Νηυσὶν ἐπὶ γλαφυρῆς· ἐπεὶ ἔσφισιν ἦδε γ' ἐτόιμη,
 Ἦν νῦν ἐφρέσαντο, ἐμεῦ ἀπομυθίσαντο.
 Φοῖνιξ δ' αὖτις παρ' ἄμμι μένων κατακοιμηθήτω,
 Ὀφραῖ μοι ἐν νῆεσσι φίλῳ ἐς πατρίδι' ἔπιπται
 Ἀΐειον, ἧ δ' ἐδέλησιν ἀνάγκη δ' ἔπ μιν ἄξω.
 Ὡς ἔφαθ'· οἱ δ' ἄρα πάντες ἀκλῆν ἐρχόντο σὼπῃ,
 Μῦθον ἀγασάμενοι μάλα γδ' κρατερῶς ἀπέειπεν.
 Ὅψι δὲ δὴ μετέειπε γέρον ἱππηλάτα Φοῖνιξ,

Phœbi Apollinis Pytho in saxosa
 Parabiles namq; boues & pingues oues,
 Parabiles & tripodes, & equorum flaua capita:
 Viri autem anima neq; reuocatu facilis,
 Neq; quæsitu, postquam transiuerit septum dentium:
 Mater enim me dicit dea Thetis argenteis pedib. insignis,
 Duas parcas ferre mortis ad finem.
 Si manens hoc loco, ad urbem Troianorum pugnauero,
 Peribit quidem mihi reditus, sed gloria immortalis erit:
 Quod si domum reuertar dilectam in patriam terram,
 Peribit mihi gloria bona: diuturnum verò mihi æuum
 Erit, neq; me celeriter finis mortis deprehendet.
 Quin aliis quoq; ego suasurim
 Domum redire: quia non amplius inuenietis exitum
 Ilij excelsi: valde enim ipsum altitonans Iupiter
 Manu sua protegit, & animo confirmata sunt copia.
 Sed vos euntes principibus Achiuorum
 Nuntium renuntiate (hoc enim manus est legatorum)
 Vt aliud ineant animo consilium melius,
 Quod ipsis naues seruet & exercitum Achiuorum
 Nauibus in concavis: quoniam non ipsis hoc prodest,
 Quod nunc excogitant, me iram ponente,
 Phœnix autem hic apud nos manens, cubet.
 Vt me in nauibus charam in patriam sequatur
 Cras, si voluerit: vi autem neutiquam eum abducam.
 Sic dixit, hi autem omnes conticuerunt silentio,
 Responsum mirati: admodū enim præfractè recusauerat.

Οὐδὲ δὲ δὴ μετέπειπε γέρον ἱππηλάτα Φοῖνιξ,
 Δάκρυ' ἀναπρήσας, πρὸς δὲ δῖε νηυσὶν Ἀχαιῶν.

Εἰ μὲν δὴ νόσον γε μετὰ φρεσὶ φαίδιμ' Ἀχιλλεύῳ
 Βάλλεαι, ὅδ' ἐπὶ πάμπαν ἀμύνειν νηυσὶ δοῆσθαι
 Πῦρ ἐδέλεις αἰδήλιον· ἐπεὶ χόλον ἔππεσε θυμῷ.
 Πῶς ἂν ἔπειτ' ἀπὸ σείο φίλον τέκος· αὐδὶ λιπαίρην
 Οἴῳ, σὸι δέ μ' ἔπεμπε γέρον ἱππηλάτα Πηλεὺς
 Ἥματι τῷ ὅτε σ' ἐν Φθίῃς Ἀγαμέμνονι πέμπει
 Νήπιον, ἔπο εἰδὸς ὁμοίῳ πολέμοιο,
 Οὐδ' ἄργερόν, ἵνα τ' ἀνδρες ἀειπρεπέες τελέθουσι.
 Τῶν γὰρ με περὶ κει δὶ διασκέμεναι τίδε πάντα,
 Μύθων τε ῥητῶν ἔμεναι, περικτῆρά τε ἔργων.
 Ὡς ἂν ἔπειτ' ἀπὸ σείο, φίλον τέκος, ἔκ ἐδέλοισι
 Λείπεθ', ὅδ' εἴ κέν μοι ἱποσάηι θεὸς αὐτὸς,
 Γῆρας ἀποξύσας, θήσειν νέον ἠβώωντα,
 Οἶον, ὅτε πρῶτον λίπον Ἑλλάδα καλλιγύναικα,
 Φύγων νείκεα πατρὸς Ἀμύντορος Ὀρμενίδαο,
 Ὃς μοι παλλακίδος πᾶσι χάσαστο καλλικόμοιο,
 Τῷ αὐτὸς φιλέεσκεν, ἀπμάζεσκε δ' ἄκοιπν,
 Μητέρ' ἐμὴν ἠδ' αἰὲν ἐμὲ λισέσκετο γύνων
 Παλλακίδι περμιγύναι, ἵν' ἐχθῆρει γέροντα·
 Τῆ' ἐπιτόμιον, καὶ ἔρεξα. πατὴρ δ' ἐμὸς ἀπὸκ' οὐδέεις
 Πολλὰ χεπηθῆτο, συγχεῖς δ' ἐπεκέκλετ' ἑρηνῦς,
 Μήποτε γύναισιν οἷσιν ἐφέσασθαι φίλον ἦδ'
 Ἐξ ἐμέθεν γεγαῶτα. θεοὶ δ' ἐτέλειον ἐπαρῆς,
 Ζεὺς τε χεταρθῆναι, καὶ ἔπαυη Περσεφόνεια.
 Ἐνδ' ἐμοὶ ἔκεπὶ πάμπαν ἐρηγῆται ἐν φρεσὶ θυμὸς

Πατρὸς

Tandem verò interlocutus est senex equitator Phœnix:
 Lacrymas exprimens: timebat, n. valde nauib. Achiuorū:
 Si iam reditum animo clarissime Achilles
 Cogitas, neq. omnino auertere nauibus velocibus
 Ignem vis exitialem, quoniam ira incidit in animum:
 Quomodo postea à te chare fili hic remaneam
 Solus? tecum verò me misit senex equitator Peleus
 Die illo, quando te ex Phthia Agamemnoni misit
 Infantem; imperitum adhuc, communiter grauius belli,
 Et concionum: vbi homines illustres sunt:
 Huius rei gratia me misit vt docerem ista omnia,
 Dicendiq. præceptor essem, actorq. rerum.
 Idcirco à te dilecte fili nolim
 Remanere, etiam si mihi promitteret deus ipse
 Senectutē abradens, facturū me iuuenem pubescentem:
 Qualis cum primū liqui Helladē pulchras mulieres ha-
 Fugiens iurgia patris Amyntoris Ormenida, (uentem
 Qui mihi ob pellicem irascebatur pulchricomam,
 Quam ipse diligebat: nec honorabat vxorem,
 Matrem meam: hac autem semper me orabat supplex,
 Vt cum pellice miscerem, vt odio haberet senem.
 Huic obediui & feci, pater autem meus statim suspicatus
 Multa imprecatus est: odiosas verò inuocabat Diras,
 Ne vnquam genibus suis imponeretur dilectus filius
 Ex me genitus. dij autem ratas fecerunt imprecationes.
 Iupiterq. infernus & dura Proserpina.
 Tūc me nō amplī omnino retinebat in præcordiis anim?

H 2

Patris

Πατρὸς χωμένοιο κατὰ μέγαρον ἐρωφᾶσθαι.
 Ἡ μὲν πολλὰ ἔσται καὶ ἀνεψιοὶ ἀμφὶς ἔοντες
 αὐτῷ λισόμενοι κατεργήτορον ἐν μεγάροισι·
 Πολλὰ δὲ ἴφια μῆλα καὶ εἰλίποδας ἑλικτὰς βῆς
 Ἐσφάζον, πολλοὶ δὲ σῦες θαλάδωντες ἀλοιοφῆ
 εὐόμενοι τανύοντο διὰ φλογῶς Ἡφαίστιο·
 Πολλὸν δ' ἐκ κερᾶμων μέθυ πίνετο τοῖο γέροντος·
 εἰνάνυχες δέ μοι ἄμφ' αὐτῷ παρὰ νύκτας ἱάνον,
 οἱ μὲν ἀμειβόμενοι φυλακτὰς ἔχον ἕδ' ἑσπεῖ
 Πῦρ ἔτερον μὲν ὑπ' αἰθῶσῃ εὐρυκρέσθ' αὐληῆς,
 Ἄλλο δ' ἐνὶ προθύρῳ, προθύρῳ θαλάμοιο θυρῶν.
 Ἄλλ' ὅτε δὴ δεκάτη μοι ἐπῆλυθε νύξ ἐρεβεννή,
 καὶ τότε ἔγῳ θαλάμοιο, δύρας πυκινῶς ἀραργίας
 Ῥήξας ἐξῆλθον, καὶ ὑπὲρδορον ἔρκιον αὐληῆς
 Ῥεῖα, λαδῶν φύλακτὰς τ' ἀνδρας, δμῶας τε γυναικτας·
 Φεῦρον ἔπειτ' ἀπάνευθε δι' Ἑλλάδος εὐρυχόροιο,
 Φθίῳ δ' ἐξικόμην εἰσιβάλακα μητέρα μῆλων,
 Ἐς Πηλιῶν ἀναχθ' ὃ δέ με προθύρων ὑπέδεκτο,
 καὶ με φίλησ' ὡσεὶ τε πατῆρ' ὄν παῖδα φιλήσῃ
 Μῆνον, τηλύγετον, πολλοῖσιν ἐπὶ κτεάτεσσι·
 καὶ μ' ἀφνειὸν ἔθηκε, πολλὸν δέ μοι ὄπασσε λαόν·
 Νᾶϊον δ' ἐχαρπύω φθίης, Δολόπεισιν ἀνάσπων·
 καὶ σε τοσούτων ἔθηκε θεοῖς ἐπιέκελ' Ὀχλιδῷ,
 ἐκ θυμῷ φιλέων, ἐπὶ ἔκ ἐδέλεσες ἄμ' ἄλλῳ
 οὐτ' ἔς δαῖτ' ἰέναι, ἕτ' ἐν μεγάροισι παῖσασθαι·
 Πείν γ' ὅτε δὴ σ' ἐπ' ἐμοῖσιν ἔγῳ γένασσι καδίσις,
 Ὀψθ' ἑτ' ἄσσυμι προσημάτων, καὶ οἶνον ὀπιζών,

Πολλάκι

Patris irati en domo versari.
 Certè quidè multū civis & consanguinei circumstantes
 Me ipsum orantes retinebant in adibus.
 Multas autem pingues oves & flexi pedes nigros boues
 Mactabant; multi autem suos florentes pinguedine
 Assati extendebantur per flammam ignis:
 Multum autem ex doliis vinum bibebatur ipsius senis.
 Per nouem noctes autem circa me ipsum dormierunt:
 Atq; hi p vices custodias habebāt, neq; vnquā extingue-
 Ignis, alter quidem in porticu bene munita aula, (barur
 Alter autem in vestibulo ante thalami fores:
 Sed quando iam decima mihi aduenit nox obscura,
 Tunc ego thalami foribus aptè compactis,
 Effractis exiui, & transilij septum aule
 Facile, latens custodesq; viros, famulasq; mulieres.
 Fugi postea longè per Helladem spaciosam:
 Ad Phthiam. a. veni glebosam, feracem ouium,
 Ad Peleum regem: hic autem lubens suscepit,
 Et me amauit vt pater suum filium amauerit,
 Solum, vnicum multis in possessionibus:
 Et me diuitem fecit, multū autem mihi dedit populum.
 Habitabā autē in extrema Phthia Dolopibus imperans.
 Et te tantum feci, ὃ diis par Achilles,
 Ex animo diligens: quoniam nolebas cum alio,
 Neq; ad conuiuium ire, neq; in adibus cibum sumere,
 Antequam te meis ego genibus impositum,
 Obsonioq; satiaui secto antea, & vino dato.

H 3

Sape

Πολλά μοι κατέδενους ἐπὶ σήθεος χιτῶνα
 Οἶνον ἀποβλύζων ἐν νηπιῇ ἀλεγεινῇ·
 Ὡς ἐπὶ σοι μάλα πόλλ' ἔπαδον, καὶ πόλλ' ἐμόγησα,
 Τὰ φρονέων, ὃ μοι ἔπ' θεοὶ γόνον ἐξετέλειον
 Εἴς μευ' ἀλλά σε παῖδα θεοῖς ἐπιεικέλ' Ἀχιλλεῦ
 Ποιοῦμι, ἵνα μοὶ ποτ' ἀεικέλοισι γόν ἀμύνης.
 Ἀλλ' Ἀχιλλεῦ, δάμασον θυμὸν μέγαν· εὐδέ π' σε χεῖρ
 Νηλεῆς, ἦτορ ἔχειν' σπειροὶ δέ τε καὶ θεοὶ αὐτοί,
 Τῶν περ καὶ μείζων ἀρετῆ, πμῆ τε βίη τε.
 Καὶ μὲν τῆς θυέεος καὶ εὐχαλῆς ἀραῆσι,
 Δοιεῖτε, κνίσση τε παρατραπῶσ' ἀνδρωποὶ
 Διοσόμενοι ὅτε κέν τις ὑπερβῆη καὶ ἀμάρτη.
 Καὶ γάρ τε λιταὶ εἰσι Διὸς κῆρα μεγάλοιο,
 Χωλαί τε, ῥυσταί τε, παρὰ βλάπτει τ' ὀφθαλμῶ.
 Αἰετὰ τε καὶ μετόπιθ' ἄπης ἀλέγρουσι κίσσαι.
 Ἡ δ' Ἀθηναίη τε καὶ ἀρτίπυθ', ἔνεκα πάσας
 Πολλὸν ὑπεκπερθεῖε, φθάνει δέ τε παῶσαν ἐπ' αἶαν
 Βλάπτουσ' ἀνδρώπους· αἰ δ' ἐξακέονται ὅπιοισι.
 Ὅς μὲν τ' αἰδέσεται κέρας Διὸς ἄσπον ἰούσας.
 Τὸν δὲ μέγ' ὠνήσων, καὶ τ' ἐκλυον οὐξαμένοιο·
 Ὅς δέ κ' ἀνήνηται, καὶ τε σερεῶς ὀποίητη,
 Λίσσονται δ' ἄρα πά γε Δία Κρονίωνα κίσσαι,
 Τῷ ἄπιω αἶμ' ἐπεδαι, ἵνα βλαφθεῖς ὀποίησι.
 Ἀλλ' Ἀχιλλεῦ πάρε καὶ σὺ Διὸς κέρας ἔπεδαι
 Τιμιῶ, ἦτ' ἄλλων περ ὀπιγνάμπτει φρένας ἐδλῶν.
 Εἰ μὲν γὰρ μὴ δῶρα φέροι, τὰ δ' ὀπιθ' ὀνομάζοι
 Ἀτρείδης, ἀλλ' αἰὲν ὀπιζαφελῶς χαλεπαίνοιο,

Sæpe mihi rigasti in pectoribus vestem
 Vinum reiectans in infantia difficili.
 Ita tui causa multa passus sum, & multos tuli labores,
 Ea cogitans, quoniam mihi nullã Dij prolem perficiebãt
 Ex me: te filium ô diis similis Achilles,
 Adoptarẽ, vt mihi aliquando crudelem mortẽ auerteres:
 Quare Achilles doma animum magnum: neq; te oportet
 Sæuum cor habere: exorabiles autem & dij ipsi.
 Quorum licet maior virtus honorq; potentiãq;
 Tamen eos sacrificiis, & votis placidis,
 Libamineq; nidoreq; flectunt homines
 Supplicantes, cum quis transgressus fuerit, & peccarit.
 Etenim preces sunt Iouis filia magni,
 Claudaq; rugosaq; strabæq; oculis,
 Quæ offensionem curant, quanquam eam sequantur.
 Offensio verò robustaq; & pedibus integra, ided omnes
 Longè præcurrit: anteuertit autem omnem per terram
 Ladens homines: sed hæ medentur postmodò.
 Qui quidem venerabitur filias Iouis propius accedentes,
 Hunc valde iuuant, & exaudiunt precantem.
 Qui autem reuenerit, & durius recusarit:
 Precantur quidem hæ Iouem Saturnium euntes,
 Hunc vt offensio simul sequatur quo læsus pœnas luat.
 Sed Achilles, da & tu Iouis filias qui sequatur
 Honorem, qui aliorum flectit mentem fortium.
 Si enim non dona ferret, aliãq; in futurum nominaret
 Atrides, sed semper pertinaciter iratus esset:

Οὐκ ἂν ἔρωγέ σε μύϊν ἀπορρίψαντα κελοίμην
 Ἀργείοισιν ἀμυνόμεναι χατέυσσι προέμπης·
 Νῦν δ' ἄματ' ἀπύκησ' πολλὰ δίδου, τὰ δ' ὅπιδεν ὑπέσθι.
 Ἄνδρες δὲ λίπεσθε δὴν προσέηκεν αἰείους
 Κεινόμενοι κατὰ λαὸν Ἀχαιϊκόν, οἳ τε σοὶ αὐτῷ
 Φίλτατοι Ἀργείων' τῶν μὴ σύγε μῦθον ἐλέγχεθ' ἤεις,
 Μῆδὲ πόδας' ποῖν δ' ἔπι νεμεσσητὸν κεχρωῶσθε.
 Οὔτω καὶ τῶν προσέθεν ἐπιδρόμῃδ' ἀκλῆα ἀνδρῶν
 Ἡρώων, ὅτε κέν πιν' ὀπιζάφειλ' ἰκοίτο·
 Δωρητοὶ τε πέλοντο, παρὰρρητοὶ τ' ἐπέεοσι.
 Μέμνημαι τόδε ἔργον ἐγὼ πάλας, ἔπι νέον γε
 Ως ἴω' ἐν δ' ὑμῖν ἔρέω πάντεςσι φίλοισι·
 Κυρήτες τ' ἐμάχοντο καὶ Αἰτωλοὶ μενεχάρμαι
 Ἀμφὶ πόλιν Καλυδῶνα, καὶ ἀλλήλους ἐνείριζον·
 Αἰτωλοὶ μὲν, ἀμυνόμενοι Καλυδῶν' ἔραυνης·
 Κυρήτες δὲ διαπραδέειν μεμαῶτες ἄρηι.
 Καὶ γὰρ τοῖσι κελόν χρυσόσπρον Ἄρτεμις ὄρσε
 Χωσαμένη, ὃ οἳ ἔπι θαλάσσια γυνῶ ἀλώης·
 Οἴνευς ῥέξ', ἄλλοι δὲ θεοὶ δαίνυνθ' ἐκατόμβας.
 Οἷν δ' ἔν' ἔρρεξε Διὸς κῆρη μεγάλοισι,
 Ἡ λάδεται ἢ ἔκ' ἐνόησεν ἀάσατο δὲ μέγα θυμῷ.
 Ἡ δὲ χλωσαμένη δῖον γῆν' ἰοχέαιρα,
 Ὄρσεν ὅππ' ἡλάνην σὺν, ἄρχιον ἀργιόδοντα,
 Ὅς κακὰ πολλ' ἔρδεισκεν ἔδων Οἰνῆ' ἀλωῦ.
 Πολλὰ δ' ὅγ' ἐπ' ἐπὶ δέλυμα χαμαὶ βάλε δένδρεα μακρὰ
 Αὐτῆσιν ῥίζησι, καὶ αὐτοῖς ἀΐδουσι μῆλον.
 Τὸν δ' ἴος Οἰνῆ' ἀπέκτεινεν Μελέαγρος,

Πολλέων

Non equidem te ira abiecta, iuberem
 Argiis auxiliari indigentibus quamuis. (cetur.
 Nunc. v. simul statim multa dat, aliq̄ in posterū polli-
 Viros autem ad precādum insuper misit praestantissimos
 Electos per exercitum Achaicum, qui tibi ipsi
 Amicissimi Argiuorum: horum ne tu orationem spernas.
 Neq; pedes, prius aut non est indigne ferendū te iratum
 Sic & de antiquis audiuius claris viris (esse,
 Heroibus, quando aliquem vehemens ira occupasset,
 Donisq; placabiles erant, exorabilesq; verbis.
 Memini hoc factum ego vetus, neutiquam recens
 Quale fuerit: inter vos autem dicam omnes amicos.
 Curetes pugnabant & Aetoli pugnaces
 Circa urbem Calydonā, & se mutuo interfeciebant.
 Aetoli quidem defendentes Calydonā amōnam:
 Curetes autem deripere parati ferro.
 Etenim inter hos malum aureo folio Diana excitauit
 Irata, quod ei non primitias in agro vberē
 Oeneus sacrificauit: alij verò dij epulabātur hecatombas.
 Soli verò non sacrificauit Iouis filie magni,
 Siue oblitus est, siue nō aduertit, pœnituit certè valde eū.
 Illa autem irata, Ioue genita sagittis gaudens:
 Immisit syluestrem suam, ferum, candidis dentibus,
 Qui mala multa fecit vastans Oenei agrum.
 Multas autē hic funditus in humū pstrauit arbores altas
 Cum ipsis radicibus, & ipsis floribus pomorum.
 Hunc autem filius Oenei occidit Meleager.

H 5

Multis

Πολλῶν ἐν πολλῶν θνητόεσσ' ἀνδρας ἀγέερας,
 Καὶ κύνας· ὃ μὲν γάρ κ' ἐδάμην πάνεσσι βροτοῖσι·
 Τόσσος ἔλω, πολλὰς δὲ πυρῆς ἐπέβησ' ἀλέγεινῆς.
 Ἡ δ' ἀμφ' αὐτῷ θῆκε πολλὴν κέλαδον καὶ αὐτὴν
 Ἀμφὶ σὺς κεφαλῇ καὶ δέρματι λαγυρήνῃ.
 Κυρήτων τε μεσηγυρῶν καὶ Αἰτωλῶν μεγαθύμων.
 Ὀφρα μὲν ἔν Μελεάγρῳ ἀρήφιλον πολέμιζε,
 Τόφρα δὲ Κυρήτεσσι κεκῶς λῶ, ὃ δ' ἐδύωαντο
 Τείχεσσι· ἔκτοδεν μίμναιεν πολέες περὶρόντες.
 Ἀλλ' ὅτε δὴ Μελεάγρον ἔδω χόλον, ὃς τε καὶ ἄλλον
 Οἰδάνει ἐν σήδεσσι νόον πύχεσσι περ φρενόντων
 Ἡ τοὶ δ' ἠμπεῖ φίλην Ἀλκυῖαν χαρόμενον κῆρ
 Κεῖτο παρὰ μνηστῆ ἀλόχῳ καλῇ Κλεοπάτρῃ,
 Κόρη Μαρπίσσης καλλισφύρου Εὐλυϊῆς,
 Ἰδεῶσ' ὃς κέρπτος ὀπιθηδόνιον γλυεῖ ἀνδρῶν,
 Τῶν τότε, καὶ ῥα ἀνακτος ἐναντίον εἶλετο τόξον
 Φοῖβον Ἀπόλλωνον, καλλισφύρου εἰνεκα νύμφης.
 Τίω δὲ τότε ἐν μεγάροισι πατῆρ καὶ πότνια μήτηρ
 Ἀλκυόνῃ καλέεσσαν ἐπάνωμον, ἔνεκ' ἄρ' αὐτῆς
 Μήτηρ Ἀλκυόνου πολυπενδέου· οἷτον ἔχουσα
 Κλαῖν, ὅτε μιν ἐκέρπτος ἀνῆρ πασε Φοῖβον Ἀπόλλων.
 Τῆ ὄρη παρκατέλειτο, χόλον θυμαλλεῖα πᾶσιων,
 Ἐξ ἀρέων μητρὸς κερχλωμένον, ἢ ῥα δεῖσται
 Πόλλ' ἀχέουσ' ἠεὶ το κασιγνήτιο φόνοιο·
 Πολλὰ δὲ καὶ γαῖαν πολυφόρβῳ χερσὶν ἀλοῖα,
 Κικλήσκουσ' Αἰδῶν καὶ Ἐπαιῶν Περσεφόνειαν,
 Πέρχου καὶ δεζομένην· δεύοντο δὲ δάκρυσι κόλποι,

Multis ex ciuitatibus venatores viros congregans
 Et canes: non enim domitus fuisset paucis hominibus:
 Tantus erat: multos autē rogam ascendere fecit tristem.
 Illa verò circa ipsum fecit magnū tumultū, & prælium
 Pro suis capite, & pelle setosa,
 Inter Curetas, & Atolos magnanimos.
 Quamdiu igitur Meleager bellicosus pugnavit,
 Tamdiu Curetibus malè erat, neq; poterant
 Murum extra manere, multi quamuis essent.
 Sed quando iam Meleagrum inuasit ira, qua & aliorum
 Inflat in pectoribus mentem rectè quamuis sapientium:
 Ille quidem matri dilectæ Altheæ iratus corde,
 Iacebat apud legitimam vxorē pulchram Cleopatram,
 Filiam Marpissæ pulchræ Euenines
 Ideq; qui fortissimus inter terrestres fuit viros,
 Eorū qui tunc erant: & qui regē sanè cōtra cepit arcum
 Phœbum Apollinem pulchræ gratiæ nymphæ.
 Hanc verò tunc in adibus pater & veneranda mater
 Alcyonem vocabant cognomine: quoniam eius
 Mater Alcyonis luctuosa satum habens
 Flebat, cum eam iaculator rapuit Phœbus Apollo.
 Hanc propè cubabat iram cruciantem animū concoquēs
 Propter diras imprecationes matris iratus, q̄ quidē diis,
 Sapius dolens supplicabat, fraternæ cædis gratia,
 Sapius etiam terram almam manibus pulsabat,
 Inuocans Plutonem & grauem Proserpinam,
 In genua prostrata: rigabantur autem lacrymis sinus,

Παιῖδι δόμεν δάνατον· ἧς δ' ἠεροφοῖπτες Εἰρινυς
 Ἐκλυεν ἐξ ἐρέβουσφιν ἀμείλιχον ἦτορ ἔχουσα.
 Τῶν δὲ τὰ χ' ἀμφὶ πύλας ὄμαδος καὶ δὴ τῶσ' ὄρωρε
 Πύργων βαλλομένων· τὸν δ' ἐλίωσοντο γέροντες
 Αἰτωλῶν, πῆμπον δὲ θεῶν ἱερῆας ἀείευσ
 Ἐξελθεῖν καὶ ἀμύνα, ὑποχόμενοι μέγα δῶρον,
 Ὀππόδι πῖοτατον πεδίοιο Καλυδῶνσ' ἐρρανήης,
 Ἐνθά μιν ἠνώγων γέμενσ' περικαλλές ἐλέδαται
 Πεντηκοντόρουσ' τὸ μὲν ἦμισυ, οἶνοπέδιοιο,
 Ἥμισυ δὲ, ψιλῶ δῆρον πεδίοιο ταμείδαται.
 Πολλὰ δὲ μιν λιτάνει γέρον ἱππηλάται Οἰνεύς,
 Οὐδ' ἔπεμβε βαῶς ὑψηροφέςσ' θαλάμοιο,
 Σείων κολλητὰς σανάδας, γυνέμενσ' ἕδον
 Πολλὰ δὲ τόνδε κροσῖνητοι καὶ πόντνια μήτηρ,
 Ἐλίωσνθ'· ὁ δὲ μᾶλλον ἀναινέτο· πολλὰ δ' ἐπαῖρει,
 Οἱ οἱ κεδνότατοι καὶ φίλτατοι ἦσαν ἀπάντων
 Ἀλλ' ἐδ' ὡς τῷ θυμῶν ἐνὶ στήθεσιν ἔπειδον
 Πείν γ' ὅτε δὴ θαλάμοσ' πύκα βάλλετο, τοὶ δ' ἐπὶ πύργων
 Βάννον Κρηῆτες, καὶ ἐνέπρηδον μέγα ἄστυ·
 Καὶ τότε δὴ Μελέαγρον εὐζῶνσ' παρὰ κοίπτε
 Λίσσεται ὀδυρομένη, καὶ οἱ κροτέλεξεν ἀπαντα
 Κήδεσ' ὅσ' ἀνδρῶποισι πέλει τῶν ἄστυ ἀλφῆ.
 Ἄνδρας μὲν κτείνουσι, πόλιν δὲ τε πῦρ ἀμαδύνει·
 Τέκνα δὲ τ' ἄλλοι ἄγρσι, βαθυζῶντες τε γυναικάσ.
 Τῷ δ' ἀείνετο θυμὸς ἀκρόντσ' κροκῆ ἔργα.
 Βῆ δ' ἰέναι, κροὶ δ' ἐν τε ἐδύσατο παμφανόωντα.
 Ὡς ὁ μὲν Αἰτωλοῖσιν ἀπήμυεν κακὸν ἦμαρ,

Vt filio darēt mortē· hęc. a. q̄ in tenebris vagatur Erinnys
 Exaudiuit ex Erebo, implacabile cor habens.
 Horum autē ad portas tumultus & strepitus excitabat ut
 Turribus quassatis: hunc autem orabant senes
 Aetolorum, miseruntq̄, deorum sacerdotes lectissimos,
 Vt exiret, & defenderet, promittentes magnum donum:
 Vbi vberimus ager Calydonis amœnæ
 Ibi iusserunt prædium perpulchrum eligere
 Quinquaginta iugerū: dimidium quidem vitiferi soli,
 Dimidium autem nõ confite aratilis segetis abscindere:
 Multum autem eum obsecrabat senex equitator Oeneus
 Limen conscendens, excelsi thalami
 Quatiens compactos asseres suppliciter orans filium:
 Multum etiam eum sorores, & veneranda mater
 Orabant, ille autē magis abnuebat, multū etiam sodales
 Qui ei honorificentissimi & amicissimi erant omnium:
 Sed ne sic quidem eius animum in pectoribus flectebant.
 Antequā thalamus frequenter pulsaretur: illi verò turres
 Conscenderunt Curetes, & incendebant magnā urbem:
 Et tum iam Meleagrū gracilis vxor
 Orabat lugens, & ei recensuit omnia (tur,
 Mala, quæcunq̄, hominib. cōtingunt, quorū vrbs capia-
 Viros quidem interimunt, urbem ignis absūmit,
 Liberos autem alij abducunt, & formosas mulieres:
 Huius autem motus est animus audientis seu facta.
 Perrexit ire: corporeq̄, arma induit splendida.
 Sic ille Aetolis propulsavit malum diem,

Εἶξας ὃ' θυμῷ τῷ δ' ἐκέπθ' ἄρ' ἐτέλεσσαν
 Πολλά τε καὶ χυάλεντα. κακὸν δ' ἤμυνε καὶ αὐτως.
 Ἀλλὰ σὺ μὴ μοι ταῦτα νόει φρεσὶ, μηδέ σε δαίμων
 Ενταῦθα τρέψειε φίλῳ· κῆπιον δέ κεν εἴη
 Νηυσὶ καομένησιν αἰμυνέμεν. ἀλλ' ἐπὶ δώρεις
 Ἐρχο. Ἴσον γάρ σε θεῶ πῆσσαν Ἀχαιοί.
 Εἰ δέ κ' ἄτερ δάρων πόλεμον φησίνορα δύης,
 Οὐκ ἔδ' ὁμῶς πηῆς ἔσσαι, πόλεμόν πορ ἀλαλκῶν.

Τὸν δ' ἀπαμειβόμενος προσέφη πόδας ἄνωγς Ἀχιλλεύς,
 Φοῖνιξ ἄτλα γεραίε, διοτρεφές, ἔπ με ταύτης
 Χρεῶ πηῆς· φερνέω δέ τεπμηῆσαι Διὸς αἴση.
 Η μ' ἔξει παρὰ νηυσὶ κορωνίσιν εἰσὺν αὐτῆ
 Εν σήδεσι μένη, καὶ μοι φίλα γύνατ' ὀρώρη.
 Ἀλλὰ δέ τοι ἐρέω, σὺ δ' ἐνὶ φρεσὶ βάλλεο σῆσι·
 Μή μοι σύγχει θυμὸν ὀδυρόμενος καὶ ἀχάων,
 Ἀτρείδη ἥρωϊ φέρων χάειν' ἐδέ τι σε χρεῖ
 Τὸν φιλέειν, ἵνα μὴ μοι ἀπέχθῃαι φιλέοντι·
 Καλὸν τοι σὺν ἐμοὶ τὸν κήδειν ὅς κε με κήδη.
 Ἴσον ἐμοὶ βασιλῆε, καὶ ἤμισυ μείρεο πηῆς.
 Οὔτοι δ' ἀγγελέσσι, σὺ δ' αὐτόδι λέξεο μίμνων
 Εὐνή ἐνὶ μαλακῆ, αἶμα δ' ἠοὶ φαινομένηφι
 Φροσάμῃ ἤκε νεώμῃ' ἐφ' ἡμέτερ', ἤκε μένωμεν.

Ἡ καὶ Πατέρκλαφ ὄγ' ἐπ' ὀφρύσι νεύσε σιωπῆ
 Φοῖνικι σρέσαι πυκινὸν λέχῳ, ὄφρα τάχιστα
 Εκ κλισίης νόστοιο μεδίατο. τοῖσι δ' ἄρ' Αἴας
 Ἀντίθεος Τελαμωνιάδης μετὰ μῦθον εἶπε,
 Διοχρῆς Δασοπάδης, πολυμήχαν' Ὀδυσσεῦ,

*Cedens suo animo: & tamen ei non dona praestiterunt
 Multa & grata: pestem tamen depulit etiam sic.
 Sed tu ne mihi ista cogites animo: neq; te demon
 Huc vertat amice: peius autem esset,
 Naubus incensis ferre auxilium, sed propter dona
 Veni: aequè enim te ac deum colent Achivi.
 Si autem sine donis pugnam viros perdentem ineas,
 Non aequè in honore fueris, bellū quanquā propulsaueris.*

*Huic vicissim respondit pedibus velox Achilles:
 Phœnix venerande senex, nobilissime non mihi hoc
 Op' est honore, puto. n. me honoratū esse Iouis voluntate,
 Que me retinebit apud naues curvas puppib. donec spiri
 In pectorib. māsferit, & mihi chara genua moueātur. (ε'
 Aliud verò tibi dicam, tu autem animo manda tuo,
 Ne mihi turba animum flens, & dolens,
 Atride heroï gratificans: neutiquam conuenit
 Istum amare, vt ne mihi inimicus sis, qui te amo.
 Decet te mecum eum ledere, qui me laferit,
 Equaliter mihi regna & dimidium sortire honorem.
 Isti renuncient, tu autem hic cubato remanens
 Lecto in molli: simul autem atq; aurora illuxerit
 Consultabimus, an redeamus ad nostra an maneamus.
 Dixit: & Patroclo superciliis annuit tacitus,
 Phœnici vt sterneret densum lectum: vt citissimè
 Et tentorio reditum curarent. his autem Ajax,
 Deo par Telamonius verba fecit:*

Nobilissime Laertiade, sapientissime Vlysses

Ιομεν ἔγάρ μοι δοκέει μύθοιο τελευτή
 Τῆ δέ γ' ὄδῳ κρανέεσθαι· ἀπαλγείλαι δέ τ' ἀρχαί
 Χρῆ μῦθον Δαναοῖσι, καὶ ἐκ ἀγαθόν προέοντα,
 Οἵ περ νῦν ἔαται ποπιθέγμενοι· αὐτὰρ Ἀχιλλεύς
 Ἀχιεον ἐν σήθεσσι θεοὶ μεγάλητορα θυμόν,
 Σχετίλιθ', ἢ δὲ μετατρέπεται φιλόπητ' ἐταίρων,
 Τῆς ἧ μιν παρὰ νηυσὶν ἐπόμεν ἔξορον ἄλλων·
 Νηλὴς· καὶ μὲν τίς τε κασιγητόιο φόνοιο
 Ποινῶν, ἧ ἔσπαιδός ἐδέξατο τεθνηῶτος·
 Καί ῥ' ὁ μὲν ἐν δῆμῳ μένει αὐτὸ πῶλλ' ἀποπίσας,
 Τῷ δέ τ' ἔρητύεται κραδίη καὶ θυμὸς ἀγνώωρ,
 Ποινῶν δεξαμένῳ· σὸι δ' ἀλληκτόν τε κακόν τε
 Θυμὸν ἐνὶ σήθεσσι θεοὶ θέσαν, εἴνεκα κέρης
 Οἴης· νῦν δέ τοι ἐπὶ ἀπαειρῶμεν ἔξοχ' ἀείσεις,
 Ἀλλὰ τε πῶλλ' ἐπὶ τῆσι. σὺ δ' ἴλαον ἐνθεο θυμόν,
 Αἶδεσθαι δὲ μέλαθρον· ὑπὸ ἑσφίοι δέ τοι εἰσμέν
 Πληθύθ' ἐκ Δαναῶν, μέμαμεν δέ τοι ἔξορον ἄλλων
 Κήδισοι τ' ἔμεναι καὶ φίλτατοι, ὅσοι Ἀχαιοί.

Τὸν δ' ἀπαμειβόμενος προσέφη πῶδας ὠκύς Ἀχιλλεύς,
 Αἶαν διοχμῆς, Τελαμώνιε, κοίρανε λαῶν,
 Πάντα τί μοι κατὰ θυμόν ἐείσο μυνήσασθαι.
 Ἀλλὰ μοι οἰδάνεται κραδίη χόλῳ ὀππότε· ἐκείνη
 Μνήσσομαι, ὅς μ' ἀσύφηλον ἐν Ἀργείοισιν ἔρεξεν
 Ἀτρείδης, ὡσεὶ πνὴ ἀπῆμνον μετανάσθην.
 Ἀλλ' ὑμεῖς ἔρχεσθε, καὶ ἀγγελίην ἀπόφασθε.
 Οὐ γὰρ πῶλεν πολέμοιο μνήσσομαι αἵματόεντ',
 Φείν γ' ὑὸν Πριάμοιο δαίφρον' Ἐκτορα Δίον

Abeamus: nō. n. mihi videtur legationē nostrā exitum,
Hac via habituram. renuntiare autem citissimē
Oportet responsum Danais, quanquam non letum sit,
Qui fortē nunc sedent expectantes. Achilles verō
Ferream in pectoribus induit superbum animum,
Durus neq; rationem habet amicitiae sodalium
Eius, qua eū apud naues honorabamus maximē omnium
(O) crudelis: atqui aliquis pro fratris cade
Pretium vel ob suum filium accepit occisum:
Atq; ille in ciuitate manet multa persoluta pecunia.
Eius autem sedatur cor & animus elatus
Pretio accepto: tibi verō implacabilem, durumq;
Animum in pectoribus dij posuerunt, gratia puellae
Vnius, nunc aut tibi septē praebeamus quā praestātiſſimas,
Aliaq; multa praeter has: tu aut placidum indue animū.
Reuerere autem tectum, sub quo apud te sumus
Ex caetu verō Graecorum profitemur nos tibi supra alios
Maximē necessarios esse, & amicissimos, quotquot sunt
Huic vicissim respondit pedib. velox Achilles: (Achiui.
Ajax nobilissime Telamonie, princeps populorum
Omnia mihi ex animo visus es dixisse.
Sed mihi tumet cor ira, quoties illius
Recordor, qui me indecorum inter Argiuos fecit
Atrides, tanquā aliquem honorū expertem inquilinum.
Quare vos abite, & legationem renunciate.
Non enim ante de pugna cogitabo cruenta,
Quam filius Priami bellicosi Hector nobilis

Μυρμιδόνων ὅπι τε κλισίας καὶ νῆας ἰκέσθαι
 Κτείνοντ' Ἀργείους, κατὰ τε σμίξαι πρὸς νῆας,
 Ἀμφὶ δὲ τοὶ τῇ μῆϊ κλισίῃ καὶ νηὶ μελαίνῃ
 Ἐκτορα καὶ μεμαῶτα μάχης ἤμισσεσθαι οἴω.

Ὡς ἔφαθ'· οἱ δὲ ἕκαστος ἑλὼν δέπας ἀμφικύπελλον,
 Σπέσσαντες, παρὰ νῆας ἴσαν πάλιν ἦρχε δ' Ὀδυσσεύς.
 Πάτερ κλυτὸ δ' ἐτάρασαν ἰδὲ δμῶν ἡσὶ κέλῳσε
 Φοίνικι σφρέσαι πυνικὸν λέχος ὅτι τάχιστα·

Αἰ δ' ὅπι πειθόμεναι σφρέσαν λέχος ὡς ἐκέλευσε,
 Κῶεά τε, ῥῆγός τε, λινόιο τε λεπτὸν ἄωτον.
 Ἐν δ' ὁ γέρον κατέλεκτο, καὶ ἠῶ δ' ἴαν ἔμιμνεν.
 Αὐτὰρ Ἀχιλλεὺς εὖδε μυχῷ κλισίης εὐπήκτου.
 Τῷ δ' ἄρα παρκατέλεκτο γυνὴ τῷ Δεσβίδει ἦγε,
 Φόρβαντ' ἑυγάτηρ Διομήδη καλλιπάρῃ·

Πάτερ κλυτὸ δ' ἐτέρωθεν ἐλέξατο· παρ' δ' ἄρα καὶ τῷ
 Ἰφίσι εὐζωνῷ, τῷ οἱ πόρε δῖῷ Ἀχιλλεὺς,
 Σκῦρον ἑλὼν αἰπίαν Ἐνυϊῷ πολίεδρον.

Οἱ δ' ὅτε δὴ κλισίῃσιν ἐν Ἀτρείδαο ἤβοντο,
 Τὸς μὲν ἄρα χρυστεοῖσι κυπέλλοις ἕες Ἀχαιῶν
 Δειδέχατ' ἄλλοθεν ἄλλ' ἀναστῆδον, ἐκ τ' ἐρέοντο.

Πρῶτ' ὁ δ' ἐξερέεινεν ἀναξ ἀνδρῶν Ἀγαμέμνων,

Εἰτ' ἄγε μ' ὄ πολύβαν' Ὀδυσσεῦ, μέγα κῆδος Ἀχαιῶν,

Ἡ ῥ' ἐδέλει νῆεσσι ἀμυνόμεναι δῆϊον πῦρ,

Ἡ ἀπέειπε, χόλῳ δὲ τ' ἔχει μεγαλήτορα θυμόν;

Τὸν δ' αὖτε προσέειπε πολύτλας δῖῷ Ὀδυσσεύς,

Ἀτρείδῃ κῶδιζε ἀναξ ἀνδρῶν Ἀγαμέμνων,

Κεῖνος γ' ἔκ ἐδέλει σφέσσαι χόλον, ἀλλ' ἐπ' ἄλλων

Πιμπλά-

Myrmidonum ad tentoria & naues veniat
 Interficiens Argiuos, incendatq; igne naues.

Ad meum verò tentorium & nauem nigram
 Hectorem quanquã cupidū pugnandi finē facturū spero:

Sic dixit: illi verò vnusquisq; accepto poculo gemino
 Libantes ad naues redierunt. præibat autem Vlysses.

Patroclus autem socius & ancillis imperauit,
 Phœnici sternere densum lectum quàm celerrimè.

Illa autem obedientes strauerunt lectum, vt imperauit:
 Pellesq; ouinas, culcitramq; & ex lino subtile linteum.

Ibi senex cubuit, & auroram almam expectauit.
 At Achilles cubauit in recessu tentoriij bene compacti:

Huic autem accubuit mulier, quam è Lesbo duxerat
 Phorbantis filia Diomeda, pulchras genas habens.

Patroclus autem ex altera parte cubauit: apudq; ipsum
 Iphis formosa, quam ei dederat nobilis Achilles,

Scyron cum cepit altam, Enyei oppidum.
 Illi verò postquam ad tentoria Atrida venerunt,

Hos quidem aureis poculis filij Achiuorum
 Excipiebant aliundè alius assurgentes, interrogabantq;.

Primus autem interrogauit rex virorum Agamemnon:
 Dic agè mibi laudib. cumulate Vlysses ingens decus Achi-

Vult ne nauibus auertere hostilem ignem, (uorum:
 An recusat, iraq; tenet superbum animum?)

Huic respondit fortis, & nobilis Vlysses:
 Atride augustissime rex virorum Agamemnon,

Ille verò non vult restinguere iram, sed adhuc magis
 I 2 Imple-

Πιμπλάνεται μένεσθ'· σὲ δ' ἀνάινεται ὑδὲ σὰ δῶρα·
 Αὐτόν σε φράζεσθαι ἄμ' Ἀργεῖοισιν ἄνωγρον
 Ὅπως κεν νῆας τε σοῖσι καὶ λαὸν Ἀχαιῶν.
 Αὐτὸς δ' ἠπέλιπεν ἄμ' ἠοὶ φαινομένηφι
 Νῆας εὖσέλμυς ἀλαδ' ἐλκόμεν ἄμφιελίσσας.
 Καὶ δ' ἂν τοῖς ἄλλοισιν ἔφη παρὰ μυθίσσασθαι
 Οἴκαδ' ἀποπλείειν· ἐπεὶ ὑκέτι δῆτε τέκμωρ
 Ἰλίω αἰπεινῆς· μάλα γδ' ἔθεν ἐυρύσποτα Ζεὺς
 Χεῖρα ἐλὼ ὑπερέχε τεταρσικήκασι δὲ λαοί.
 Ὡς ἔφατ'· εἰσι καὶ οἶδε τάδ' εἰπέμεν, οἳ μοι ἔποντο,
 Αἴας, καὶ κήρυκε δῖω, πεπνυμένω ἄμφω·
 Φοῖνιξ δ' αὖτ' ὁ γέρον καταλέξατο· ὡς γδ' ἀνώγει,
 Ὁφραὶ οἷον νῆεσσι φίλω ἐς πατρίδ' ἔπητα
 Αἴειον, λῶ ἐδέλθῃσιν· ἀνάγκη δ' ἔπ' μιν ἄξει·
 Ὡς ἔφαθ'· οἳ δ' ἄρα πάντες ἀλλῶ ἐβρόντο σιωπῆ,
 Μῦθον ἀγασάμενοι· μάλα γδ' κρατερῶς ἀγόρευσε.
 Δῖω δ' ἄνεφ' ἦσαν τεπνότες ἦες Ἀχαιῶν·
 Ὁψὲ δὲ δὴ μετέειπε βολῶ ἀγαθὸς Διομήδης,
 Ἀτρείδην κῦδιζε ἀναξ' ἀνδρῶν Ἀγαμέμνων,
 Μὴ ὄφελος λίσσασθαι ἄμύμονα Πηλείωνα,
 Μυεῖα δῶρα δίδως· ὁ δ' ἀγλῶορ ὄτι καὶ ἄλλως,
 Νῦν αὖ μιν πολὺ μᾶλλον ἀγλῶοίησιν ἐνῆκας.
 Ἀλλ' ἦτοι κείνον μὲν εἰσσομεν, ἢ κεν ἴησιν,
 Ἡ κε μένη· τότε δ' αὖτε μαχήσεται ὅπποτέ κεν μιν.
 Θυμὸς ἐνὶ στήθεσιν ἀνώγει, καὶ θεὸς ὄρη
 Ἀλλ' ἄγεθ'· ὡς ἀνέγῳ εἶπω· περὶ δ' αὖθ' ἅπαντες.
 Νῦν μὲν κοιμήσασθε τεταρπόμενοι, φίλον ἦτορ

Impletur ira: te autem parui pendit, & tua dona.
 Ipsum te consulere vnà cum Argiuis iussit,
 Quomodo naues salues & exercitum Achiuorum,
 Ipse verò minatus est simulatq; dies illuxerit,
 Se naues bene transtratas in mare deducturū, q̄ virinq;
 Atq; etiam alios dixit se hortari (remis impelluntur.
 Vt domū renauigēt: quia non amplius inuenietis exitum
 Troie alta: valde enim ipsam altitonans Iupiter
 Manu sua protegit: confirmati autē sunt animis populi.
 Sic dixit: adsunt & hi, vt hæc dicāt, q̄ me sequebātur
 Aias & pracones duo prudentes ambo.
 Phœnix verò illic senex cubauit, sic enim iusserat,
 Vt se in nauibus dilectam in patriam sequeretur
 Cras, si voluerit, vi autem ipsum neutiquam abducat.
 Sic dixit: illi verò omnes conticuerunt silentio,
 Responsum admirati, nimis enim duriter recusauerat.
 Diu autem taciti erant percussī filij Achiuorum.
 Tandem autem locutus est bello clarus Diomedes:
 Atride, augustissime, rex virorum Agamemnon,
 Vtinam nunquam precatus esses eximium Pelidem.
 Infinita dona dans: est enim insolens natura etiam:
 Nunc verò tu cum multò insolentiorē fecisti.
 Iam verò illum quidem missum faciamus, siue abeat,
 Siue maneat: tunc verò pugnabit, cum ipsum
 Animus in pectoribus iusserit, & deus incitauerit.
 Sed agite, vt ego dixero pareamus omnes.
 Nunc quidem ite cubitum, refecti caro animo

Σίτε καὶ οἶνοιο. (τὸ γὰρ μένῃ δὲ καὶ ἀλική.)
 Αὐτὰρ ἐπεὶ κε φάνη καλὴ ροδοδάκτυλῃ ἠώς,
 Καρπαλίμως πρὸ νεῶν ἐχέμεν λαόν τε καὶ ἵππους
 Οτρύγων, καὶ δ' αὐτὸς ἐνὶ πρῶτοισι μάχεσθαι.

Ὡς ἔφαθ'. οἱ δ' ἅρα πάντες ἐπήνεσαν βασιλῆες,
 Μῦθον ἀγασσάμενοι Διομήδεῃ ἵπποδάμοιο.
 Καὶ τότε δὴ ἀπείσαντες ἔβαν κλισίῳ δὲ ἕκαστος·
 Ἐνθα δ' ἐκιομήσαντο, καὶ ὕπνε δῶρον ἔλοντο.

Τ Ε Λ Ο Σ.

Cibo & potu. hoc enim robur est & virtus.
Postquam verò apparuerit pulchra roseis digitis aurora,
Ocyus ante naues sistite pedestres, equestresq; copias,
Eas adhortans, & ipse inter primos pugna.

Sic dixit: illi verò omnes assensi sunt principes,
Orationem admirantes Diomedis bellicosi.
Et tunc libantes abierunt ad suum quisq; tentorium.
Ibi autem cubarunt, & somni donum sumpserunt.

F I N I S.

(4)

ΘΙΚΩΝ ΑΡΙΣΤΟΤΕΛΟΥΣ

ΝΙΚΟΜΑΧΕΙΩΝ ΒΙΒΛΙΑ

ΔΕΚΑ.

ARISTOTELIS DE MORIBVS

ad Nicomachum Libri decem.

Cum varijs lectionibus recens adiectis.

COLONIAE AGRIPPINAE,

Apud Petrum Horst.

Anno 1574